

Bâzı Vakitleri Uğurlu, Diğer Bâzısını İse Uğursuz Kılan
Rabbimiz'e Hamdeder, Safer Ayında Yaratacağı Şerlerden
Sizleri Yüce Allâh'ın Hıfz-u Emânına Sığdırırız!

Lâlegül

Aylık İlim, Kültür ve Fikir Dergisi

Lâlegül Dergisi Yıl: 7 Sayı: 80 Muharrem - Safer 1441 EKİM 2019 Fiyatı: 15 TL

Şule Yüksek Şerhler'in Ardından...

Îmânını Şirkle, Hasenâtını İrtidât ile
İptâl Edenlere Yazıklar Olsun!

Resul BÖLÜKBAŞ sh. 14

“Mehmet Görmez Müslüman Mıdır?”
Diye Soran Kardeşime!

Dr. Ahmet GELİŞGEN sh. 18

Naylon Müctehitlerin
Akıl Almaz Hadsizliği

Ömer Faruk KORKMAZ sh. 28

Câhilin Kelâmı Usandırır,
Ulemânın İse Uyandırır

Dr. İhsan ŞENOCAK sh. 50

SAFER AYINDA KILINACAK NAMAZLAR

sh. 59-62, 73

KORKULardan KURTULMAK VE İTİBAR KAZANMAK İÇİN
SAFER AYININ BAŞINDA OKUNACAK MÜHİM BİR DUÂ VE
KILINACAK HÂCET NAMAZI

sh. 60-66

BİR YIL BOYUNCA BELÂLARDAN KORUNMAK İÇİN SAFER
AYININ SON ÇARŞAMBASINDA OKUNACAKLAR

sh. 66-67

SAFER AYININ SON ÇARŞAMBA GECESİ BİR KABA YAZILIP
SUYU İÇİLECEK SELÂM ÂYETLERİ

sh. 67-70

SON ÇARŞAMBA GECESİNDE OKUNACAK
“ÂYETE'L-KÜRSÎ'NİN SIRRİ” İSİMLİ MÜHİM DUÂ

sh. 70-72

«الْبُرْهَانُ» İSM-i ŞERİFİNİN MÂNÂSİ VE MURÂDİ ÂNINDA
HÂSİL EDECEK HÂCET DUÂSİ

sh. 75-80

BOZULAN AİLE YAPIMIZ VE İSTANBUL SÖZLEŞMESİ

Mustafa ÖZŞİMŞEKLER
sh. 38

EDİTÖRDEN

Kadına şiddet maalesef gündemden hiç düşmüyor, hatta bugünlerde kadın cinayeti haberlerini sıkça duyuyoruz. Gerçekten de karşımızda ürkütücü bir tablo var. Geçtiğimiz Ağustos ayına ilişkin açıklanan rapora göre sadece Ağustos ayında, 49 tane kadın cinayete kurban gitmiş...

Ne yazık ki karısını acımasızca döven, ona eziyet eden, hunharca öldüren ve tüm bunlara rağmen hala **“elhamdülillah müslümanım”** diyebilen şirazedden çıkmış bir guruh var. Oysa Allah’tan korkan ve dinini diyanetini bilen bir Müslüman boş ver hayat arkadaşını, çocuklarının annesini katletmeyi, yedi yabancı birini bile öldürebilir mi?.. Zira Allah-u Teala Kur’ân-ı Kerîm’de:

“...Kim bir kimseyi haksız yere öldürürse bütün insanlığı öldürmüş gibidir.” (Maide: 32) buyurmuş ve cinayet işlemenin ne kadar büyük bir günah olduğunu beyan ederek şiddetle yasaklamıştır.

İslâm’da Kadına Şiddetin Yeri Yoktur

Bu gibi olaylar gerçekten de insanın yüreğini sızlattıyor ve içini acıtıyor. Allah’ın Kitabı elimizdeyken, Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)in örnek hayatı önümüzdeyken cinayete varan bu tür şiddet olaylarının yaşanması esef vericidir. Bunlar İslam’ın kesinlikle yasakladığı ve asla tasvip etmediği menfur olaylardır.

İslam dini insanlığa rahmet ve merhamet getirmiştir. Dolayısıyla bu rahmetin yerleştiği gönüllerde şiddet ve cinayete, kin ve nefrete yer yoktur. Boynuzsuz koyunun boynuzlu olandan hakkını alacağı Mahkeme-i Kübrâ’ya inanan bir mümin, kesinlikle şiddet ve cinayete teşebbüs edip zulüm işleyemez.

Çok açık ve net olarak ifade edelim ki; kadına şiddet gösteren, hatta cinayete varacak derecede vahşete imza atanlar, **İslam’dan** bî haber, Peygamber Efendimizi gerçekten tanımayan ve yolundan gitmeyen zavallı kimselerdir. Zira Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) Veda Hutbesi’nde:

“Ey insanlar! Kadınların haklarını gözetmenizi ve bu hususta Allah’tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları, Allah’ın emaneti olarak aldınız...” diye ferman buyurmuştur.

Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem), hayatında bir kere bile hanımlarına el kaldırmamış, ümmetine de eşleriyle güzel geçinmeyi, kadınlara karşı iyi davranmayı teşvik etmiştir. Efendimiz hayvanların dahi dövülmesini yasaklamışken, nerde kalmış eşini dövmek, çocuklarının annesine vicdansızca şiddet uygulamak ve hunharca katletmek... Bunlar kesinlikle İslâm’a uymayan ve bir müslümana asla yakışmayan çirkin işlerdir.

Allah-u Teala bir ayeti kerime’sinde:

“..Onlarla (eşlerinizle) güzel geçinin..” (Nisa, 19) buyurmuştur. Allah’ın bütün müminlere emridir bu.. “Allah’a iman ettim” diyen herkes bu emre uymak zorundadır.

Önce Ahlâk ve Mâneviyât...

Bu menfur olayları durdurmak için ne yapmak lazımdır?.. Elbette caydırıcı cezaların getirilmesi önemlidir ama bunun yanında manevi eğitim de şarttır. İnsanların gönlüne Allah korkusunun, merhamet duygusunun, ahiret inancının mutlaka yerleştirilmesi gerekir. Yani (ceza-i müeyyidelerden) önce **ahlâk ve mâneviyât şarttır...**

Bununla birlikte; dizi ve filmlerdeki şiddet içeren sahnelerden tutunda, kadını cinsel bir obje gibi takdim eden ahlaksız senaryolara ve kadın vücudunu bir meta gibi teşhir eden televizyon programlarına kadar her şey yeniden gözden geçirilmeli, âmiyâne tabirle bunlara ahlâkî bir ayar verilmelidir. Zira dizi ve filmlerde, şiddet, cinayet ve cinsel istismarın bu kadar yaygın olarak işlenmesi, insanların gözünde bu durumun normal bir hale gelmesine ve gerçek hayata yansımaya sebep olabiliyor.

Bize Allah’ın emaneti olan eşlerimize şefkat ve merhametle davranmak yerine onlara şiddet uygulayarak zulmetmek, dünyada da ahirette de hüsrana uğramaya sebep olur. Zira Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) bir hadisi şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

“Haksız olarak hanımını dövenin, kıyamet günü hasmı ben olurum...”

Fî emânillâh!

Mustafa Özşimşekler

RÖPORTAJ

ŞULE YÜKSEK ŞENLER'İN ARDINDAN...

► 4

LÂLEGÜL DERGİSİ ADINA İMTİYAZ SAHİBİ
TUANA YAYINCILIK A. Ş.

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

GENEL MÜDÜR
Gürsel YILDIZ

REKLAM İLETİŞİM
reklam@lalegulyayinlari.com

YAYIN TÜRÜ
Aylık İlim-Kültür ve Fikir Dergisi

BASIM YERİ
Matsis Matbaa Hizmetleri - Tevfikbey Mah.
Dr. Ali Demir Cad. No:51 Sefaköy / İSTANBUL
Tel: 0212 624 21 11 www.matbaasistemleri.com

YURTIÇİ ABONELİK BEDELİ (12 AYLIK)
180 TL

YURTDIŞI ABONELİK BEDELİ (12 AYLIK)
200 Euro

ABONELİK ÖDEMESİ İÇİN
BANKA HESAP BİLGİLERİ
TUANA YAYINCILIK A. Ş.

VAKIF KATILIM TL HESABI
İBAN: TR77 0021 0000 0000 8388 9000 01

VAKIF KATILIM EURO HESABI
İBAN: TR66 0021 0000 0000 8388 9001 02

VAKIF KATILIM DOLAR HESABI
İBAN: TR93 0021 0000 0000 8388 9001 01

POSTA ÇEKİ HESAP NUMARASI
TUANA YAYINCILIK A. Ş.
14851995

ABONE DAĞITIM
TUANA YAYINCILIK A. Ş.
0212 435 10 58

ABONE İŞLEMLERİ
0212 435 10 58

BİLGİ
www.laleguldergisi.com

ADRES
Tuana Basın Yayın - Çınar Mah. Osman Gazi Cad.
No: 50/A Bağcılar / İSTANBUL

Dergimizde yayınlanan yazıların, reklamların sorumluluğu yazarına ve reklam sahibine aittir.

24 YESEVİ YOLU

46 İDDEF - SENİN DE BİR TALEBEN OLSUN

52 VUSLAT

• DUALAR, ZİKİRLER ve FAZİLETLİ AMELLER •

58 SAFER AYININ VAZİFELERİ

58 SAFER AYININ HER GÜNÜ OKUNACAK BİR DUÂ

59 SAFER AYININ BAŞINDA KILINACAK NAMAZLAR SAFER AYININ İLK ÇARŞAMBA GECESİ KILINACAK NAMAZ

60 HER AYIN, ÖZELLİKLE DE SAFER AYININ BAŞINDA OKUNARAK KORKULardan ve ZELİL DURUMdan KURTULUP AZİZ OLMAYA VESİLE OLACAK MÜHİM BİR DUÂ

66 BİR YIL BOYUNCA BELÂlardan KORUNMAK İÇİN SAFER AYININ SON ÇARŞAMBASINDA OKUNACAKLAR

66 SAFER AYININ SON ÇARŞAMBA GECESİ OKUNACAKLAR

66 SAFER AYININ SON ÇARŞAMBA GECESİ BİR KABA YAZILIP SUYU İÇİLECEK SELÂM ÂYETLERİ

69 HER AYIN, ÖZELLİKLE DE SAFER AYININ SON ÇARŞAMBA GECESİNDE OKUNACAK "ÂYETE'L-KÜRSİ'NİN SIRRİ" İSİMLİ MÜHİM DUÂ

72 SAFER AYININ SON ÇARŞAMBASINDA TEKRARLANMASINDA HAYIR OLAN BİR DUÂ

72 SAFER AYININ SONUNDA KILINACAK NAMAZLAR

73 SON ÇARŞAMBA GÜNÜ NAMAZINDAN SONRA OKUNACAK ÂYET-İ KERİMELE ve DUÂLAR

74 RABİ'ULEVVEL AYININ NAMAZLARI

76 MEŞHUR HADİS-İ ŞERİFTE BİLDİRİLEN 99 İSM-İ ŞERİF DIŞINDA, KUR'ÂN-İ KERİM'DE VE HADİS-İ ŞERİFLERDE ZİKREDİLEN 100 İSM-İ ŞERİFTEN DOKUZUNCU İSM-İ ŞERİF «الْبُرْهَانُ» İSM-İ ŞERİFİ

80 Şeytandan, Sihirbazdan, Zorbadan, Zâlim İdârecinden ve Hırsızdan Korunmak İçin Sabah-Akşam Okunacak Âyet-i Kerîmeler

İMÂNINI ŞİRKLE, HASENÂTINI İRTİDÂT İLE İPTÂL EDENLERE YAZIKLAR OLSUN!

■ RESUL BÖLÜKBAŞ
▶14

“MEHMET GÖRMEZ MÜSLÜMAN MIDIR?” DİYE SORAN KARDEŞİME!

■ Dr. AHMET GELİŞGEN
▶18

HIKEMİYYÂT EFENDİ HAZRETLERİ'NİN İLMÎ KELÂMLARI

▶26

ASRÎ BİR BİDAT OLARAK “ÇARPIK İLİM ÖĞRENME METODU”NA DAİR

■ ÖMER FARUK KORKMAZ
▶28

BOZULAN AİLE YAPIMIZ VE İSTANBUL SÖZLEŞMESİ

■ MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER
▶38

CÜVEYRİYE BİNTİ HÂRİS

(Radiyallâhü Anhâ)

- 3. Bölüm -

■ MESNEVİHAN MURAT SOYDAN
▶48

CÂHİLİN KELÂMI USANDIRIR, ULEMÂNINKİ İSE UYANDIRIR

■ Dr. İHSAN ŞENOCAK
▶50

FIKHÎ SUALLERE CEVAPLAR

■ FATİH KALENDER
▶54

Lâlegül

FREKANS

Uydu adı	Türksat 4A
Lokasyon	Doğu
Frekans	12423
Polarizasyon	Yatay (H)
Sembol Oranı	30000
FEC	3/4

RÖPORTAJ

ŞULE YÜKSEL ŞENLER'İN ARDINDAN...

İnsanlığın başladığı günden bu yana hak ile bâtıl savaşı dâimâ sürmüştür ve nice erler çıkmıştır ki bu savaşın en karanlık anlarında geceyi aydınlatan yıldız misâli Müslümanların kararmış kalplerini aydınlatmış ve **Allâh**'a vermiş olduğu sözünü yerine getirmeye çalışmışlardır.

Bu sözün sâdece erkeklere âit olmadığı bilincinde olan öylesine mücâhideler çıkmıştır ki küfrün en şiddetli zamanında “**Allâh-u Ekber**” diyerek semâyı inletmişler ve fedâ edebilecekleri her şeyi peşînen fedâ etmişlerdir.

Bâzen kundaktaki evlâdını dahî **Al-lâh** yolunda fedâ etmekten çekinmeyen bir **Mâside** oldular, bâzen de şâni, şöreti ellerinin tersiyle itip **Firavun**'un karşısına dikilip ölümü göze alarak “Lâ ilâhe illâllâh” diye haykıran bir **Âsiye** oldular.

Bâzen de bir **Zeynep Gazâlî** olup “**Allâh** yolunda verecek en küçük şey

canımızdır.” diyerek dönemin küfür sistemine karşı gelerek **Allâh** yolunda sayısız kırbaç yediler, falakaya yatırdılar, hapsedilip işkenceye uğradılar.

Fakat hiçbir zaman İslâm'ın sancağını yere düşürmediler, hayatlarının sonlarına kadar direndiler, son nefeslerine kadar anlattılar.

Bâtıl yine boş durmayıp bu sefer de İslâm'ın son kalesi olan Türkiye üzerinde sinsi planlar kurmuştu. Batılılaşma hareketi ile en başta kadını hedef aldılar. Onları şehvânî duyguları tatmin eden birer metâ hâline dönüştürmeye çalıştılar. Zîrâ biliyorlardı ki Fâtihleri yetiştirecek olan annelerdi. Onların bozulması demek, doğacak Fâtihlerin önüne geçmek demektir.

Nihâyet 13 Nisan 1919 yılında ilk defâ **Afife Jâle** isimli bir Müslüman kadını tiyatro oyunuyla yüzlerce erkeğin önünde sergileyerek büyük bir adım atmışlardı.

Modernleşme dedikleri bu süreç **Afife Jâle**'nin dertlerine derman olmadı. Önce madde bağımlılığı sonra da Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'ne kaldırılmasının önüne geçemedi.

Cumhuriyet'ten sonra ise **Kerîman Hâlis** isminde Müslüman bir genç kıızı Avrupa'da düzenlenen güzellik yarışmasına göndererek bikini ile jürinin karşısına çıkarmayı başardılar. O gün oylama yapılmadan **Kerîman Hâlis** birinci seçildi. Çünkü bu Avrupa için büyük bir zafer ve Müslümanlara yapılan büyük bir darbe idi.

İşte bu dönemlerin etkisiyle yetişen ve yirmi beş yaşında hidâyet ile şereflenen bir genç kız olan **Şule Yüksel Şenler**'in rûhuna İslâm'ın hakîkatleri âdetâ âb-ı hayat gibi gelmişti. Fakat o bu hakîkatleri sâdece kendine saklamak istemiyordu. Bunu da tâviz vermeden anlatmalıydı.

Çünkü o üstad **Cemil Meriç**'in "Olimpos Dağı'nın çocukları, Hira Dağı'nın evlatlarını aslâ kabûl etmeyecektir." ifâdelerinin bilincindeydi. Kalemlerin sustuğu, Müslümanların uyuduğu dönemde "**De ki: 'Size bir tek öğüt vereceğim. Allâh için ikişer ikişer ve tek tek kalkınız.'**" (Sebe Sûresi:46) âyet-i kerîmesini düstûr edinerek tek başına kalktı. Yıllarca gazete ve dergilerde yazdı. Defâatle Türkiye'yi karış karış dolaşarak her bir konferansına binlerin katıldığı programları îfâ ederek tesettür mücâdelesini başlattı. Dönemin olaylarına hiçbir sûretle sessiz kalmadı ve hiçbir zaman mal ve makam endişesi taşımadı.

Cumhurbaşkanını bile eleştirmekten çekinmedi ve bu sebepten cezâevine atıldı. Cezâevine atılması büyük tepki ve eylemlere neden olunca Cumhurbaşkanı, **Şule Yüksel Şenler**'e özel bir af çıkardı. Ama o affı kabûl etmeyerek cezâsını tamamladı. Bu tutumunu ilk İslâm şehîdesi **Hazreti Sümeyye**'nin:

"İzinden gideceğim o kahraman ninemin.

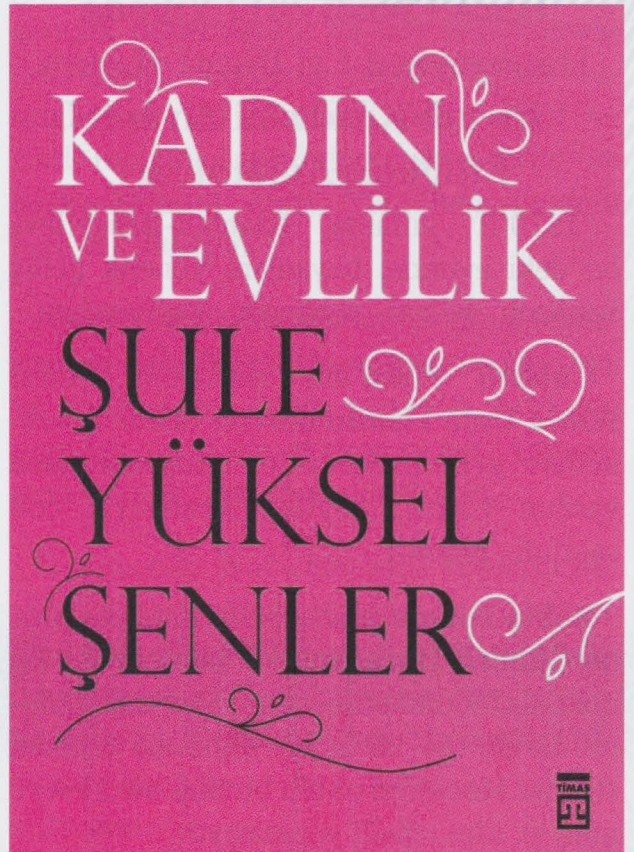
*Ebû Cehil birdi dün,
bugünse binlercedir,*

*Hepsiyle savaşım var,
zafere ettim yemin!"*

dizeleriyle ifâde etti. Hiçbir tehdide ve sıkıntıya aldırış etmeden "Yüz defâ da hapse atsalar, yüzüncü çıkışında yine hakkı haykıracağım." diyerek kararlı duruşunu bir kez daha gözler önüne serdi.

Kitapları, yazıları elden ele dolaştı. "**Huzur Sokağı**" binlerce insanın hidâyetine vesîle oldu ve bir klasik hâlini aldı.

Cumhuriyet târihinin ilk başörtülü yazarı, ilk İslâmî roman yazarı, ilk defâ fikirlerinden ötürü hapse atılan kadını ve tesettür mücâdelesini başlatan şahsiyeti olarak târihe ve kalplere yerleşti. **Necip Fâzıl**'ın "Ben Fâzıl isem o da Fâzıla'dır." dediği ender şahsiyetti. Hiçbir zaman bir menfaat beklemedi. Maddî-mânevî çok sıkıntılar çekse de bunu aslâ belli etmedi.

Dâvâsına zarar getireceği düşüncesiyle hiç kimseden hediye dahî kabûl etmedi. Ne mahkûmiyet hâli, ne maddî sıkıntılar, ne görmüş olduğu şiddet, ne de Müslümanların vefâsızlığı onu yıldırmadı.

*“Ne makam, ne mevki, ne şöhret, ne şân,
Ne mal-mülk, ne servet, ne lüks, ihtişam.*

*Aç bî-ilaç gezerken Resûl-i Zîşân,
Kuru ekmek bana kâr gelir gayrı.”*

diyerek dizelerinde özetledi.

80 yıllık hayâtını gücü nispetinde İslâm'ı yaşamaya ve yaşatmaya çalıştığına, hayâtı boyunca sâdece **Allâh**'ın rızâsını kazanmak için uğraş veren mücâhide bir mümine olduğuna şâhidiz. Şüphesiz ki aramızdan ayrıldığına cidden mahzûnuz! **Allâh-u Te'âlâ** kendisine ğarga-i ğarîk rahmet eylesin, makâmını âlî eylesin ve kendisini cenette **Hazreti Hatîce** annemiz ile berâber eylesin. Âmîn!

Şule Yüksel Şenler Hanım Efendi'nin, Cübbeli Ahmet Hoca Efendi 2012 Yılında Hapisteyken Eşi Büsrâ Hanım Efendi Kendisini Ziyâret Ettiğinde Anlattıkları

“1970’li yıllarda İstanbul-Bahçelievler’deki evimde, bayanlara yönelik geniş katılımlı İslâmî sohbetler yapıyordum.

Cübbeli Hoca’nın merhûme annesi **Râbia Ünlü Hanım** düzenli olarak o sohbetlere gelirdi. Sohbetler bittiğinde bana yardım ederdi, böylece kendisiyle çok samîmî olduk.

Râbia Hanım muhabbetlerimiz esnâsında **Cübbeli Hoca**’dan çok bahsederdi. Bu noktada ilk dikkatimi çeken şey; maddî durumlarının bu kadar iyi olmasına rağmen **Ahmet Hoca**’nın okulu bırakıp medreseye giderek ilim tahsîli yapmasıydı.

Küçük Ahmet’i 10-11 yaşlarındayken ilk kez **Râbia Hanım**’ın evinde gördüm, muhterem dedesi ile câmiden geldiler. Baktım cübbeli, şalvarlı, tostoparлак, ak yüzlü bir çocuk.

Beni görünce ‘**Şule Abla**’ diyerek yanıma koştu, bu manzara karşısında gözlerim yaşardı. Duruşuyla, konuşmasıyla, hâl ve hareketleriyle yaşıtlarına göre çok farklı bir çocuktü, doğrusu ilk görüşte hayrân oldum. ‘Sen zekisin **Ahmet**; hem okulu, hem medreseyi başarısın.’ dedim.

Daha sonraları **Mahmud Efendi Hazretleri**’nden ders aldım. Bir gün İsmailağa Câmii’ne gittiğimde kürsüde genç bir çocuk sohbet ediyor, etrâfı sakallı, yaşlı insanlarla dolu cemâat can kulağıyla onu dinliyordu. **Cübbeli Hoca** genç yaşta gür sesi, takdîre şâyan ilmi ile insanlara yeni ufuklar açıyordu. Kendisini çok takdîr ettim. O dönemlerde çok sıkıntılı ve zorluklarla dolu günler geçirmiştüm. **Allâh** râzı olsun, **Cübbeli Hoca**’nın âilesinden çok destek gördüm. Özellikle **Râbia Hanım**’ı saygıyla anarken, **Yüce Mevlâ**’dan gani gani rahmet dilerim.

Cübbeli Ahmet Hoca Efendi’yi de eskiden beri her zaman takdîr eder ve çok severim. Yıllardan beri değişik şekillerde iftirâlara mâruz kaldığını gördüm. İnşâallâh bu iftirâlardan da kurtulacağına inanıyorum biiznillâh.

Bu vesîleyle kendisine selâm eder, alnının akı ile cemâatine ve âilesine kavuşmasını temennî ederim. Âmîn!”

Hüküm Dergisi’nden Cenk Umeyr Kardeşimiz’in Şule Yüksel Şenler Hanım Efendi ile Geçen Sene Yaptığı Röportaj

• “Selâmun aleyküm hocam, öncelikle hastalığınıza rağmen bizi kabûl ettiğiniz için çok teşekkür ederiz. Zîrâ ağır sancılarınızın olduğunu biliyoruz. **Allâh** şifâ versin.”

■ **Şule Yüksel Şenler:** “Ve aleyküm selâm evlâdım. **Allâh** râzı olsun. Sizleri görünce sıkıntılarımı unutuyorum. **Allâh** size uzun ve sağlıklı ömürler versin. Zîrâ benim hep şöyle bir sözüm vardı: ‘90 yaşıma da gelsem, belim de bükülse, elime bir âsâ alırsın ‘Evladlarım!’ diye haykırır emr-i bi’l-mâruf ve nehy-i ani’l-münker görevimi yaparım.’

Şimdi ise sıhhatim müsâade etmiyor. Kalbimdeki aşk, şevk ve heyecan ilk günkü gibi. Sizleri görünce de ‘Elhamdülillah’ diyorum. Yerimiz boş değil, genç tebliğcilerimiz bayrağı almış devâm ediyor. Bizler sizlere duâcıyız.”

Şule Yüksel Şenler Kimdir?

• “Hayâtımın en güzel anları yanınızda geçirdiğim vakitlerdi. Şimdi de dergideki kardeşlerimize sizi tanıtmamın mutluluğunu yaşıyoruz. Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz hocam, nasıl bir âile yapınız vardı, nasıl dönüş yaptınız?”

■ **Şule Yüksel Şenler:** “Biraz evveliyâta gidecek olursak anneannem ve dedem Cumhûriyet döneminde modernleşme sürecinin öncü âilelerindendi.

Memûriyet o zamanlar çok mühim bir vazîfeydi ve halkın öncüsü konumundaydı. Dedem de bir memur olarak halka

örnek olmak için başındaki fesi çıkartıp fotr şapka giyiyor ve ölene kadar çıkarmıyor, anneannem de çarşafını çıkartıp uzun etekli döpiyeslerle modern bir hayâta geçiş yapıyorlar.

Annem ve babam böyle bir ortamda yetiştiler ve bizi de böyle yetiştirdiler. Ben altı çocuklu bir âilenin üçüncü evlâdı olarak dünyâyâ geldim. Yaklaşık yirmi beş yılımı gaflet yıllarım olarak nitelendiriyorum.

Zîrâ hakikatleri görmeyen gözler, **Allâh**’ı tanımayan kalpler gerçekten gaflettedir. Bizden hakikatleri öylesine gizlediler ki ve onun yerine öyle sünî zehirler verdiler ki biz de bu zehirleri öylesine yutmuşuz ki sonra hakikati öğrenince acılar içinde kıvrandık.”

Gafletten Hidâyete

• Peki bu hakikatlar ile nasıl tanıştınız, dönüşünüze ne vesîle oldu, anlatır mısınız?

■ **Şule Yüksel Şenler:** “Şimdi dediğim gibi çok modern bir âileye sâhiptik ve ben gençlik dönemlerimi de boş geçirmemiştim. Çeşitli dergilerde yazdım, Kıbrıs mitinglerinde şiir okudum, çeşitli vakıf ve sivil toplum örgütlerinde görevlerim ve başkanlıklarım vardı. Yâni hem modern hem de aktiftim.

Ağabeyim **Üzeyir Şenler** bir gün **Bedüzzaman Saîd Nursî Hazretleri** ile tanışmış ve ondan sonra dönüş yapmıştı. Artık namaz kılıyor, risâle okuyor ve eski yaşantısından ve bizden uzak duruyordu.

O zamanlar Nur câmiâsına devletin büyük baskıları olduğu için babam tedirgindi. Onu eve, odaya kilitliyor, uzak tutmaya çalışıyor ama nâfile, ağabeyim yine bir yolunu bulup **Bedüzzaman Hazretleri**’nin yanına kaçıyor ve ona durumunu şikâyet ediyordu.

Bedüzzaman Hazretleri'ne gidip 'Üstâ-dım ben yapamayacağım, evden ayrılacağım, âilemin hayâtı İslâm'a ters, annem açık, kız kardeşlerim açık, sözüm geçmiyor, yok balolara giderler, danslara giderler ben bunlara tahammül edemiyorum.' felan diye anlatmış.

Fakat **Bedüzzaman Hazretleri** ise: 'Kardeşim o senin babandır, o senin annendir, onların senin üzerinde hakları var, yanlarına gidip gönüllerini alacaksın, yavaş yavaş dönecekler İslâm'a sabret! Evlâdım annene ve kız kardeşlerine selâm söyle, ben onları âhiret kardeşlerim kabûl ettim.' dedi.

Tabî ağabeyim çok şaşırıyor bizleri böyle övmesine. Daha sonra bir gün çok hastalanıyor, hepimiz âilece onu ebediyen kaybetmenin korkusunu yaşıyoruz.

Hastânedeki yanına gittiğimizde bir arzusunun olup olmadığını sordum ve bana '**Şule**, bana öyle geliyor ki sen dönüş yaparsan, örtünürsen bütün kadınlar senin peşinden gelecek. Senden ricam risâle derslerine katılman.' dedi.

Ben de hastalığından mütevellit katılacağımı söyledim ve gerçekten de katıldım. Elhamdülillâh o sohbetlerden sonra hidâyet ile şereflendim.

Benim hidâyetimden sonra da âilem teker teker dönüş sürecine girdi. Hepimiz aynı dâvâyâ inanmış yepyeni bir hayâtın yolcuları olarak hayâta devâm etmeye başladık."

(Not: Bu arada Şule Hanım'ın ağabeyi Uzeyr Bey, Cübbeli Ahmet Hoca'nın babası Yusuf Ünlü'nün çok yakın arkadaşı olup Mahmud Efendi Hazretleri İsmâilağa Câmii'ne imam olmadan önceki dönemlerde buluşup risâle okurlardı.)

Hizmet ve Meydana İniş

● "Lâkin bu dönüş sâdece siz ve âilenizle sınırlı kalmamış, öyle bir çığır açmışsınız ki Türkiye'yi defâatle dolaştınız, nasıl oldu bu?"

■ **Şule Yüksel Şenler**: "Dönüş yaptıktan sonra yüreğim yangın yeri gibi oldu. 'Neden bu hakikatleri ben bugün öğreniyorum ve bizim neslimize neden bunlar anlatılmıyor?' diye içim içimi yemeye başladı.

Bilhassa kadının tesettürünü hiç kimse ele almıyordu. O zamanlar İslâmî kesimin yayınevi zâten az, fikir kitapları da yok denecek kadar az, büyük bir yasak ve baskı var. Bizler yurt dışından gelen kitaplar ile bir şeyler öğrenmeye çalışıyoruz. Türkiye'de İslâm'da kadının yerini ilk olarak **Bedüzzaman Hazretleri**'nin '**Hanımlar Rehberi**'nden okudum.

'**Gençliğin Izzârâbı**' kitabında dediğim gibi 'Yazık ettin güzelliğine örtüler altına gizlemekle, heder ettin gençliğini nefse hoş gelen şeyleri haram diye reddetmekle, mahvettin istikbâlini kuru bir dâvânın peşine düşmekle.' diyerek nasîhat edip acıyarak yüzüme bakanlara nasıl da acıyordum ve onlara bu öğrendiğim hakikatleri anlatmak istiyordum.

En mühimi benim için buydu, çünkü hep 'Neden kimse anlatmıyor ve yazmıyor?!' diye düşünüyordum.

Hep şöyle bir örnek veririm; meselâ bir annenin çocuğu tehlikeli bir şeye yaklaşıncâ annesinin ona 'Cızz' diye kızdığı gibi İslâm'da kadın meselesi de bir nevi bu ülkenin 'Cızz' mevzûuydu. Bahsedilmiyordu neredeyse, çok ender, tek tük birkaç kelam ediliyordu o kadar.

Ben de düşündüm ve kendi kendime '**Şule** bugüne kadar hep dünyâyâ çalıştın ama artık âhirette çalış, **Rabb**'in sana

verdiği görevi ve ödevi yerine getir.’ dedim. İşte tam o zamanlarda milletvekilliği teklifi gelmişti bana, ben de aldığım karar netîcesinde teklifi reddettim.”

İlk Yazı ve İlk Mahkeme

● “O günlerden kısaca bahseder misiniz? Yazı hayâtınız, mahkeme süreçleri, konferanslar, bütün bunları yeni nesiller merak ediyor.”

■ **Şule Yüksel Şenler:** “**Mehmet Şevket Eygi** Yeni İstiklal Gazetesi’ni çıkarıyordu ve yazara ihtiyacı vardı. Ağabeyim **Üzeyir Şenler**’den benim yazmam için ricâda bulundu. Ağabeyim bana söyleyince kabûl ettim ve yazmaya başladım.

20 Ocak 1965 yılında ‘Müslüman kadınların örtünmesi şarttır, İslâm kadınına hitâb’ ifâdelerinin bulunduğu bir yazı yazdım ve **Mehmet Şevket Eygi** bu yazımı manşete taşıdı, yanına da Pakistan’da çarşafı üniversiteye giden kızların resmini koydu. Tabî hemen akabinde Türk Kadınlar Birliği beni ve gazeteyi mahkemeye verdi. Bu benim ilk mahkeme ile tanışmam olmuştu ve daha sonra arkası kesilmeyecekti.

Yollarımı açması **Rabbim**’e çok duâ ettim. Kendi tattığım bu mânevî tadı başkalarına da tattırmak istiyordum, elhamdülillah öyle de oldu. Yazılarım çok okundu ve günlük yazmaya başladım. Türkiye’nin her yerinden yüzlerce mektup alıyordum. Okuyucularım konferans vermeme istediler, gelen birkaç teklifi kabûl ettim.

Ama gördüklerime inanamıyordum, salon hınca hınç dolu, sokaklar dolmuş, câmiler dolmuş, âdetâ izdihâm var. Dışarıdaki ve câmilerdeki hoparlörlere de sesim verildi ve gittiğim her yerde aynı manzara ile karşı karşıya kalıyordum. Böylelikle Türkiye’yi defâlarca kez dolaşacağımız konferanslara başladım.

Öyle ki bâzen altı saati bulduğu oluyordu ama hiç eksilme yok, hâmile kadınlar ayakta dinliyordu. Çoğu kardeşlerimiz de konferanslardan sonra örtünüyordu. Türkiye’deki tesettür mücâdelesini işte böyle başlamıştı.”

Huzur Sokağı

● “Peki hocam nesillerdir elden ele dolaşan ‘**Huzur Sokağı**’ kitabını nasıl yazdınız, tepkiler nasıldı, bu kadar çok okunacağını tahmin eder miydiniz?”

■ **Şule Yüksel Şenler:** “Aslında ilk başlarda ‘**Huzur Sokağı**’nı roman değil de bir senaryo olarak yazmıştım. Bâzi aksilikler yüzünden film olmadı, **Mehmet Şevket Eygi** buna rağmen roman yapmamı teklif etti. Ben de kabûl ettim ve senaryoyu roman şekline uyarlayıp yazarak bölüm bölüm gazetede yayımlamaya başladık.

Çünkü o zaman İslâmî kesim, fikir dünyasının kirlenmemesi için çocuklarına roman okutmazdı. Bundan dolayı biz de ilk olarak gazetede yayımladık. Bittikten sonra ilk romanı yazmış oldum. Çok okundu, çok beğenildi, milyonlarca eve girdi, binlerce kardeşimizin hidâyetine vesîle oldu elhamdülillâh.

Ben bu kadar tutulacağını beklemiyordum. Karşı fikre sâhip olanlar tarafından çok tenkide uğradı; dilinin ağır olduğunu söyleyenler oldu ama gerek okuyucuların tepkisi gerekse çok beğenilen ve Müslümanların sâhip çıktığı bir kitap, bir klasik oldu.

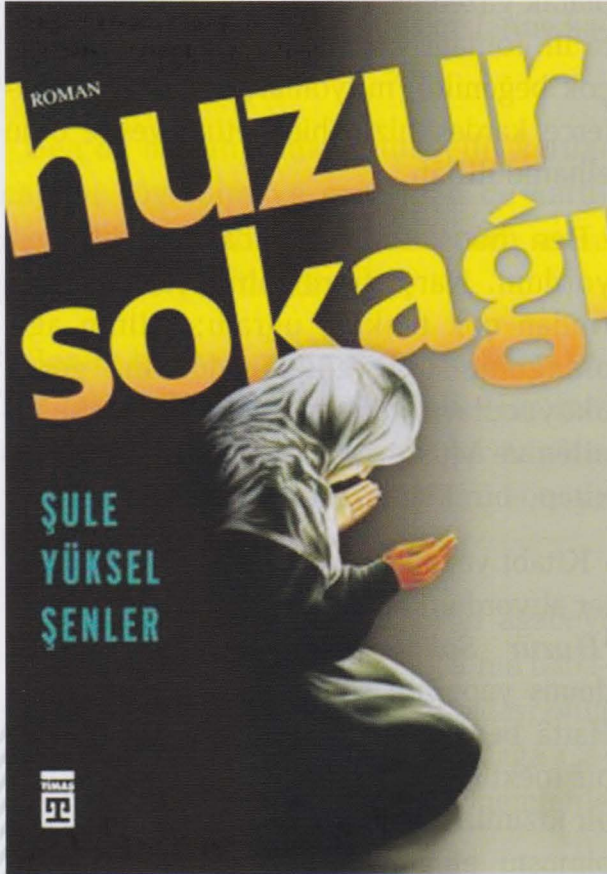
Kitabı yazdıktan sonra öylesine mektuplar alıyordum ki okumaya yetişemiyorduk. ‘**Huzur Sokağı**’nın adresini isteyenler, dönüş yaptığını söyleyenler çok fazlaydı. Hattâ beni ve âilemi gözyaşlarına boğan bir mektupta ifâde edildiğine göre o kitap bir kızımızın Müslüman olmasına da vesîle olmuştu elhamdülillâh.

Daha sonra Birleşen Yollar adıyla sinemaya uyarlandı ve gişe rekorları kırdı. Birleşen Yollar'ın en mühim özelliği ise ilk defâ Müslüman bir Türk filminde milli şahsiyet nâmına, dînî yaşantı, örf ve âdetler nâmına batı hayâtı özentisine isyân edilmişti.”

Allâh Yolunda İlk Mahkûmiyet

• “Peki hocam korkusuzca yazılarınız, tâvîzsiz duruşunuz, binlerce kadının tesettüre girmesine vesîle oluyunuz, tesettür mücâdelesini başlatmanız, dönemin muâzırları tarafından nasıl karşılanıyordu ve bununla birlikte hapiste yatmıştınız, nasıl oldu hangi olay üzerine cezâevine girdiniz ve cezâevinde neler yaptınız?”

■ **Şule Yüksel Şenler:** “Elbette bir anda Türkiye'deki bu büyük değişim bâzılarının hoşuna gitmedi. Gerek yazdıklarında, gerek söylediklerinde, gerekse diğer vâsıtalarla dâimâ şahsıma, inancıma, yazdıklarım hakârette bulundular. Cevap vermeye çalıştım, fırsat bulamayıp veremediklerim oldu.

Çok defâ mahkemeye verildim. Bursa'da ev hapsi yattım, meselâ böyle çok olay oldu. Cezâevine girme sebebim şu idi; dönemin Cumhurbaşkanı **Cevdet Sunay** bir mesaj yayımlamıştı, Kur'ân'da örtünmenin olmadığından bahsediyordu ve mesajın sonunda 'Ankara sokaklarında kapalı kadın ve kızlara rastlamaktayım, bunların öncüleri mutlakâ cezâlarını görecektir.' demesi üzerine ben de Cumhurbaşkanı'nın **Allâh**'tan ve milletten özür dilemesi gerektiğini beyân eden bir açık mektup yazdım ve bunu dergide yayımlama kararı aldım.

Tabî yayımlanmaması için çok uyarı aldım ama ben dinlemedim ve yayımladım. O gün için gerek Cumhurbaşkanı, gerekse Cumhuriyet Savcılığı sessiz kaldı.

Daha sonra 25 Temmuz 1967 yılında **Papa 6.Paul** ülkemize gayri resmi bir ziyarette bulunmuştu. Resmî olmayan bir ziyâret için Cumhurbaşkanı ve bakanlar havaalanında kendisine resmî bir tören yaptılar ve onun Ayasofya'ya gitme isteğini kabûl ettiler. **Papa 6.Paul** Ayasofya'ya gitti ve orada ibâdet yasağı olmasına rağmen serbestçe devlet erkânının önünde ibâdetlerini yaptı. Oysa ki bu ziyaretten iki ay önce **Eyüp Ekmekçi** isminde bir genç Ayasofya'da Yâsîn-i Şerîf okuduğu için hapse atılmıştı ve o zaman hâlâ hapisteydi.

Papa ibâdetini yaptıktan sonra Şâle Köşkü'ne gitmek istediğini söyledi. Devlet erkânı ile Şâle Köşkü'ne gittiklerinde görüşmenin özel olduğunu söyleyip kapıyı devlet erkânının üzerine kapattılar.

Bu bizim için büyük bir utanç tablosuydu. Günlerce bekledim, baktım ama hiçbir kalem oynamadı.

Ben de 'Ağlayın Ey Müslüman Din Kardeşlerim Ağlayın' adlı yazıyı yazdım. Çünkü hakîkaten ağlanacak bir durumdu, ben gözyaşlarımı tutamadım.

Bu yazımdan sonra Cumhurbaşkanı'na hakâretten dâvâ açıldı ve on üç ay on gün cezâevinde yatmam kararlaştırıldı.

Benim mahkûmiyetim ile âdetâ Türkiye'de yer yerinden oynadı. Zîrâ gerek yurt içinden, gerek yurt dışından inanan kesimden büyük bir tepki geldi. Bu esnâda ise birçok kişi beni kaçırmak için bana teklifler sunuyordu.

Tabî ben hepsini reddettim. Çünkü bu yola çıkarken hep 'Bu yolda ölmek var, dönmek yok. Başımızı da kesseler, hapse de atsalar, îdam da etseler, her ne zulüm ederlerse etsinler biz inanmış olduğumuz dâvâdan aslâ dönmeyeceğiz.' derdim.

Bizim için îdam, zindan geçerli bir mâzeret değildi. Hani tasavvufta bir söz var ya 'Tat acıdadır.' diye, bizler de acıya tâlip olmuştuk. Böylelikle Bursa'da cezâevinde yatmaya başladım. Bu olay Türkiye'de Müslüman bir hanımın fikirlerinden ötürü ilk defâ hapse atılmasıydı ve elhamdülillâh **Allâh** yolunda ilk mahkûm da ben oldum.

Bu benim için bir şeref madalyasıydı. Bizim için yer ve mekân önemli değildi. Cezâevini bir Medrese-i Yûsufiyye bildim ve oradaki hanım kardeşlerime hakîkati anlatmaya başladım. Elhamdülillâh ekseriyeti tesettüre girip namaza başladı. Ben de dışarıdan kumaş istiyordum ve oradaki kardeşlerimiz için pardösü diktim.

Yaklaşık iki ay sonra tepkilere dayanamayan Cumhurbaşkanı benim için özel bir af çıkardı.

Cezâevi müdürü o gün sevinçle içeriye girerek 'Müjde **Şule Hanım** müjde! Cumhurbaşkanı sizin için özel af çıkardı. Bir haftaya çıkacaksınız.' dedi.

Tabî tüm koğuştaki bir bayram havası hâkim oldu. Ama ben başımdan kaynar sular dökülmüş gibiydim.

'Ne yapıyor, Cumhurbaşkanı beni mi affediyor?!' dedim ve 'Evet **Şule Hanım.**' diye aynı cevâbı alınca 'Haksız olan bir kimsenin haklı olanı affettiği nerede görülmüş?! O önce yaptıklarından ötürü **Al-lâh**'tan ve millettten af dilesin.

Ondan sonra lütfen gelsin bir mümin olarak benden af dilesin. Ben burada haksız bir kimse tarafından affedilmiş olmanın zilleti ve illeti içerisinde olamam. Lütfen Cumhurbaşkanı'na söyleyin, affı reddediyorum.' dedim.

Tabi cezâevi müdürü ve koğuştaki arkadaşlarım hepsi şaşkın. Müdür: 'Delirdiniz mi siz **Şule Hanım**? Eğer çıkmazsanız biz sizi jandarmalar ile çıkaracağız.' dedi. Ben de: 'Tabî doğru söylediniz ama düşünemediğiniz bir şey var, siz benim ancak cansız bedenimi çıkarabilirsiniz.'

Benim canımı almadan buradan çıkaramazsınız. Sağ olarak suçlu bir kimse tarafından affedilmiş olmanın utancıyla çıkamam.' dedim ve affı reddettim. Cezâmı tamamladıktan sonra da çıktım."

Günümüz Tesettür Anlayışına Bir Bakış

● "Peki hocam siz Türkiye'de tesettür mücâdelesini başlatan kişi olarak günümüzde kadınlarımızın giymiş olduğu tesettür hakkında ne düşünüyorsunuz?"

■ **Şule Yüksel Şenler:** Evet başlarda bir örtü var ama o örtü şekilden şekle girdi. Sâdece başörtüsü ile tesettür olmaz. İlk önce uzun ve geniş dış kıyâfetlerin boyu kısaldı, tunikler hâline geldi. Tunikler ceket oldu, daha sonra bluz-etek oldu, daha sonra bluz-pantolon oldu ve artık Müslüman kadınlar benliklerinden kopar oldu.

- Biliyorsunuz ki **Efendimiz** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*): ‘**Kadınken erkeğe benzeyene, erkekken kadına benzeye Allâh lânet eder.**’ buyurmuştur. (*el-Buhârî, es-Sahîh, el-Li-bâs:59, rakam:5546, 5/2207*)

Kot pantolon erkek kıyâfetidir, hattâ erkekte dahî edebe aykırı görülecek bir kıyâfettir. Hattâ çok şuurlu dediklerimizde bile gördüğümüz manzaralar inanın içimizi acıtıyor ve: ‘Biz bunca sıkıntıyı, bunca kederi tabî ki **Allâh** için çektik ama böyle bir hâl arzu etmemiştik.’ diyorum.

Hadi diyelim ki yeni kapanan birisi olsa, hatâlarını daha sonra düzeltir ama daha evvel muazzam tesettürlü, uzun örtülü, geniş ve bol giyinen kardeşlerimizin bu örtülerini çıkartıp günümüz modasına uymaları bizi daha derinden yıkıyor.

Dolayısıyla şimdi bu yazıyı okuyacak olan kardeşlerimize şunları söylemek isterim ‘Lütfen artık kendimize gelelim, **Rabbimiz**’in rızâsını kazanmak istiyorsak tekrar kendi benliğimize dönmemiz gerekiyor. Bunların yanında ibâdet ve tâatlerimize dikkat edelim.’

Bugün bizi parçalayan diğer bir yara ise ibâdetlerimizde çok büyük bir gevşeme olmasıdır. Tesettürlü kızlarımızın, hanımlarımızın bir kısmı namazı bıraktılar, bir kısmı devâm ediyor ama o nasıl namazdır ki bir çırpıda namazı kılıyorlar. Duâ bırakıldı, tesbihler atıldı. Bizler de buna hayret ederek şâhitlik ediyoruz.

Ben önceden açık bayanlara emri bi’l-mâruf yapardım ve işin acı tarafı bugün tesettürlü kardeşlerimize de yeniden bir emri bi’l-mâruf yapılması gerekiyor. Hani **Rabbimiz**: ‘**Ey îmân edenler!** (Yeniden) **îmân ediniz.**’ (*en-Nisâ Sûresi:136’dan*) buyuruyor ya, bizim artık taklîdî îmandan tahkîkî îmâna girmemiz lâzım. Tahkîkî îmandan, taklîdî îmâna geçen kardeşlerimize de tebliğde bulunmamız îcâb eder.”

Mahmud Efendi Hazretleri ile Tanışmam

● “Bir de hocam hayâtınızda bir dönüm noktası daha olmuş. Sizin ‘İkinci Hidâyetim’ diyerek nitelendirdiğiniz o dönemi anlatır mısınız?”

■ **Şule Yüksel Şenler**: “Şimdi bildiğiniz üzere çeşitli yerlerde konferanslar veriyor ve büyük bir alâka topluyordum. O sıralarda kulağıma İsmâilağa Cemâati ve **Mahmud Efendi**’nin isimleri geliyor ama çok yanlış anlatılıyordu.

Benim de içimde bir merak uyandı ve **Mahmud Efendi** ile tanışmak istedim fakat pardösülüler içeriye almadığını duymuştum. Bu ise bende bir önyargının oluşmasına sebep olmuştu. Daha sonra bu bilginin yalan olduğunu öğrendim.

‘Eğer **Mahmud Efendi** pardösülülerle konuşmasaydı o kadar pardösülü nasıl çarşafa girebilirdi?!’ diye düşündüm. Nihâyet kendisi ile görüşmek nasîb oldu. Çok farklı, muazzam bir insandı. Kafamda ne kadar soru varsa sordum. O gün bana ‘Bak **Şule Yüksel!** Şöhret olduğun zamandaki ismin **Şule**, gel biz bunu bırakalım da sana **Âişe Yüksel** diyelim. **Âişe** vâlidemiz de ilme çok meraklıydı, sen de öylesin, ufkun da çok geniş.’ buyurdu ve artık bana hep **Âişe Yüksel** diye hitâb etti.

Sonra konu çarşafa gelince ben: ‘Hocam benim mesleğim buna müsâit değil. Ben gazeteci yazarım. Zaman zaman Ankara’da mecliste oturumlarda bulunuyorum. Şu pardösü ve örtümlerle bile bu kadar sıkıntı çekerken çarşaf ile nasıl yapabilirim?!’ dedim ve o da bana ‘Bak **Âişe** kızım sana şöyle bir teklifte bulunayım. Sen konferanslar veren samîmî bir kardeşimizsin. Verdiğin konferanslara yığınlarca insan geliyor. Sen çarşaf giy ve konferanslarını öyle ver. Ama sakın çarşaftan bahsetme, o kendini anlatır.’ buyurdu.

Velhâsıl çarşafı giydim. On yıla yakın muhterem **Mahmud Efendi**'nin yedi kurdandan sorumlu oldum. Halk benim sorumlu olduğum kursları duyunca kızlarını bana vermek için yurdun pek çok yerinden mektuplar gönderdi, birçoğu da kendi eliyle getirdi elhamdülillâh. İnşâallâh bir iz bırakabilmişizdir.

Hattâ bir keresinde İzmir'deki bir konferansımı üzerimde çarşaf varken yapmıştım. O zaman Fetö'nün cemâatinden birçok hanımlar da gelmişlerdi, beni öyle görünce etkilenip onlar da çarşaf giyinmek istediler ama Fetö bunu duyunca buna izin vermedi. O vakit Fetö'ye yardım eden bâzı iş adamları da bunun üzerine ondan koptular."

Gençlere Tavsiye

● "Peki hocam şimdiki gençler hakkında ne gibi düşünceleriniz var ve tavsiyeleriniz nelerdir?"

■ **Şule Yüksel Şenler:** "Şimdi evlâdım bütün çektiğimiz çileler, katlanmış olduğumuz her şey sizler içindi. Biz sizlere ümit nesli olarak bakardık. Hâlâ da bizim ümîdimiz sizlersiniz. Bunu 15 Temmuz'da ellerinize bayrak alıp şehâdete yürüdüğünüzde bizlere tekrar göstermiş oldunuz.

Benim sizlere en büyük tavsiyem; karşılık beklemeden gecenizi gündüzünüzü bu kutlu dâvâyâ hizmet etmek için harcamanızdır. Ben üç neslin gencine hitâb etmiş oldum ve üç nesil yaşadım. Bugün hâlâ üçüncü ve arkadan gelen yeni neslin beni tanımaması îcâb ederken muazzam bir alâka ile karşılaşıyorum ve yapmış oldukları faaliyetlerle iftihâr ediyorum, hamd ediyorum.

Sizi bugün bu şekilde karşımda görmek şükürümü artırıyor. Bir zamanlar sizler benim hayâlimi süslerken bugün muşahhas olarak karşımdasınız elhamdülillâh. Sizin doğuşu için katlanılan her çile ve doğum sancısına eş çekilen sancılar helâl olsun.

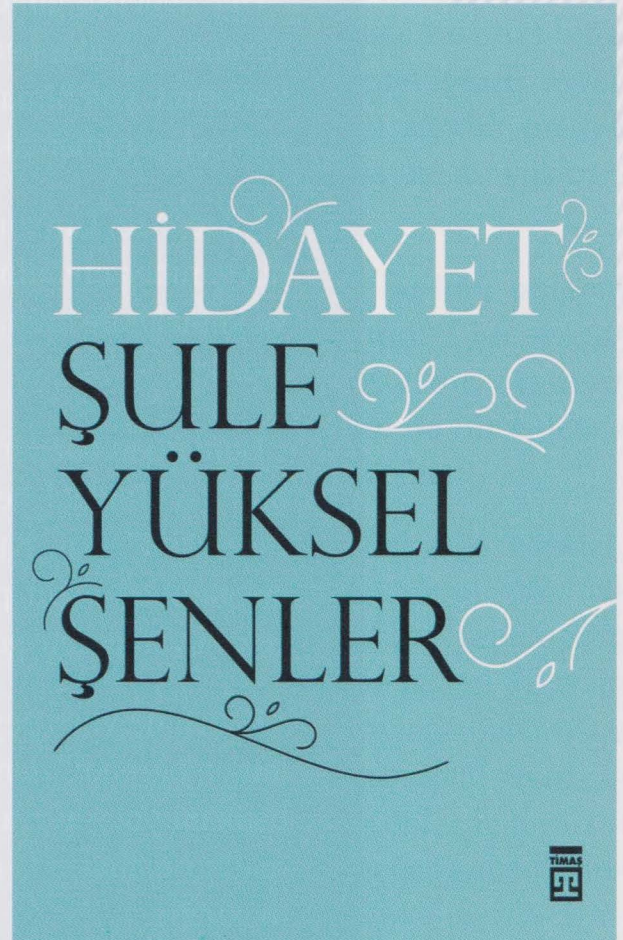
Bana bugünleri gösterdiği için kurbân olduğum **Yüce Rabbim**'e şükür secdesi olarak başımı secdeden kaldırmam yeridir.

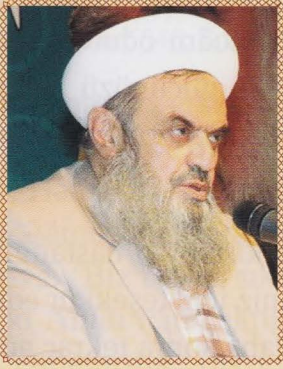
Siz evlatlarım için duâm odur ki; **Allâh** sayılarınızı, îmânınızı, gücünüzü ve kudsî hizmetteki muvaffakiyetlerinizi artırsın. Âmîn!"

● "Hocam bizleri kırmayıp hastalığınıza rağmen kabûl ettiğiniz için teşekkür ederiz, **Allâh** râzı olsun. Daha sonra tekrar görüşmek dileğiyle duâlarınıza tâlibiz."

■ **Şule Yüksel Şenler:** "Allâh râzı olsun. Asıl ben teşekkür ediyorum. Sizlerle iftihâr ettiğimi tekrar belirtmek isterim."

Bu vesîleyle Şule annemizi bir daha rahmetle yâd ediyor, taksîrâtının affını, sey-yiâtının mahvını ve akabinde derecâtının nef'ini Cenâb-ı Mevlâ'dan niyâz ediyoruz. Âmîn!

RESUL BÖLÜKBAŞ
0532 321 43 78

İMÂNINI ŞİRKLE, HASENÂTINI İRTİDÂT İLE İPTÂL EDENLERE YAZIKLAR OLSUN!

“Hocayım” diye geçinen niceleri vardır ki yaptıkları beyanlarla îtikâd ve îmanlarını iptal etmektedirler. Sahâbe-i kiram aralarında sohbet ederlerken başlarının üstünde bir kuş var da o kuş uçacakmış gibi korkarcasına dikkat edip îtikâdî konuları aralarında müzâkere etmekteydiler.

Her nedense günümüzün sözde hocaları din ve îtikâd hususunda o kadar pervasızca konuşmaktadırlar ki îman ve îtis katlarının yok olmasından dolayısıyla irtidât etmekten hiç de endişeleri olmamaktadır.

Yüce Mevlâmızın kelim sıfatından neş’et edip cenâb-ı peygamber efendimize vahyedilen noksanlardan münezzeh ve kemâlât ile muttasıf olan Allâh kelamıyla âdetâ oynamakâ tadırlar.

Bunlardan bazıları “Kur’ân-ı Kerîm Allâh kelamı olmayaa bilir” şeklindeki beyanlarıyla, diğer bazıları ise “vahy müessesesini” yani Kur’ân’ı inkâr etmek sûretiyle âdetâ yüce peygamberimizin peygamberliğinin inkârı manasına gelecek beyanlardan geri durmamaktadırlar.

Bazısı da yüce peygamberimiz hakkında “Namazı Yahudilerden öğrendi” demek suretiyle, bu vahyi beyan eden Cibril hadisini yok sayarak, peygamberimizin vahyin muhatabı olmadığı manasında olan bu hezeyanı söylemekten çekinmemektedir.

Yüce peygamberimiz namazını nasıl kılınacağını bir Yahudi'den öğrendiğini iddia etmek vahiyden vâreste olduğunu iddia etmektir. Hâlbuki Cibril hadisini okusalar Cebrail aleyhisselam peygamberimize gelip beş vakit namazda kendisine imam olup namaz kıldırıldığını görecekler. Hatta birinci günde Cibril-i emin gelip vakitlerin evvelinde ikinci günde ise vakitlerin son dakikalarında namaz kıldırılmak suretiyle Cenâb-ı Mevlâ'dan aldığı namaz kılma şeklini peygamberimize talim ettiğini görecekler.

Ama bunlar hadis-i şerifi kabul etmedikleri için Kur'ân'da var olan namazla ilgili mücmel âyetleri kendi keyiflerine göre yorumlamaktan da hicap duymamaktadırlar. Böylece varsa imanlarını da yok etmektedirler.

Kur'ân-ı Kerîm'de Kehf Sûresi'nin 102-106. âyetlerinde bu kimselerin durumu şöyle beyan edilmektedir:

Kehf Sûresi (102-104)

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ
دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا
﴿102﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا
﴿103﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿104﴾

“Yoksa o kâfir olmuş kimseler, Beni bırakıp da (melekler ve İsâ gibi) kullarını (ilâhlar ve) dostlar edindiklerini mi sandı?! (Onlar asla o müşriklerin dostları olamazlar! Ne kötü bir zanna sahip oldular. Hâlbuki onlar âhirette bunlardan tamamen uzak duracaklardır!) **Şüphesiz ki Biz o kâfirlere, ilk ağırlama olarak cehennem**(e girer girmez uğrayacakları o müthiş azâbı) **hazırladık** (ki, orada durdukları sürece karşılaşacakları azaplara nispetle, o çok hafif kalacaktır)!”

(Habîbim!) **De ki: ‘Biz size, (yaptıkları iyi işlerden hiçbir fayda göremeyecekleri için) ameller bakımından çok zarar edenleri haber verelim mi?’**

O kimseler ki; o en yakın (dünyâ) hayat(ın)daki çabaları (Allâh katında tümüyle zâyî olup) kaybolmuştur. Oysa onlar gerçekten kendilerinin güzel bir iş yapmakta olduklarını sanmaktadırlar.”

Kehf Sûresi (105-106)

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ
فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وِزْنًا ﴿105﴾ ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا
وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُؤًا ﴿106﴾

“İşte sana! Onlar öyle kimselerdir ki; Rablerinin âyetlerini ve (diriltile suretiyle) O’na kavuşmayı inkâr etmişlerdir, bu nedenle de (iyilik adına tüm) yaptıkları (sevapsız kalarak) bâtil olmuştur. Artık kıyâmet günü onlar için hiçbir (kıymet ve) ağırlık ortaya koymayacağız. (Bilakis onlara hakârette bulunacağız!)”

İşte sana! (Olacağı) budur; onların cezası ancak cehennemdir! Şu sebeple ki onlar kâfir olmuşlardır, âyetleri mi ve peygamberlerimi de bir eğlence (malzemesi) edinmişlerdir!”

Bu âyetlerde amellerini zayi edenler, dünyadaki çalışmalarını boşa çıkararak ve böylece güzel bir şey yaptıklarını zannedenlerin dinden ve İslâmî îtikattan mahrum olduklarını böylece daha önce yaptıkları güzel amellerin iptal olunacağı ve kıyamet gününde onlar için mizanının dahi kurulmayacağı ferman edilmektedir.

Kur'ân-ı Kerim'in Furkan Sûresi'nin 23. âyetinde ve Ankebut Sûresi'nin 38. âyetinde bu kimselerin durumu şöylece beyan edilmektedir.

Furkân Sûresi (23)

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مَّنْثُورًا ﴿٢٣﴾

“Biz o (kâfir ola) nların yapmış oldukları o (iyi) amele yöneldik de, nihâyet onu dağılmış bir toz (gibi fayda görülemeyen değersiz bir şey) hâline getirdik.”

Ankebût Sûresi (38)

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَّسَاكِينِهِمْ
وَزَيْنٍ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

“Âd ve Semûd'u da (kendilerine gönderilen Hûd ve Sâlih (Aleyhimesselem) a karşı geldikleri için helâk ettik)! (Ey müşrikler!) Onların (Şam ve Yemen'e gidiş-geliş yolunuz üzerinde bulunan yıkık ve vîran) yurtlarının bir kısmı sizin için gerçekten iyice belirmiştir. Şeytan onlara (vesvese vererek, kâfirlik ve günahlar gibi kötü) amellerini iyice süslemiş de, bu sebeple onları o (dosdoğru) yoldan alıkoymuştu. Hâlbuki onlar (inceleyip araştırarak, hakla bâtılın arasını ayıracak akıl ve) basîrete sahip kimseler olmuştu (lâkin gaflete dalıp âkîbetlerini hiç düşünmediler).”

İnsanoğlu rahat duramıyor şeytanın iğva etmesiyle öyle beyanlara teşebbüs ediyor ki bu beyanların şirk ve irtidât olduğunu asla düşünmüyor. Burada da beyan edildiği üzere bu yanlış itikatta olan kişilerin imanlarının hatta amellerinin iptal olunacağı beyan edilmek-

tedir. Bu kişiler ne kadar cesurdurlar ki iman cevherini basit ifadelerle yok etmeye cüret etmektedirler. Kendilerine yazık ediyorlar hatta başkalarına da bu yanlış îtikâdı telkin ederek onları da irtidâta sevk ediyorlar. Bunlar hiç Alh lâh'tan korkmaz mı?! Allâh kelamıyla oynamak onun bir beşer kelamı olduğunu iddia etmek Ebû Cehil'den öte Ebû Cehilleşmek demektir!

Bazıları da Kur'ân-ı Azîmüştân'ın âyetlerini inkâr etmeden o âyetlerin ifade ettiği ahkâmı tevil ediyorum diye tağyîr etmeye kalkışıyorlar. Sarâhaten yapılan beyânı çeşitli yorumlarla yüce Mevlâ'nın kastını tağyir ediyorlar.

Diğer bazıları da vardır ki Kur'ân-ı Kerîm'in âyetlerini tağyîr etmekte hızını alamayıp Kur'an'da var olan âyetlerin hatta bu âyetlerin oluşturduğu sûrelerin tamamına ters beyanlarda bulunabiliyor. Mesela cinleri inkâr edip “böyle bir varlık yoktur” demek suretiyle Kur'ân-ı Kerîm'de var olan Cin Sûresi'ni reddetmiş oluyor. Cinlerin varlığını beyan eden âyetler Cin Sûresi'nden ibaret değildir, daha birçok âyetlerde varlığından bahsetmektedir. Bu zümrede hâkim olan görüş “görülene inanmak ve görülmeyeni reddetmek”tir.

Cenâb-ı Hakk'ı da göremiyoruz ama sayılmayacak kadar eserleri mahlûkatı ve bu mahlûkatın hikmet dâhilinde yaratılmış olması Allâh'ın varlığını birliğini ve her türlü noksanlıklardan münezze olduğunu anlamak mümkün ve kolaydır.

Bazı sözde hocalar da vardır ki Kur'ân-ı Kerîm'de var olan ahkâm âyetlerini zamanla kayıtlayıp tarihsel olduğunu beyan etmektedirler. Böylece “beşerî

nizami”, “ilâhî nizama” tercih etmek sûi retiyile beşeri Allâh’a eş görmektedirler. Allâh’a kul olan herkes onun kelamı ve o kelamın getirdiği ahkâmı tartışmasız kabul eder. Ahkâm âyetlerini tarihsel göt rüp onları tarihe mahkûm etmek Cenâb-ı Mevlâ’yı tenzih etmemek demektir.

Bundan başka Cenâb-ı Hakk’ın kelamının “bazısının tarihsel diğ er bazısının ise yani ibadetle, ahlakla alakalı âyetlerin kıyamete kadar geçerli olduğunu” iddia etmek “tercih bila müreccih” olur. Cenâb-ı Hakk’ın ahkâmla ilgili âyetlerin belli bir zamana kadar hükümlerinin geçerli olmasını beyan hatta işaret eden bir âyet söyleyebilirler mi?!

O halde ahkam âyetlerinin belli bir tarih içinde geçerli olduğunu, hükümlerinin kalkacağı hususunu iddia etmek belirsiz bir davayı iddia etmek demektir. Ahkâm âyetlerinin belli bir süre sonra hükümlerinin kalktığına dair kime vahiy gelmiştir?! Hazreti Peygamber’den sonra vahye muhatap olacak başka bir peygamber var mıdır?!

Demek oluyor ki keyfî bir şekilde ahkâm âyetlerinin hükümlerini “Allâh’ın hükümleri de olsa kabul edemiyorum onun yerine ikame edilen beşerî hükümleri ilâhî hükümlere tercih ediyorum” diyorsun da acaba hâlâ îmân ile muttasıf oluyor musun?! Yoksa o cevheri kaybetmiş mi oluyorsun?!

Bunları düşünmeye davet ediyorum. Dolayısıyla Kur’ân-ı Azîmüştân’da var olan muhkem âyetlerinin başımızın tacı olduğunu îmânımızın gereği olduğunu kabul etmekten başka çaremiz yoktur. Cenâb-ı Hak delalete düşenleri hidayete sevk eylesin duasıyla. Selam ve dua ile...

DR. AHMET GELİŞGEN Din İşleri Yüksek Kurulu Uzmanı

“MEHMET GÖRMEZ MÜSLÜMAN MIDIR?” DİYE SORAN KARDEŞİME!

Giriş

Biz herkesin iman sahibi olmasını arzularız, bunun için de gayret sarf ederiz. (Bkz. <http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=166#202907117>). Aksi hal mümine mutlaka üzüntü verir. Zira Allah Teâla, her mükellefe Müslüman olmayı emretmiştir. İslam Hukuku'nun ortaya koyduğu şartlar dahilinde inanç hürriyeti de vardır. Bu hürriyetin verilmesi, Müslüman olmayı tercih etmeyenler hakkında ahiret sorumluluğunun olmadığı anlamına gelmez. Bu hürriyet, sadece dünyada imtihanın gereği olarak irade/seçme hürriyetidir.

Anayasa ve Medeni hukuk cephesinden bakıldığında ise kişilerin inanç ve düşünce özgürlüğü vardır. Ancak bu özgürlük başkalarının inancını zedeleme, özellikle kurumsal İslam'ın yıpratılması hürriyetini vermez. Bir de bu yıpratma, resmi görev başında yapılırsa, “**görevi kötüye kullanmak**” ve adını anmak istemediğim bir sıfat da söz konusu olur. Zira, kendisine tevdi edilen yüce sığfata güvenerek toplum/Müslüman teb'a, dinde en yetkili kişinin söz ve yazısını dinde delil olarak görmektedir. İşin bizi ilgilendiren yönü de burasıdır.

Zira köşesine çekilmiş, toplumun itikadına zarar vermeyen bir teoloğun fikirleri bizi ilgilendirmez. Ama dinini

öğrenmek ve toplumu irşad etmek üzere İlahiyat'a gönderilen vatan evladının itikadını bozmayı amaçlıyorsa, bunu köşesine veya kürsüsüne çekilmek olarak kabul edemeyiz.

Soruya gelirsek, her şeyden önce Diyanet İşleri Başkanlığı'na kadar yükselmiş bir hadis profesörünün elbette imanı sorgulanmaz. Ama fikirleri tenkit edilebilir. Bu bağlamda biz, Görmez'in zaman zaman İslam İtikadı'yla da bağdaşmayacak kadar ağır olan fikirleri karşısında, imanı hakkında hüküm vermekten öte, fikirlerinin ne olduğunu yansıtmakla yetiniriz. Madem ki merak ettiniz ve bizim eleştirilerimizi çok gördünüz, bu konuda Görmez'in makale, kitap ve konuşmalarından kaynaklarıyla birlikte bazı örnekler vereceğiz.

Görmez'in Tenkit Edilen Fikirlerinden Örnekler

1) Başörtüsü taabbudi/bağlayıcı/dini emir değil, menduptur anlamına müstakil makalesi de var. “**Başörtüsü taabbudi değildir**”(!) denildiğinde, başörtüsünün akılla anlaşılabilen ve şartlara göre var ya da yok olabilen, şartlar dahilinde çağa göre değişebilecek bir hüküm olduğu, bağlayıcı mutlak bir emir olmadığı ifade edilmiş olur. Nitekim makalenin son satırlarında Görmez, “*taabbudi değildir*” ifa-

desini vurgulamak amacıyla “taabbudi” kavramı yerine geçecek terimi de ifade etmektedir ki o terim, “*ahlakilik*” kavramıdır. “*Başörtüsü ahlaki bir hükümdür*” demek, “başörtüsünün *âdapla* ilgili olması, yani bağlayıcı olmaması demektir. Başka bir deyişle, “*yaparsanız iyi olur ama yapmazsanız da günah/suç işlemiş olmazsınız*” demektir. (<http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=88>).

2) Sünnet bize bir model olarak gelmemiştir, diyor. **İslam alimleri ve İslami ilimler doğru bilgiyi yansıtmıyor**, hadisçiler hadisleri anlayamamış, akaide de yanlış şeyler girmiş, fıkıh ve fıkıh usülü’yle doğru bilgi bulunamaz, bu ilimlerle doğruyu bulamayız, bunun için bu ilimler günümüzde yeniden yazılmalıdır, diyor. (<http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=89#20290798>; Görmez, “*Hadislerde Delalet Sorunu*”, DİB Güncel Dini Meseleler Birinci İhtisas toplantısı, Tebliğ ve Müzakereler 02-06 Ekim 2002 Ankara, TDV matbaası, Ankara, 2004, s. 225-242; Sünnet ve Hadisin Anlaşılması ve Yorumlanmasında Metodoloji Sorunu ve Yeni Bir Metodoloji İçin Atılması Gereken Adımlar”, İslami Arşl. Dergisi, Cilt, 10, Sayı, 1,2,3, 1997, s. 31-41).

3) Hadislerin peygambere aidiyeti kesin bile olsa, toplum tarafından kabul edilmiyor ve toplumda uygulanmıyorsa, bir değeri yoktur, diyor. Toplumun kabul ettiğine ve toplumda yaşanabilene “sünnet” diyor. Sünnet, toplumun kabul ettiği ve din adına yaşadığı hayattır, der. Fazlurrahman bu anlayışa, “**yaşayan sünnet**” der. (Yani topluma uymayan sünnet -ki o peygamber efendimizin buyruklarıdır- ölü sünnet güya).

Görmez’e göre, asıl dini delil de “sünnet” dediği bu yaşantıdır. Hadisler, bu hayata uygun olduğu sürece doğru kabul edilir. Yoksa en sahih hadislerin

de bir kıymeti yoktur. Görüldüğü gibi, Görmez’in “sünnet” anlayışının, bizim bildiğimiz dini asli delil olan “sünnet”le uzaktan ve yakından hiçbir alakası yoktur. Aksine sünneti yok eden bir anlayıştır. (Görmez, Sünnet ve Hadisin Anlaşılması ve Yorumlanmasında Metodoloji Sorunu, s.222, 223, 231, 233, 234, 240; Bkz. Fazlurrahman, İslam Metodoloji Tarihi, s. 29, 30, 31, 83, 157, 158. Ayrıca bkz. M. Emin Özafşar, Hadis Yeniden Düşünmek., s. 29, 75, 77, 78, 100, 337, 338).

4) Yazılarından anlaşıldığına göre Görmez, koyu bir **Fazlurrahman** ve **Musa Carullah** fanatığıdır. Ne var ki bunu fazla dillendirmez. Eserlerinde getirdiği fikirlerin çoğu kere, Fazlurrahman’ın fikirleriyle örtüşmesinden dolayı bunu söylüyoruz. Carullah’ın kitaplarını yayınlayıp, tenkit etmemesi ve muhtelif yerlerde sitayişle bahsetmesi dolayısıyla da Carullah hayranı dedik.

Görmez, açıkça zikretmeden “tarihselliği” savunur. Hadislerin de tarihsel anlaşılması gerektiğini savunur. “Tarihsellik”, dini hükümlerin, Kur’an’ın ve sünnetin, o devirde geçerli olmakla birlikte sonraki asırlarda ve bugün geçerli olmaması demektir. Onun için, sünnet’e birebir ittiba yanlıştır, der; “**rol model**” olarak asra göre sünnet’i biz yorumlarız, metinlerde geçen hükümler bugün geçerli değildir, anlamına “*hadisleri kanun metni gibi anlamak yanlıştır*” der. Sünnet, toplumun kabul ettiği ve yaşadığıdır, der. Fazlurrahman bu anlayışa, “**yaşayan sünnet**” der. Yani topluma uymayan sünnet (Peygamber Efendimiz’in söz fiil ve takrirleri) ölü sünnettir, haşâ! Tekrar edelim ki Görmez’in sünnet tanımının, bizim bildiğimiz “sünnet”le uzaktan yakından hiçbir alakası yoktur. Aksine sünnet’i örseleyen bir anlayıştır. (<http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=149#20290756> ; <http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=160#20290782>).

5) Ulemanın ve dini literatürün, sünnetin delil oluşuna dair getirdikleri deliller, sünnetin delil olması konusunda yanlış delil olarak gösterilmiştir diyor. Hadislerde râvi tasarrufu vardır, bu nedenle hadislerin kutsal hiçbir değeri yoktur, diyor. “**Erike hadisleri**” denen ve ulemanın, sünnetin delil oluşuna dair gösterdiği sahih hadisi, sahabe uydurmuştur, diye Özafşar’ın yazdığı bir makaleye atıfta bulunarak, Özafşar’ın bu düşüncesini onaylamakta ve kendi düşüncesine de kaynak göstermektedir. (Görmez, “*Sünnet’in Kaynak Değerini Temellendirme Sorunu*”, s. 8-10. (Görmez’e ait bu makale, Görmez’in kendi web sitesinden alınmıştır (www.mehmetgormez.com); Özafşar, Hadisi Yeniden Düşünmek, s. 77, 78-80; Özafşar, “*Polemik Türü Rivayetlerin Gerek Mahiyeti*”, s. 30, 31, 38, 40, 42, 43, 45, 46, 48).

6) **Konrad Vakfı**’nda yaptığı bir konuşmada, “*Eğer çok dinli yaşam yeniden ele alınacaksa, dinlerin ortak tecrübelerinden yararlanmak gerekir*” der. Bu, dinler arası diyalog olacaksa dinlerin ortak noktaları alınmalıdır, demektir. Aynı toplantıda, Hıristiyanların iddiası olan ve Kur’an’ın açıkça reddettiği “**Hız. İsa’nın çarmıha gerilmesi**” hadisesini tenkit etmeksizin anlatıyor. (<http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=90#202907110153>; www.mehmetgormez.com/dosyalar/1_36753061_4101327.doc).

7) Başkan Yardımcılığı sırasında **Türkiye Diyanet Vakfı/İSAM yayınlarında**, Hıristiyanlığın ve Yahudiliğin yanı sıra çin ve japon dinleri gibi beşeri diller de hidayete götürür, tezini işleyen müstakil kitap basıldı. Müftü vaiz yetiştiren Haseki Eğitim Merkezleri programında, tarihselliği, “**diyalogu**” ve “**ılımlı İslam**”ı işleyen kitap ve makaleler konu ve bu kaynaklar, bizatihi kitap yapılarak kursiyerlere dağıtıldı. Örneğin

Haseki programında yer alan bir makale, Yahudi ve Hıristiyanlığın da bugün hidayete götürdüğü ve ulemanın İslam’ı yanlış anladığı tezini işlemektedir. (<http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=202907110750#85>).

8) Yine Görmez’in Başkan Yardımcılığı sırasında, kendi gözü önünde **Türkiye Diyanet Vakfı** aracılığıyla, **Kur’an’ın Allah kelamı olmayabileceği** ve günümüzde delil olmayabileceği konusunun da işlendiği bir sempozyum düzenlenmiştir. O sırada Görmez, Vakfın Yönetim Kurulu Üyesi’dir ve Diyanet’in kompetanıdır. Sempozyumdan birkaç ay sonra da Başkan olmuştur. (<http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=85#202907110750>).

9) **Frankfurt**’ta kurdukları ilahiyat kürsüsüne idareci olarak arkadaşı **Ömer Özsoy**’u görevlendirdiler. Ömer Özsoy’un Frankfurt’ta göreve başlamasından beri basın ve öğrenciler huzurunda savunduğu, “**Kur’an’ın onda birinin geçerli olduğu**” tezidir. Bunların konuşulduğu ve Kur’an’ın Allah kelamı olmayabileceği konusunda Ömer Özsoy’un düzenlendiği sempozyuma, Görmez’in de Türkiye’den bir heyetle katıldığı ve sempozyumun açılış konuşmasını yaptığı, basında yer almıştır. Bu iddialara yalanlama bekliyoruz. (<http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=84#202907110711>).

10) Müslüman hanımların, **ehl-i kitap erkeklerle evlenebileceğini** söylemekte ve bunun aksine olan ulemanın icma’nın yanlış olduğunu belirtmektedir. (Güncel Dini Meseleler Birinci İstişare Toplantısı – I (15-18 Mayıs 2002), İstanbul, DİB baskısı, Ankara, 2004, s. 292).

11) Diyanet tarafından yönetilen TDV’ye ait 29 Mayıs Üniversitesi/Kuran Araştırmalar Merkezi (**KURAMER**)

tarafından, Görmez'in Başkanlık dönemi olan 2016 yılı mayıs ayında, hiçbir eleştiriye yer vermeden Kuran ve İslam itikadı aleyhine şüpheler ileri süren aşırı İslam aleyhtarı M. WATT'ın (Mehmet Aydın'ın hocası) kitabını yayınlamıştır. Kitapta (ihtimalli kiplerle), Kur'an'ın, Peygamber (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)in eseri olduğu, müşriklerle uyum sağlamak veya menfaat temin etmek için geçici bir süre Peygamber (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)in putlara taptığı, Lat, Menat ve Uzza'nın, kutsal varlıklar olduğu, beşerden bir öğretmenin olduğu, Kur'an'daki kıssaları Tevrat'tan ya da halk arasında dolaşan hikayelerden aldığı ifade ediliyor ve bu görüşler tenkit de edilmiyor. (<http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=86#2029075303>).

29 Mayıs Üniv. İslami İlimler Fakültesi, Diyanet idaresiyle yürütülen Türkiye Diyanet Vakfı'nın açtığı üniversiteye bağlı bir fakültedir... **Kuramer**'in başında ise şu anda, eski DİB Başkanı Ali Bardakoğlu bulunmaktadır.

12) Görmez, İmanın ve İslâm'ın şartlarını sıralayan, ayrıca "ihşan"ı tarif eden ve bazı kıyamet alametlerinden de söz eden **Cibril hadisinin** rivayetlerinin farklı lafızlarda olduğunu beyan ederek, bu hadisin sorunlu olduğuna işaret etmektedir.

Halbuki hadis, başta Buhari ve Müslim olmak üzere pek çok muteber kaynakta yer almıştır. Bu haliyle hadis, her şeyden önce müttefekun aleyh bir hadistir. Suyuti ve Kettani, hadisin mütevatir olduğunu da belirtmişlerdir. (Buhârî, İman, 37; Müslim, İmân, 1 (1,5,7; <http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=104#20290772>; Görmez, *Sünnet ve Hadisin Anlaşılması ve Yorumlanması* da Metodoloji Sorunu, s. 197; Bünyamın Erul'un Cibril hadisi hakkındaki tenkidi daha vahim görünmektedir. Bkz. Erul,

Sahabenin Sünnet Anlayışı, s. 216-218).

13) Son örnek olarak, Görmez'in **Fetöçülüğe** karşı tutumu için de bkz. <http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=81#2029073003>.

SONUÇ

Görmez'in sakıncalı bulduğumuz fikirleriyle ilgili olarak bunlar, kısa sürede aklımıza gelenlerdir. Yani, yukarıdaki zikredilenler, Görmez'in tenkit edilen fikirlerinin tamamı değildir. Örneğin, **hanımların hayızlı halde tavaf yapabileceklerini ve bu halde namaz kılacaklarını** de savunur. Diyanet'in, Atatürk devrinden beri bastığı Buhari-i Şerif'in özet ve şerhi olan "**Tecrid-i Sarih**"te, çok sayıda uydurma hadis bulunduğu gerekçesiyle artık basılmadığını da söyler, vs. (Güncel Dini Meseleler Birinci İstişare Toplantısı - I (15-18 Mayıs 2002), İstanbul, DİB baskısı, Ankara, 2004, s. 364, 366.; <http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=93#202907110256>).

Görmez'e ait yukarıda zikrettiğimiz fikirlerin, neredeyse her biri hakkında web sitemde yayınladığım makaleler vardır (www.ahmetgelisgen.com). Bunların daha geniş delilleri, orijinal lafız ve değerlendirmeleri bu makalelerde mevcuttur.

Görmez, ben bunları yazmadım, söylemedim derse şayet, eleştirel yazılarım da benim kimliğim de meydandadır. (Ankara, www.ahmetgelisgen.com, info@ahmetgelisgen.com).

Size düşen, güvendiğiniz bir alime gidip, bunların ne anlama geldiğini ve hükmünü sormanızdır. Mümkünse te'yit için birkaç alime sorunuz ki yanılmayak sınız. **Madem ki bu soruyu tevcih ettiniz, sormazsanız vebal sizindir...** (Bkz. <http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=74#202907140120>).

Bu meyanda, girişteki bazı ifadelerimi önemine binaen burada da tekrar etmek istiyorum: Biz herkesin iman sahibi olması-

nı arzularız, bunun için de gayret sarf ederiz. Aksi hal mümine mutlaka üzüntü verir. Zira Allah Teâla, her mükellefe Müslüman olmayı emretmiştir. İslam Hukuku'nun ortaya koyduğu şartlar dahilinde inanç hürriyeti de vardır. Bu hürriyetin verilmesi, Müslüman olamayanlar hakkında ahiret sorumluluğunun olmadığı anlamına gelmez. Bu hürriyet, sadece dünyada imtihanın gereği olarak irade/seçme hürriyetidir.

Anayasa ve Medeni hukuk cephesinden bakıldığında ise kişilerin inanç ve düşünce özgürlüğü vardır. Ancak bu özgürlük başkalarının inancını zedeleme, özellikle kurumsal İslam'ın yıpratılması hürriyetini vermez. Bir de bu yıpratma, resmi görev başında yapılırsa, "görevi kötüye kullanmak" ve adını anmak istemediğim bir sıfat da söz konusu olur. Zira, kendisine tevdi edilen yüce sifata güvenerek toplum/Müslüman teb'a, dinde en yetkili kişinin söz ve yazısını dinde delil olarak görmektedir. İşin bizi ilgilendiren yönü de burasıdır. Zira, köşesine çee kilmiş, toplumun itikadına zarar vermeyen bir teoloğun fikirleri bizi ilgilendirmez. Ama dinini öğrenmek ve toplumu irşad etmek üzere İlahiyat'a gönderilen vatan evladının itikadını bozmayı amaçlıyorsa, bunu köşesine veya kürsüsüne çekilmek olarak kabul edemeyiz.

Bu yüzden birilerinin, "ben tezgahımı açtım, malımı satıyorum, sen de aç dileyen seni dinlesin kardeşim, niye beni eleştiriyorsun?" deme hakkı yoktur. Çünkü kü "batılı tasvir, boş zihinleri çalar". İlim irfan öğrenmek amacıyla o mekteplere gönderilen deli kanlı, benim çocuğumdur, yeğenimdir, yakınımdır, Müslüman kardeşimdir, aynı apartmanı, aynı mahalleyi, aynı şehri ve aynı vatani paylaştığım yurttaşımdır... Oradan mezun olan aday, bugün değilse yarın gelip halkın okulunda, caminin kürsüsünde benim neslimi, benim vatandaşımı eğitecektir. Bu hususu

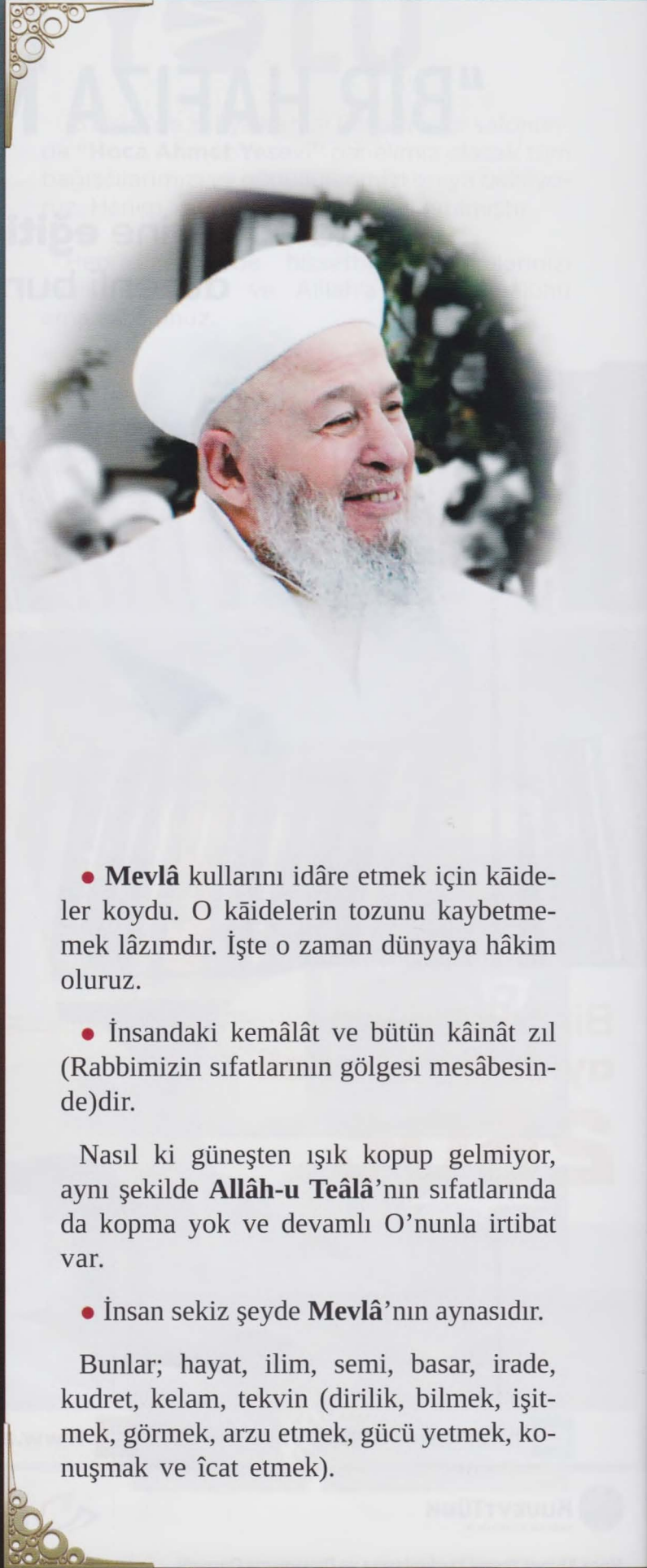
göz ardı eden ulemanın sorumluluğu da ağırdır. (Örnek durum için bkz. <http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=173>; <http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=174#20290785>).

Görmez, görevden ayrılmıştır ama, Görmez'in fikir, söylem, makale ve kitapları devam etmektedir. Görmez'in bu yönü tanınmadıkça, bundan sonrada sabık DİB Başkanı olarak fikirlerine itibar edilecektir. 15 senedir yayınlarıyla, icraatlarıyla ve yerleştirilen personeliyle (sözüm ilgisindedir) Diyanet'te meydana gelen tahribat da henüz ortadadır. En samimi bir yönetim de olsa bu tahribatın 30 yıldan aşağı düzeltilebilmesinin zor olduğunu düşünüyoruz. (Örnek yayın olarak bkz. <http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=118#202907140353>).

Bu arada, Görmez ve Ekibi, tenkit edilen fikirlerinden dönüp tövbe ettiklerini ilan eder ve eski fikir ve icraatlarını da yok ederlerse, biz de kendilerini tebrik eder, buradan durumu ilan ederiz. Yok biz bu fikirlerde değiliz, isnadlar yanlıştır, diyorlarsa, kaynakların bir kısmı yukarıda verilmiştir. İlim ehli lütfen bunları değerlendirsın. İsterlerse biz, ilim ve ihlas ehli bir jürü huzurunda TV'de açık oturumda bu fikirleri ispatlamaya da hazır olduğumuzu belirtiriz. Bu yazılarımızın yüzlerce ilim ehli tarafından okunduğunu ve kontrol edildiğini de burada belirtmiş olalım. Allah onlardan razı olsun.

Allâh-u Te'âlâ imanımızı korumayı nasip etsin, hidâyetinden ayırmasın; Ümmet-i Muhammed'i şerlerden korusun; Dünyanın her yerinde, zulum altında inleyen, vatanları ellerinden alınan mazlumlara yardım eylesin! Vatanimize ve değerlerimize göz diken hainlerin tuzaklarını da başlarına geçirsın. Hepimize basiretler ihsan etsin! Amin!

Bu makale www.ahmetgelisgen.com adresinden alınmıştır.

Mahmud Efendi Hazretleri'nin KIYMETLİ KELÂMLARINDAN

• **Mevlâ** kullarını idâre etmek için kâideler koydu. O kâidelerin tozunu kaybetmemek lâzımdır. İşte o zaman dünyaya hâkim oluruz.

• İnsandaki kemâlât ve bütün kâinât zıl (Rabbimizin sıfatlarının gölgesi mesâbesinde)dir.

Nasıl ki güneşten ışık kopup gelmiyor, aynı şekilde **Allâh-u Teâlâ**'nın sıfatlarında da kopma yok ve devamlı O'nunla irtibat var.

• İnsan sekiz şeyde **Mevlâ**'nın aynasıdır.

Bunlar; hayat, ilim, semi, basar, irade, kudret, kelam, tekvin (dirilik, bilmek, işitmek, görmek, arzu etmek, gücü yetmek, konuşmak ve îcat etmek).

• İnsan sünnete ittibâ ile berâber tarîkâta çalışmaya başlayınca kalp gözü açılıyor, açıldıkça kendinde bulunan bütün sıfatların **Mevlâ**'ya âit olduğunu anlamaya başlıyor. Kendisine âit olanın ise yokluk, cehâlet, acziyet gibi sıfatlar olduğunun farkına varıyor.

Böylece sâlik kendi nefsinden geçip **Mevlâ**'nın sıfatlarında fâni oluyor. Daha ilerisi de var. Bunları bildiniz mi fenâfillâh oldunuz demektir, lâkin ilmen.

Ne zaman zevken tadarsınız, hakîkaten **Mevlâ**'da fâni olmuş olursunuz. Ömrünüz yetmese melekler insana kabirde tamamlattılar. Bu yolda mahrumiyet yok.

• **Mevlâ**'yı bilemedik. Biz gene biraz biliyoruz. Hiç bilmeyenler, **Mevlâ**'ya hepten düşman olanlar var. **Mevlâ**'yı bilmeyenler nefs-i emmârelerinin kulu oldular. Bir şey bildikleri yok! Yesinler, içsinler, bilmem nereye gitsinler. Yâ **Rabbi**! Ayıplamıyoruz ama bunu da böyle demesek anlamıyorlar, ne edelim?!

• **Efendimiz** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) gün oldu tek başına, yalnız kaldı. Gün oldu etrafı kalabalıklaştı, herkes etrafında toplandı. O **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) **Efendimiz** tek başına olduğunda da, etrafı kalabalık olduğunda da aynı idi. Çünkü her halde güvendiği ve dayandığı tek bir yer vardı, **Allâh** (*Celle Celâlühü*).

• İnsan hiçbir şeye güvenmeyecek, kuvvetine güvenmeyecek, akrabasına güvenmeyecek, parasına güvenmeyecek, rütbesine güvenmeyecek, sadece **Allâh**'a güvenecek.

• Mâsiyettan taata kaçmalı, cahillikten ilme kaçmalı, azaptan rahmete kaçmalı. **Allâh**'ın gazabından rızasına kaçmalı.

• Âlimi taklit etmek o âlime benzemeye çalışmak demektir.

• Bu zamanda insanlar nefsin arzularına düştü. İslâmî ilimler gözden düştü.

• Câhil olanlar ilim ehlinin rütbesini bilmezler lâkin kendilerini en büyük âlim zannederler. Bu millete kendilerini beğendirmek için dinin aleyhine atanlar var.

• İnsan ilimle diriliyor, ilim olmazsa dirilmek de yoktur. İnsan anasından doğduğu gibi duruyorsa diri değil buzak gibidir. Buzak da diridir ama onun diriliğinden ne fayda?!

• **Allâh-u Teâlâ**'nın âyetlerinden ve sevgili **Habîbi** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)'in sözlerinden kalbinde bir şey bulunmayan kimse içinde bal olmayan kovan gibidir.

• Gazeteleri okuyarak hoca olunmaz.

• Bir adam câhilse o rezildir ama ulemâyı dinleyen zamanla âlim olur. Bilmiyor ama bilenden ayrılmıyorsa biz o kimseye de "Aferin" diyoruz.

• Her şeysiz olur da hocasız olmaz.

• Fenâfi'l-Kur'ân, fenâfi'l-hadis, fenâfi'l-fıkıh, fenâfi'l-akaid, fenâfi't-tasavvuf olacağız.

• Türkiye'nin ilim bakımından çok fakirliği vardır. Çalışmadan düzelmez.

• Okuyun! Yaşına bakma başına bak, o başı yaratan yaşa maşa bakmaz.

ÖMER FARUK KORKMAZ

ASRÎ BİR BİDAT OLARAK “ÇARPIK İLİM ÖĞRENME METODU”NA DAİR

İslâmla taalluk eden bil cümle şeyleri idrak ve tatbik noktasında yaşadığımız savrulmuşluğun belki en fazlasıyla aks ettiği nokta da ilim öğrenme metodudur. Naslardan istihrac ettikleri ilim kesbetme menhecini noksansız bir şekilde uygulamaya döken selefin dünyasından fersah fersah uzaktayız bugün.

İlim öğrenme işlevini habbesinden kubbesine kadar bütünüyle tanzim edip usûlî bir zemine oturtan selef-i sâlihîn vahiyden damıtılan bir menhecle ilmin, amelin ve ihlasın zirvesini yakaladılar. Okudukça amele, amel ettikçe takvaya, takva tekâmül ettikçe ihlâsa ilerlediler koşar adımlarla.

Usûlü zâyî edenin vusûlden mahrum olacağını belirterek her şeyi bir usûl çerçevesinde mülâhaza etmenin gerekliliğine vurgu yaptılar her fırsatta. İlim öğrenme gibi mukaddes bir amelin sahih bir semere îrâs etmesi için belli bir menhec takip edilerek tahsil edilmesi gerektiğine dair müstakil eserler dahi telif ettiler. Eskiye yahut

daha doğru bir deyişle eskimeze dair ne varsa inkırâza mahkum edildiği günümüzde eslâfın tesis ettiği ilim öğrenme tarzı ve kavâidi de dümûra uğradı maalesef.

Bu sadece bu kadarıyla kalmadı ne yazık ki. Aslı batıl olan şeyin fer‘inin de batıl olacağı şeklindeki hakikatin bütün çıplaklığıyla tezahür ettiği acı bir manzara çıktı karşımıza. Sadece malumat elde etmeyi en büyük gaye edinmiş, malumatla melekenin farkını fark edemeyen, bilgileri tâdât etmeyi ilim sahibi olmak zanneden, ilmî cihetle nesep yoksunluğundan ar etmeyen ve cahil cüretini ilmî kifayet addeden bir devrin insanları. Yaşadığı malumat kirliliğini ilim adına bir zenginlik sayacak kadar ilme ve İslam’a yabancı bir tabaka.

Basit bir dünyevî işi dahi belli bir altyapıya sahip olmadan yapamayacağına keşin inandığı halde eline geçirdiği beşer ürünü bir mealle kelimullâhı anlama gibi üstesinden gelinemeyecek bir ameliyeyi çoktan başardığını iddia eden cinnet mübtelesi bir zamanın gölgeden adamları.

Herhangi bir ilmî alt yapıya sahip olmasına rağmen topluma kendisini “hoca” diye pazarlamakla tatmin olabilen, tecvid gibi bu işin bidayetindeki seviyede dahi sınıfta kalmışlığına aldırış etmeksizin kelâm ilminin en ğâmiz meselelerini ele almaktan imtina etmeyen, hadis denince İbn Hacer kesilen, fıkıh dendiğinde İbn Hümam’a dönüşüveren ve sermayesi altı üstü okuduğu birkaç Türkçe makaleden ibaret olan hadsizlikle ma‘lûl bir asrın şîrâzesiz neferleri.

İlim Derken Kastımız Ne?

İlmî sahada mâruz kaldığımız eksen kaymasının telafisinde öncelikli olarak tespit etmemiz gereken nokta “ilim” denen şeyin ne olduğudur. İlmin ne olduğunu tespit noktasında ne olmadığını ortaya koymamız meselenin yarısını halletmek anlamına gelir herhalde. Şu halde, ilim, çok şeyler bilmek, basit bir bilgisayar programının rahatlıkla yapabileceği iş olan; maddeleri peşi sıra sıralamak, her mevzuda bir şeyler söyleyebilmek, çok kitap okumak, basılı bir çok kitabı olmak, bir çok konuda makale yazmak değildir ve olmamıştır hiçbir zaman.

İlim, en başta insana fayda veren şeydir. İlmin fayda vermesi de tahsil edilme usulüne riayete bağlıdır. Bu bağlamda Hazreti Peygamber r me_hur bir duas¹nda Allah1m, senden fayda veren ilim, temiz/helal r1z1k ve kabul olunmu_ olan amel isterim1 buyurarak ilim yolculuğunda ilk talep edilmesi gereken şeyin “faydalı ilim” olduğunu nasihatlemektedir.

Faydalı ilmin en önemli hususiyeti Haşyetullah/Allah korkusudur. İlim talebesi okudukça Allah’a karşı haşyet duygusu tekâmül etmelidir. İlmin faydalı sınıfına girmesi için baş özellik olarak zikredilebilecek olan bu nokta zamanımızdaki çarpık ilim anlayışını en çok ele veren noktadır. Zira bu çarpık anlayışta haşyetullâh maksadıyla okuma diye bir şey yoktur.

Zamanımızda ilmin Allah korkusu için talep edilmesi gibi bir niyet yerini yokluğa terk etmiştir. Halbuki selef: “İlim Allah ﷺ’in kendisiyle dilediğini hidayet ettiği bir nurdur, çok meseleler (bilmek)le değildir”² diyerek ilmin mahiyetini belirlemede malumat çokluğunun son sıralarda yer aldığını göstermektedir. Bu yüzden İbn Mesud ﷺ’un baş talebelerinden Mesruk (Rahimehullah): “Kişiye ilim olarak Allah ﷺ’tan korkması ve cehalet olarak da ilmini beğenmesi yeter”³ buyurmuştur.

Faydalı olmayan bir ilim insanın okudukça ve bilgilenirken cahilleşmesi demektir. Allah Resulü ﷺ “Sözün bir kısmı sihir ve ilmin bir kısmı cehalettir”⁴ buyurarak ilim öğreniyorum zannıyla hareket edip faydalı ilmi elde edemeyenin okudukça cahilleşeceğine vurgu yapmıştır. Ulema buna misal olarak, kişinin öğrenmesi gereken ilimler dururken ilk etapta kendisini ilgilendirmeyen ilimlerle meşgul olmasını zikretmişlerdir.⁵

Böylesine mezmum ve zararlı bir ilim sahibine hiçbir fayda sağlamayacağı gibi kişinin ahiretini mahveder. Zira Hazreti Peygamber ﷺ “Kıyamet günü en şiddetli azaba düşürülecek olan kişi Allah ﷺ’in kendisine ilmiyle fayda vermediği âlimdir”⁶ buyurmuştur. Mesele sadece okuyup bilgi elde etmek değildir. Esas önemlisi okuduğumuzun bizde haşyet duygusuna bürünmesi ve muktezasıyla amele dönüşmesidir. Bu tarzın dışındaki okumalara “okuma” denmesi dahi yanlıştır. Efendimiz ﷺ “Kur’an’ı, seni (yasaklarından) alıkoyduğu sürece oku! Eğer (okuduğun Kur’an) seni yasaklarından alıkoymuyorsa sen onu okumuyorsun demektir” buyurarak Müslüman zihniyetinde ilmin ve “okuma”nın ne anlama tekabül ettiğini izah buyurmuştur.

İbn Receb el-Hanbelî faydalı ilmin (ilm-i nâfi‘) iki şeye delalet edeceğini söyler:

Birincisi, Cenab-ı Hakk'ı sıfatlarıyla, es-mâ-i hüsnâsıyla ve ona layık olan ef'âlî ile bilmek olup bu da kişiye Allah ﷻ'a karşı bir haşyeti, muhabbeti, tazimi, hükmüne razı olmayı ve belasına sabretmeyi gerektirir. İkincisi de, Allah ﷻ'ın sevip razı olduğunu bilerek onlara rağbet etmek ve gazap edeceği şeyleri de bilerek onlardan sakınmaktır.⁷

Söhret veya Tartışmak İçin İlim Tahsil Etmek

İlim, İmam en-Nevevî'nin de ifadesiyle⁸ en faziletli ibadetlerden biri ve uğrunda değerli vakitlerin harcanmasına en layık olan şey olduğu için Allah rızasına nâiliyyet niyetiyle tahsil edilmelidir. Faydalı olan ilim budur. Bunun dışındaki niyetlerle tahsil edilen ilimden dünyevî ve uhrevî anlamda sadece zarar gelir. Allah Resulü ﷺ bu durumu bir hadis-i şerifte şöyle dile getirir: *“Her kim, kendisi ile Allah'ın rızası talep edilen bir ilmi, sırf dünya menfaati elde etmek için öğrenirse Kıyamet günü cennetin kokusunu dahi alamayacaktır.”*⁹

İlim talebesinin gayretinin uhrevî neticesini adeta bir kene gibi kemiren ve onu Allah ﷻ'ın rızasını aramaktan çevirmek için kendisini yoklayan vesveseler vardır. Allah Resulü ﷺ başka bir hadisinde de bu niyetlere dikkatlerimizi çekerek ilim talebinde bunlardan uzak durmamız gerektiğini şöyle ifade buyurur: *“Alimlere karşı övünmek, sefihlerle tartışmak ve meclislerin özel köşelerinde yer alam için ilim öğrenmeyin. (Bu ikaza rağmen) Kim bunu yaparsa (varacağı yer) ateştir, ateştir.”*¹⁰

İbn Mesud رضي الله عنه da buna benzer bir sözünde: *“İnsanların teveccühlerini kendinize çevirmek için de ilim okumayınız. Sözünüzle Allah ﷻ'ın katında olanı talep ediniz. Zira devam edip baki kalacak olan odur. Onun dışında ne varsa fanidir, sona erecektir”* demektedir.¹¹

Hazreti Ali رضي الله عنه'nin şu sözü de bu noktada çok manidardır: “Ey ilim sahipleri! İlminizle amel edin. Alim bildiğiyle amel eden, ilmi yaptığı işe uyum sağlayan kişidir. Yakında birtakım topluluklar çıkacak ki ilim sahibi olacaklar ancak o ilim boğazlarından aşağıya geçmeyecek. Yaptıkları iş ilimlerine uymayacak. Kendi başlarına kaldıklarında yaptıkları insanların önünde yaptıklarından farklı olacak. Birbirine övünerek halkalar kuracaklar hatta kişi kendi meclisini terk edip başkasının halkasına katıldığı için arkadaşına kızacak. Onlar, meclislerindeki bu amelleri Allah ﷻ'ulaşmayacak olan kimselerdir.”¹²

“Hocasız İlim” Felaketi Yâhut “Sahafilik” Merakı

İlmin muazzaz oluşu, menba'ı olan Allah Resulü ﷺ'ne istinadına merbuttur. Büyükten küçüğe tevârüs eden inkıtasız bir altın silsiledir bu. Zira hoca-talebe irtibatıyla elde edilen ilimde sadece bilgi yoktur. Aynı zamanda bir ruh, heyecan, maneviyat ve feyiz de vardır hocadan, seleften, sahabe-den ve Resulüllah ﷺ'tan akıp gelen.

Bu yüzden bazı arifler “İlim yazıya geçirilen birtakım meseleler değil, üfürülen bir ruhtur. (el-İlmü rûhun tunfehu lâ mesâilu tunsehu.) İlmi öğrenenler kimden ahz ettiklerine ve öğretenler de kime öğrettiklerine iyi baksın” demişlerdir.¹³

Biz buna diğer bir deyişle, talebenin malumat noktasında istifade ettiği hocasından ahlâkî noktada da istifade etmesi ve onun ahlakına bürünmesi de diyebiliriz. Nitekim, Muhammed b. Sirin, ilmin her vechesiyle zirveleri yaşadığı muazzam dönemden ve o dönemin muhteşem şahsiyetlerinden bahsederken şöyle der: “Onlar ilim öğrendikleri gibi ahlak ve istikamet de öğrenirlerdi.”¹⁴

Hicri ikinci asırda yaşamış İbrahim b. Habib eş-Şehid de şöyle diyordu: “Babam bana ‘Oğulcuğum, fakihlere ve alimlere git, onlardan ilim öğren ve edeplerinden, ahlaklarından ve istikametlerinden (bir şeyler) al! Zira bu benim için senin hakkında çok hadis elde etmenden hayırlıdır’ dedi.”¹⁵

İlme ruh denmesi sadece ulemanın sözleriyle kaynaklandırılabilir bir şey değildir. Zira Cenab-ı Hak *“İşte böylece sana da emrimizle o ruhu vahyettik”*¹⁶ buyurarak Kur’an-ı Hakim’e “ruh” demektedir. Kur’an’ın özünden elde edilen “ulûm-i islâmiyye” de ruhun ruhu olmaktadır.¹⁷

Bu durumda hocasız elde edilen bir ilim ruhsuz bir beden demektir. Ve o ilmin insana vereceği yarar böyle bir bedenin vereceği yarar kadardır. Ruhsuz bir bedenin yer üstünde birkaç gün saklanamayacak kadar etrafına zarar verici bir şey olduğunu unutmayalım. Hocasız elde edilen ilim de tıpkı onun gibi kokuşmuşluklara neden olur ve sahibinden ziyade etrafındaki insanlara da ciddî zararlar verir.

Âlimi âlim yapan, kendisini sahih ve mutasıl bir silsileyle dinin aslına bağlayan bu ruh ve istikamettir. Sahih bir İslam anlayışında adına ilim denilen ve bugünün çarpık zihniyetinde de denmesi gereken “ilim” budur filhakika. Bu yüzden Allah Resulü ﷺ ilmin kabz edilmesinden bahsederken malumatın azalması veya kalkmasından değil âlimlerin birer birer dâr-ı ukbâya irtihalini konu ederek şöyle buyurmuştur: *“Allah, ilmi kullarından çekip çıkarmak (yânî silmek) suretiyle değil, âlimleri kabz etmek suretiyle alır. Nihayet hiçbir âlim kalmayınca, halk birtakım câhil kimsele-ri kendilerine reisler edinirler. Bunlara birtakım suâller sorulur, onlar da ilimleri olmadığı hâlde fetva verirler de hem kendileri dalâlete düşerler, hem halkı dalâlete düşürürler.”*¹⁸

İlmin gitmesi âlimin gitmesi, âlimin gitmesi de ilmin gitmesidir. İlim ile âlim arasında böyle bir telâzum ilişkisi vardır. Bugün, hayatımızın bütün boyutlarındaki istikametimizi kıstasına vurarak ölçtüğümüz seleften bize intikal eden bu muazzam müktesebat bahsi yapılan bir silsileyle ulaştı bizlere.

Bu çizgi, mukaddes oluşunu da büyük oranda bu halkanın birbirine kenetlenip mişkât-ı nübuvvette son bulmasından alıyordu kuşkusuz. Öyle buyurmuş ya İbn Mesud رضي الله عنه: “İnsanlar ilim kendilerine Muhammed ﷺ’in ashabından ve büyüklelerinden geldiği sürece sâlih ve dine bağlı kimselerdi. İlim onlara küçüklerinden gelmeye başlayınca helak oldular.”¹⁹

Bu, ümmetin helak oluşundaki ilk kademeydi belki. Zira İbn Mesud رضي الله عنه’un bahsini yaptığı helaka sebep ilim metodunda küçük dahi olsa bir hoca vardı ortada sonuçta. Bunun bir mertebe üstünü ise biz yaşıyoruz bugün. İlmi küçüklerinden alanların helakı mukadderse ya ilmi hiç kimseden almayıp sahafilikle “ulemâ” olan bir toplumun hali nicedir?!

İlim adına hadsizliğin, malumatfuruşluğun ve ne yaptığını bilmemenin zirvesine tırmandığımız günümüzde ilmî noktalarda yaşadığımız bu kargaşaların, yozlaşmaların, bilgi kirliliğinin altında yatan temel sebep, her şeyin öğreniminde gerekli gördüğümüz “İşi ehlinden öğrenme”yi ilme layık göremeyişimizdir. En basit dünyevî işlerde bile o işin kursuna gitmemiş ve eğitimini almamış olanların konuşması kınanıp fuzuliyattan addedilirken en önemli alan olan dînî ilimlerde herkes yetkin şahsiyet sayılabiliyor. Böylece de ortaya herkesin her şeyi bilmeye mecbur kılındığı mecnunlara rahmet okutan, “karışık” kavramının bile yanında çok düzgün kalacağı tam manasıyla keşmekeş kumkuması diyebileceğimiz bir toplum çıkıyor.

İlim nâmına yaygınlaşan bu çarpık tutum ilmin basite indirgenmesi ve insanlar nazarında ehemmiyetsiz bir şey haline gelmesine de sebebiyet veriyor ciddi anlamda. Öyle ya, uğruna hiç emek verilmeden basit bir google aramasıyla elde edilebilecek, doğru olup olmaması önemli olmaksızın herkesin bir şekilde yorum yapabileceği bir şeyi düşünün. Çerçevesi bu denli genişletilmiş ve kapısı ardına dek açılmış böyle bir şeyin değeri olabilir mi?

İmam el-Evzâ'î'nin şu ifadesi ne kadar veciz bir hakikati haykırıyor tam da bu noktada: “Bu ilim kişilerin birbirlerinden ahz edip aldıkları değerli bir şeydi. Ne zaman ki kitaplara girince ehli olmayan da işin içine girdi.”²⁰

Bugünün makale âlimlerine ve kulaktan duyma mütemechitlerine ise söylenebilecek tek söz var İmam el-Leknevî'nin de aktardığı gibi: “Bırak bu kitabet işini, sen bu işin adamı değilsin, velev ki yüzünü mürekkeple siyaha bulasan bile.”²¹

Sahâfîlik ilmi sahada hata ile özdeşleşmiş bir kavramdır. Zira Arap harflerinin noktalananmasının gelişim sürecinden önce harfler nokta farklarıyla birlikte birbirinden ayırt edilebilecek durumda değildi. O zamanlar birtakım insanlar ilmi hocaların ağzından alma yerine sahifelerden almaya yeltenince harfleri ve kelimeleri telaffuzda doğal olarak hataya düşüyorlardı. Bu yüzden ulemâ böyle kimselere “Sahâfîler” dedi.²²

Zamanla bu kavram üstadsız ilim öğrenmenin kaçınılmaz sonucu olan hatalarla pürdolu ilim elde etme anlayışının lakabı haline geldi.

İlmî alandaki yetkinliğin vesikası mesabesindedir ilmi üstaddan ahz etmek. Nitekim İmam Malik (*Rahimehullah*): “Kendisinden daha alim olanlara sormadan kişinin kendisini bir işe ehil görmesi uygun değildir.

Ben Rebî'a ve Yahya b. Said'e (ehil miyim değil miyim) soruncaya kadar fetva vermedim. Ve onlar da beni bu işe yetkin gördüler. Şayet beni bu işten alıkoysalardı yapmazdım” demiştir.²³

İmam Ebu Hanife'ye “Mescidde bir ilim halkası var, fıkıhla iştiğal ediyorlar” denildiğinde “Peki başları (hocaları) var mı?” diye sormuş “hayır” cevabını alınca “Onlar ebedâ fakih olamazlar” demiştir.²⁴

İnsanoğlunun dünyaya gelişi nasıl ki bir nesep silsilesine istinat ediyor ve onunla mümkün oluyorsa, ilim adamlarının gün yüzüne çıkışı da benzeri bir silsileye muhtaçtır. Bu yüzden İmam en-Nevevî (*Rahimehullah*) ulemâdan bahsederken “Onlar bizim imamlarımız ve seleflerimizdir. Onlar bizim için ana-baba mesabesindedirler” der.²⁵

Bir şahsın ilminin ölçüsü ulemâ ile olan münasebeti ve muhalatasıyla tartılır. Bu yüzden Ebu'd-Derda (*Radiyallahu anh*): “Kişinin ehl-i ilimle yürümesi ve (onların yanına) girip çıkması fıkındandır” demiştir.²⁶

Hatta Ahmed b. Hanbel (*Rahimehullah*) bunu bir adım daha öteye taşıyarak “İnsanlar haddesenâ, ahberenâ diyenlerdir. Sair insanlarda hayır yoktur” der.²⁷

Hocasız ilim öğrenmenin hayli moda haline geldiği zamanımızda ilim diye havalar da uçuşan materyallerin ilim olmadığı ve ortalıkta hoca pozlarıyla her meseleye değinmekten imtina etmeyen üstadsız türedi tiplerin âlim olmadığını çok net bir şekilde ortaya koyan muhteşem bir kıstastır bu.

Vilâdeten nesebi olmayanın itibarının zede görmesi kadar ilmen nesebi olmayanın itibarı da yok sayılır ulemâ nazarında. Dönem Mihne dönemidir. Halife Mu'tasım, sürecin önde gelen adamlarından İbn Ebî Duad ile konuşmasını teklif eder imam Ahmed b. Hanbel'e. İmamın bu teklif karşısındaki ilk tavrı yüz çevirmek olur ve ardından o müthiş cevabı verir bu teklife karşı:

“Kendisini (şu güne dek) hiçbir âlimin kapısında görmediğim biriyle nasıl konuşabilirim?!”²⁸

Bu duruş, hakiki bir âlimin ilmin izzetini koruma adına ilim ve fikir planında nereden beslendiği belli olmayan, ilmî nesebî meçhul, edindiği karma malumatın kendisine sadece kafa karışıklığı olarak döndüğü bir zavallıya verdiği esaslı bir cevaptır tokat mahiyetinde.

Kadı İyaz, Ebu Cafer ed-Davûdî el-Esedî diye birinden bahseder ve muhtelif ilim dallarında eserler verdiğini zikreder. Bu zat, kendi zamanında Kayrevân ulemasının kendi aralarındaki bir tartışmasına müdahil olup şahsî görüşünü onlara yazınca onlar tarafından “Sus, senin hocan yok (ki konuşuyorsun)” cevabını almıştır. Bu hadiseyi aktaran Kadı İyaz, mezkur şahsın ulemâ tarafından bu şekilde bir cevap almasının altında yatan sebebin bu şahsın kendi kendine ders yapması, ilminin çoğunu meşhur bir üstattan ahz etmiş olmaması, ilimde vardığı mertebeye kendi idrakıyla varmış olması olduğunu kaydeder.²⁹

Ulemânın, hocasız ilmin yetersizliği ve tehlikelerine karşı tutumunu aktaran bu nakiller ilmin bir zamanlar önce sadırlardan sadırlara sonra sadırlardan satırlara dökülerek ahz edildiği ve izzetinin itina ile muhafaza edildiğinin de habercisidir aslında.

Abdurrahman b. Mehdî'nin o zamanları tasvir eden şu sözü de çok manidar bu mahalde: “Adam, ilmen kendisinden üstün birine rastladığında o gün onun ganimet günüydü; ona sorar ve öğrenirdi. İlmî bakımdan kendisinden daha alt seviyedeki biriyle karşılaştığında ona öğretir ve tevazu gösterirdi. Aynı seviyedeki biriyle bir araya geldiğinde ise onunla müzakere ederdi.”³⁰

İlmin seviye ve izzet bakımından zirveleri yaşadığı o dönemlerden hem seviyesi hem de izzetinin muhafazası açısından

hayli yıpratıldığı bu zamanlara intikal etti bu iş ve İbn Mesud رضي الله عنه'un şu manidar sözünün tezahürüne tanıklık eder olduk maalesef: “Siz âlimleri çok olan ve namazı uzatan, konuşmayı kısaltan kişilerin var olduğu bir zamandasınız. Öyle bir zaman gelecek ki, ulemâsı az olacak. Konuşmayı uzatıp namazı geciktirecekler.”³¹

Kitapların batınlarından/sahifelerinden tefakkuh edenlerin ahkâmı zâyî edeceğini söyler İmam eş-Şâf'î.³²

Selef de ümmetin başına gelen en büyük belalardan birinin sahife hocalığı olduğunu belirtmiştir.³³ Ulemanın kaybolmasından neş'et eden bu durum aynı zamanda hakiki ilmin peyderpey ortadan kalkmasına da sebebiyet vermektedir. Kitapların elimizde olması veya istediğimiz bilgiye daha kolay ulaşıyor olabilmemiz ilmen ilerlediğimizi göstermiyor asla. Bilakis kemmiyet bakımından fazlalaşan şeyin keyfiyet kaybına maruz kalmasını özetliyor bütünüyle.

Allah Resulü ﷺ bir gün sahabeye “gitmeden önce ilim öğreniniz” buyurmuş ve onlar da “Allah ﷻ'ın kitabı aramızdayken ilim nasıl gider?” diye sorunca gadaplanmış ve şöyle buyurmuştur: “Allah iyiliğinizi versin! Tevrat ve İncil Benî İsrail'in elinde değil miydi? Oysaki bu ikisi onlar(a Allah ﷻ'ın azabının vârid olmasın)dan hiçbir şeyi defedemedi. Muhakkak ki ilmin gitmesi ilim sahiplerinin gitmesidir”³⁴ buyurmuştur.

Eline aldığı yalın meal metniyle ilim adına ortaya çıkıp, Kur'an'ı anlama usulü ve sair edille-i şer'iyeyi göz ardı ederek ahkâm kesenlerin sahteliklerini ve pürmelal vaziyetlerini ortaya koyması açısından çölde vahadır bu hadis-i şerif.

Çok yazı yazmanın veya çok kelam etmenin çok ilim sahibi olma anlamına geldiği veya getirildiği bir çağda yaşıyoruz. Bu anlayış, içinde bulunduğumuz çağa mah-

sus bir hastalık değil elbette. Belki kökü mazide olan bir serüvenin zamanla palazlanmış ve kabarmış hali bugünkisi.

Asırlar öncesinden İbn Receb el-Hanbeli şöyle söylemiş mesela: “Müteahhirlerden bir çoğu bu anlayışla fitneye düşmüş ve dini meselelerde kelamı, tartışması çok olanın böyle olmayandan üstün olduğunu zannemişlerdir. Bu katıksız bir cehalettir. Ebubekir, Ömer, Ali, Muaz, İbn Mesud ve Zeyd b. Sâbit رضي الله عنه gibi sahabenin büyükleri ve alimleri nasıl idiler bir bak! Bunların kelimeleri İbn Abbas رضي الله عنه’tan azdı ondan daha alim olmalarına rağmen. Tebe-i tabiinin kelamı da tabiundan çoktur. Oysa ki tabiun onlardan daha âlimdir. Demek ki, ilim çok rivayet etmek ve çok kelam etmekle ilgili bir şey değildir. Lakin o kalbe atılan bir nurdur. Kul onunla birlikte doğruyu anlar ve hakla batılı birbirinden ayırır. Bunu veciz ve maksatları tahsil eden ibarelerle ifade eder.”³⁵

Çağdaş Sahafilğin Ahlâk Problemi

Hocasız ilim talebinin şahsı bağlayan tarafından ziyade toplumda meydana getirdiği bir ahlâk problemi de var ne yazık ki. Ahlâk problemi derken, meseleleri aslından usulüne göre okumayan gayr-ı kâfilerin ömrünü ilme adanmış koca âlimlere dil uzatması ve hatta kimi zaman onları ilim kantarında tartmaya kalkması gibi bir garabetten bahsediyoruz.

Bu durum tam olarak Hüseyin el-Kerâbîsî’nin, İmam Ahmed b. Hanbel’in aleyhine konuşanlar için söylediği “Ahmed b. Hanbel’i zemmedenlerin hali; Ebû Kubeys dağına gelip, ayakbaşıyla onu yıkmaya çalışanlar gibidir”³⁶ şeklindeki tasvirini hatırlatıyor bizlere.

Sosyal medya gibi dileyenin kendisini dilediği aynada görebileceği ve dilediği tarzda umuma gösterebileceği bir mecrada

işleniyor bu cürüm çoğu zaman. Globalleşmenin kapıp götürdüğü değerlerimizin başında gelen dürüstlük ve “olduğun gibi görünme” erdemliğini ne kadar da yitirdiğimizi gösteriyor bu durum bir başka açıdan. Rahle önüne nasıl diz çöküleceğini bile bilemeyecek cühelanın, seviyesine nispetle mübtedi kelimesinin bile müntehi konumunda kalacağı çığ karakterlilerin “hoca yarıştırmaya” veya “hocaların muhabbet münasebetlerini karıştırmaya” fetbazlıkları tamamen ahlâk probleminde neşet ediyor şeksiz şüphesiz.

Tenkit ettiğimiz bu fecaat asrımıza mahsus bir tutum da değil. Belki çok eski asırlardan kalma bir usulsüzlük ve ahlâkî problem bu. Nitekim Hatib el-Bağdâdî, yaşadığı zamanda müşahede ettiği bu tarz insanlarla ilgili şöyle der: “Zamane ehlinden hadise intisaplarını iddia edip kendilerini hadisin semâ’ı ve nakli konusunda mütehasıs gören bir takımlarını gördüm. Bunlar iddia ettikleri şeyden en uzak olan kimselerdir. Bunlardan biri cüzlerden az bir adet yazdığına ve azıcık bir zaman semâ’ ile meşgul olduğunda mutlak anlamda hadis âlimi olduğuna inanırlar. Oysa ki kendisini hadisi talep etmek hususunda hiç yormamış ve hadislerin baplarını ve sınıflarını ezberleme noktasında hiç meşakkete düşmemiştir. Bunlar az hadis yazmalarına ve az hadis bilmelerine rağmen insanların en kibirlileri ve ucuplularındırlar. Hiçbir hocaya gösterilmesi gereken hürmete riayet etmezler.”³⁷

İmam ez-Zehebî de şöyle der: “Onların akabinde bir topluluk geldi ki, zahirde kendilerini ilme nispet ettiler. Oysa ilim adına edindikleri şey, sayesinde kendilerini ulemâ ve fudelâ addettikleri az bir miktar bir şeyler bilmekten başkası değildi. Akıllarına ilimle Allah ﷻ’a yaklaşmaları gerektiği gelmiyordu bile. Çünkü onlar kendisine uyulup peşinden gidilecek bir hoca görmemişlerdi hiç.”³⁸

Naylon Müçtehitlerin Akıl almaz Hadsizliği

Üstad görmemiş olmanın bir diğer ahlâk problemi de had bilmemektir. İlmî bir üstattan ahz etmeyen kişinin kendisini yegâne bilgin kabul etmesinin kaçınılmazlığı mâlumdur hepimize. Bu yüzden ilim elde etmenin usulünü ve ilmî mesaili konuşmanın ne denli ciddi bir altyapıya muhtac olduğunu bilmeyenlerin “cahil cesurdur” fehvasınca korkmadan meselelere dalabilmeleri taaccube şayan bir durum değildir.

Ahmet Davutoğlu hocanın ifadesiyle “Naylon müçtehitler”in cirit attığı bir ortamda yaşıyor oluşumuzun temelinde yatan arıza budur hakikatte.

Hasan Heytû ilim elde etmedeki noksanlıklar ve bu yanlışlıkların getirdiği hadsizliklerden bahs ettiği *el-Mütefeyhikûn* isimli eserinde başından geçen bir hadiseyi şöyle aktarmaktadır: “Bir gün öğretmen yetiştiren bir okulun sözlü imtihanı için davet edildim. Her yerde öğrencilerin iyisi ve kötüsü vardır. Fakat şimdi bahsedeceğim gibisi zor bulunur. Dînî bir liseden mezun bir talebe geldi. Konuşmalarımız esnâsında birçok ilimde bilgileri olduğunu fakat şer‘î ilimlerde içtihat derecesinde olduğunu ve kimseyi taklit etmediğini söyledi. Öğrenci bizi dehşete düşürdü, bu cüreti ve iddiasının garipliği dikkatimizi çekti.

Ancak bu iddiasının doğruluğunun işaretlerini ne görünüşünde ne bilgisinde bulamadım. Öyle ki, değil âlimler, ilim talebelerinin bile yapmayacağı, avama has dilbilgisi hatalarıyla konuşuyordu. Konuşmalarımızda ortaya çıktı ki, talebe ilimle vasıflanması bir tarafa cehalet derecesinin bile altındaydı. Çünkü bazı cehalet vasfı taşıyanlarda ilim bulunmakta ve cehaletle sıfatlanmaları büyük âlimlerle karşılaştığında olmaktadır. Yani cahillikleri görecelidir.

Talebenin durumunu görünce ilmî yanılmalara başladım. Onun cehaletinin ne derecede olduğunu ölçmek istedim. O da bunlara sanki bedîhî ilmî hakikatlermiş gibi yanıtlar vermeye başladı. Onun böyle doğru ile yanlış ayırt edemediğini görünce kendi kendime ‘Ona varlığını sarsacak öyle bir soru sorayım ki biraz ilmî saygınlığa sahipse dayanamayıp patlasın’ dedim. Ve sordum ‘Ömer b. Abdülaziz diye birini tanır mısınız?’ O: ‘Evet’ deyince ‘Fakih midir, filozof mu?’ dedim. ‘Filozof’ dedi. Hemen ekledim: ‘Roma mı yoksa Yunan filozofu mu?’ O: ‘Roma filozofu’ dedi. Akabinde ‘Onun felsefesinden bir şey biliyor musun?’ deyince ‘Biliyordum ama unuttum’ dedi.

İşte burada neden insanların acayip ve çok şaşırtıcı durumlarda ‘sübhânellâh’ dediğini anladım. Öyle ki, talebe batıl iddiaları ve verdiği gülünç cevaplarıyla yetinmedi ve bunların üzerine bir de yalan ilave etti. Buradan anladım ki bu çocuk gerçekten müçtehit.(!)³⁹

Prof Dr. Dîn Muhammed de başından geçen benzeri bir hadiseyi şöyle anlatır: “Usûlü’l-Din fakültesine yeni girecek öğrencilerle mülakat yaparken başıma şöyle bir şey geldi: Genel liseden mezun olduktan sonra Pakistan’daki meşhur davet merkezlerinden birisinde bir buçuk yıl eğitim gören bir talebe geldi. Kur’ân’dan ezberi olup olmadığını sorduk, Nur Sûresi’nin bir âyetinden başka hiçbir ezberi olmadığını söyledi. Okumasını istediğimizde de hareketlere riayet etmeyerek yanlış bir şekilde okudu. İmanın şartlarını sordüğümüzde ise Allah’a ve meleklerle imanı söyleyebildi ve sonra zorla kitaplara imanı da hatırladı. İlkokul birinci sınıftaki çocukların ezbere bildiği Âmentü’yü hatırlatmaya çalıştık, âhiret gününe kadar zorla devam etti fakat ‘Ve’l-kaderi hayrihî ve şerrihi’yi hatırlayamadı.

İslam'ın beş şey üzerine bina edildiği hadisini tamamlamasını söyledik, tamamlamadı. Buraya kadar bu öğrencinin ve dîni eğitimin İslam dünyasındaki durumuna üzülüyor ve 'Önemli değil, inşâallâh ilerde öğrenecek' diyorduk. Fakat, 'Namazı nasıl kılıyorsun, Namazın şartları nelerdir?' dediğimizde bizi dehşete düşürdü. Cevabı varlığımızı saracak cinstendi: 'Daha önce babamın tabi olduğu Hanefi mezhebine göre kılıyordum fakat şimdi hiçbir mezhebi taklit etmiyorum. Doğrudan Kur'an ve Sünnet'ten alıyorum.' dedi."⁴⁰

“Amel için İlim”den “Amelsiz İlme”

İlim öğrenme ile ilgili usûlî yanlışlıklarımızla birlikte maksud yönünden düştüğümüz hatalar da var. Zira ilmi nasıl tahsil etmemizi belirlememiz noktasındaki menhec belirlememiz ne kadar mühimse niçin tahsil etmemiz hususundaki maksud tespiti de o kadar önemlidir. Amel için elde edilen ilim ihlas ve takva süsüyle de tezyin edildiğinde kişiye fayda verir. İlmiyle hidayete erenler ile ilmiyle sapıtanların arasındaki temel farika budur aslında. İlim gibi mahza hayır olan bir şey, kesbedilişindeki muhtelif usulsüzlükler sebebiyle şerli bir netice de verebiliyor kimi zaman. Nitekim Cenab-ı Hakk'ın “Gördün mü o kimseyi ki kendi hevâsını kendisine tanrı edinmiş ve onu Allah bir bilgi üzerine şaşırtmış ve kulağı ve kalbi üzerine mühür basmış ve gözü üzerine bir perde kılmış”⁴¹ buyurarak ilim üzere saptırılan kulların olduğunu tasrih buyurmaktadır.

Allah ﷻ'ın bir kulunu, kendisine bahşettiği ilim nimetiyle birlikte amele de muvaffak kılması onun hakkında hayır murad ettiğinin alametidir. Ma'ruf-i Kerhî bu konuda şöyle der: “Allah bir kulu için hayır dilediğinde ona amel kapısını açar ve cedel kapısını kapatır. Bir kulu için şer dilediğin-

de de ona cedel kapısını açıp amel kapısını kapatır.”⁴²

Allah ﷻ'ın bir kula verdiği ilim nime-tiyle onun hakkında neyi murad ettiğinin somut bir göstergesi olması açısından bu söz çok enfes nitelikte bir sözdür. Resulül-lah ﷺ'in “Dilediğiniz kadar ilim öğrenin. Amel etmediğiniz sürece Allah size fayda vermeyecektir”⁴³ şeklindeki veciz ifade de bunu teyit eder mahiyettedir.

Amelsiz ilim kişinin başına dünyevî veya uhrevî türlü belalar da açar. Cenab-ı Hakk'ın gazabını celbetmesi açısından da tehlike arz eden bu durum ilim ehlinin afetlerinden sayılmaktadır. Bir kısım rivayetlerde Cenab-ı Hakk'ın inzal buyurduğu bazı kitaplarında birtakım peygamberlerine şöyle vahyettiği nakledilmektedir:

“İnsanlara karşı olduğu gibi görünmeyip, kalpleri kurtlar gibi olmasına rağmen dilleri baldan tatlı olan ve dinin dışındaki bir maksatla tefakkuh edip, amelden başka bir niyetle ilim talep edenlere deki, beni mi kandırıyorlar veya benimle alay mı ediyorlar? Zatıma yemin ederim, onlara öyle bir musibet vereceğim ki halim bir insanı dahi hayrete düşürecek.”⁴⁴

Amelden başka bir niyetle tahsil edilen ilmin gazab-ı ilâhiyi celbedeceğini ifade eden bu rivayetler ilim için yola çıkan kimselerin tashih-i niyet yapmaları ve tekellüfle talep ettikleri meselelerden neyi amaçladıklarını da tam olarak belirlemeleri gerektiğini gösteriyor bizlere. Bu vesileyle, ilimden gayenin amel olduğunu bilenler mesâil bilgisinden ziyade amele yönelmeyi ve rızâullâhı talepte günbegün terakkiye talip olmayı incelemektedirler. Hayatını ilme adanmış İmam el-Gazzâlî gibi zatların “lâ hâcete ile'l-ilmî'l-kesîr/fazla ilme ihtiyaç yok”⁴⁵ şeklindeki ifadelerini bu bağlamda anlamak gerekir.

Dipnotlar

- 1 Beyhaki, *ed-Daavatu'l-Kebîr*, No: 119, Nesâî, *Amelu'l-Yevm ve'l-Leyle*, No: 102, Taberânî, *el-Mu'cemu'l-Evsat*, No: 1315, Hâkim, *el-Müstedrek*, No: 1739
- 2 İbn Abdilber, *Câmi'u Beyâni'l-İlmi ve Fadlih*, Daru İbni'l-Cevzî, Suud, 1994, Baskı: I, No: 70
- 3 Ebu Hayseme, *el-İlm*, el-Mektebu'l-İslâmî, Beyrut, 1983, Baskı: II, No: 15
- 4 Ebu Dâvud, "Kitâbu'l-Edeb", No: 5012,
- 5 Ali el-Kârî, *Mirkâtu'l-Mefâtih*, Daru'l-Fikr, Beyrut-Lübnan, 2002, Baskı: I, VII/3021-22
- 6 Taberânî, *el-Mu'cemu's-Sağîr*, No: 507, Beyhaki, *Şu'abu'l-İmân*, No: 1642
- 7 İbn Recep el-Hanbeli, *Fadlu İlmi's-Selef alâ İlmi'l-Halef*, s. 72-73
- 8 Zekeriyya en-Nevevî, *Minhâcu't-Tâlibîn*, Daru'l-Minhâc, Cidde, 2011, Baskı: II, s.63-64
- 9 Ebu Dâvud, "Kitâbu'l-İlim", No: 3664, Ahmed b. Hanbel, *Müsned*, No: 8457, İbn Mâce, "Mukaddime", No: 252, Hâkim, *el-Müstedrek*, No: 288, İbn Hibbân, *Sahih*, "Mukaddime", No: 78
- 10 İbn Mâce, "Mukaddime", No: 254, Hâkim, *el-Müstedrek*, No: 290, İbn Hibbân, *Sahih*, No: 77
- 11 Darimi, Sünen, Mukaddime, No: 261
- 12 Dârimî, Sünen, "Mukaddime", No: 394, Zekeriyya en-Nevevî, *Kitâbu'l-İlim ve Âdabu'l-Âlimi ve'l-Müte'allim*, Daru'l-Hayr, s. 77
- 13 Yusuf Hattar Muhammed, *el-Mevsû'atu'l-Yûsufiyye fî Beyâni Edilleti's-Sûfiyye*, Dımeşk, 2015, s.391
- 14 Hatib el-Bağdâdî, *el-Câmi' li Ahlâki'r-Râvî ve Âdâbi's-Sâmi'*, Mektebetu'l-Me'ârif, Riyat, I/79
- 15 Hatib el-Bağdâdî, *el-Câmi' li Ahlâki'r-Râvî ve Âdâbi's-Sâmi'*, I/80
- 16 Şûra, 52
- 17 Fahrüddin er-Râzî, *Mefâtihu'l-Ğayb*, Dâru İhyâi't-Türâsi'l-Arabî, Beyrut-Lübnan, II/416
- 18 Ahmed b. Hanbel, *Müsned*, XI/59, No: 6511, Buhari, "Kitâbu'l-İlim", No: 100, Müslim, "Kitâbu'l-İlim", No: 2673, Taberânî, *el-Mu'cemu'l-Evsat*, No: 55, İbn Mâce, "Mukaddime", No: 52,
- 19 Ma'mer b. Râşid, *el-Câmi'*, No: 20446, Abdürrezzak, *el-Musannef*, No:20483
- 20 Zehebî, *Siyeru A'lâmi'n-Nübelâ*, Daru'l-Hadis, Kahire, VI/546, Beyhaki, *el-Medhal*, No: 741
- 21 Abdülhay el-Leknevî, *er-Ref'u ve't-Tekmîl fi'l-Cerhi ve't-Ta'dîl*, Daru's-Selâm, Kahire, 2009, Baskı: IX, s. 69
- 22 Muhammed Muhyiddin Abdülhamid, *Tavdîhu'l-Efkâr*, el-Mektebetu's-Selefiyye, Medine-i Münevvere, II/419
- 23 Ahmed b. Hamdân, *Sıfatu'l-Fetvâ ve'l-Müftî ve'l-Müstefî*, el-Mektebu'l-İslami, Beyrut, s. 8
- 24 İbn Abdilber, *Cami'u Beyâni'l-İlmi ve Fadlih*, No: 926
- 25 Zekeriyya en-Nevevî, *Tehzîbu'l-Esmâ ve'l-Lüğât*, Daru'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut-Lübnan, I/11
- 26 İbn Abdilber, *Cami'u Beyâni'l-İlmi ve Fadlih*, No: 821
- 27 İbn Beşkuvâl, *es-Sıla fî Târîhi Eimmeti'l-Endelüs*, Mektebetu'l-Hâncî, 1955, Baskı: II, s. 250
- 28 Kadı İyaz, *el-İlmâ' ilâ Ma'rifeti Usûli'r-Rivâyeti ve Takyîdi's-Semâ'*, Dâru't-Türâs, Kahire, 1970, Baskı: I, s. 28
- 29 Kadı İyaz, *Tertîbu'l-Medârik ve Takrîbu'l-Mesâlik*, Mağrib, VII/103
- 30 er-Râmehurmuzî, Muhammed el-Hasen b. Abdurrahman, *el-Muhaddisu'l-Fâsıl beyne'r-Râvî ve'l-Vâ'î*, Daru'l-Fikr, Beyrut, 1404, Baskı: III, s. 205
- 31 Taberânî, *el-Mu'cemu'l-Kebir*, No: 9496
- 32 من تفقه من بطون الكتب ضيع الأحكام Bkz. İbn Cemâ'a, *Tezkiretu's-Sami'ive'l-Mutekellim*, s.87
- 33 İbn Cemâ'a, *a.g.e.*, a.y.
- 34 Ahmed b. Hanbel, *Müsned*, XXXVI/621, No: 22290, Dârimî, Sünen, "Mukaddime", No: 246
- 35 İbn Recep el-Hanbeli, *Fadlu ilmi's-Selef alâ İlmi'l-Halef*, s. 57-58
- 36 Zehebî, *Siyeru A'lâmi'n-Nübelâ*, Müessesetu'r-Risâle, 1985, Baskı: III, XI/204
- 37 Hatib el-Bağdâdî, *el-Câmi' li Ahlâki'r-Râvî ve Âdâbi's-Sâmi'*, Mektebetu'l-Me'ârif, Riyat, I/77
- 38 Zehebî, *Siyeru A'lâmi'n-Nübelâ*, VII/153
- 39 Hasan Heytû, *el-Mütefehyikûn*, Daru'l-Beşâiri'l-İslâmiyye, Beyrut, 1994, s. 98-99 [Prof Dr. Din Muhammed, *Dünya Dinlerinde Modernizm Krizi ve İslam*, Endülüs Kitap, İstanbul, 2013, Trc: Muhammed Uysal, s. 52) Kısmî tasarruflarla...
- 40 Prof. Dr. Din Muhammed, *a.g.e.*, s. 53
- 41 Câsiye, 23
- 42 Hatîb el-Bağdâdî, *İktidâu'l-İlmi el-Amel*, el-Mektebu'l-İslâmî, Beyrut, 1984, Baskı: V, s. 80
- 43 Hatib el-Bağdâdî, *İktidâu'l-İlmi el-Amel*, s. 21, No: 7, Ebu Nuaym el-İsbehânî, *Hilyetu'l-Evliyâ*, Daru'l-Kitâbi'l-Arabî, Beyrut, I/236
- 44 Taberânî, *Zemmu Men lâ Ya'mel bi İlmi*, Daru'l-Me'mûn, s. 41
- 45 Ebu Hamid el-Gazzâlî, *Eyyuhe'l-Veled*, (el-Münkız mine'd-Dalâl ile), Müessesetu'l-Kütübi's-Sekâfiyye, Beyrut-Lübnan, Baskı: III, s. 79

Güldeste

Mustafa Özşimşekler

BOZULAN AİLE YAPIMIZ VE İSTANBUL SÖZLEŞMESİ

Toplumsal bir yozlaşma, ahlâki bir çöküntü yaşıyoruz ve geleneksel aile yapımız maalesef çattırıyor. Türkiye İstatistik Kurumu'nun evlenme ve boşanmalara dair hazırladığı raporlara baktığımızda evliliklerin azaldığını, boşanmaların ise çoğaldığını görüyoruz.

Boşanmalar, parçalanmış yuvalar, kadına şiddet, tecavüz ve cinayetler hızla artıyor. Gün geçmiyor ki, bu tür üzücü haberler işitmeyelim.

Toplum olarak nereye gidiyoruz?.. Nasıl bir yozlaşma yaşıyoruz ki, her geçen gün, dünü aratır oldu... Evvelce belki aklımızın ucundan dahi geçmeyecek olan taciz, tecavüz, vahşet gibi hadiseler ve bir takım gayri ahlaki çirkin ilişkiler, bu gün sıradan haberler haline geldi.

Tabi bu tür olaylar evvelce hiç yoktu demiyorum... Aile içi şiddet, geçimsizlik, çiftlerin boşanması elbette eskiden de vardı. Gayri meşru birliktelikler, aldatmalar, fuhuş ve zina gibi bir takım ahlaksızlıklar belki evvelce de oluyordu. Ama bu günkü gibi çoğalıp ortalığa saçılmamış, uluorta milletin gözü önünde fütursuzca yapılı hale gelmemiş, televizyon ve gazete haberlerine sık sık manşet olmamıştı.

Evvelce bir mahremiyet, gizlilik, edep ve hayâ vardı. Büyüğe hürmet ve saygı, küçüğe sevgi ve muhabbet olmazsa olmazlardandı. Aile terbiyesi, sadakat, güven gibi mefhumlar bu denli erozyona uğramamıştı. Geleneksel aile yapısı, gerek dinimiz gerekse kültürümüz sebebiyle eskiden beri çok sağlam temeller üzerine oturmuştu.

“Yuvayı dışı kuş yapar” misali anne yuvasını çekip çevirir, derler toparlar ve evini bir huzur limanı haline getirirdi. Baba alınının teriyle çalışır, helâlinden çoluk çocuğunun rızkını kazanır ve aile efradını koruyup kollardı. Aile yapısı sağlam ve güçlüydü.

Fakat şimdilerde aile yapımızın bozulmaya başladığını, bir takım ahlâki değerlerimizin içiştir edilerek yok olup gittiğini üzülererek görüyoruz.

Toplumun böylesine dejenere olmasının, geleneksel aile yapısının bozulmaya başlamasının elbette birtakım sebepleri var. Bu sebeplerden en önemlisi de medya...

Medyanın Aile Yapısına Olumsuz Etkisi

Toplum ve sosyal hayatımızı etkileyen medya, aile yapısını da derinden etkilemektedir. Diziler, filmler, saçma sapan yarışma programları, (kısa zaman önce birçok kanalda yayımlanan) sözümona izdivaç programları vb. ile evlerimizin mahrem köşelerine kadar giren televizyon, toplumun bilinçaltını olumsuz yönde etkileyerek aile yapısının temel taşlarını adeta dinamitler hale geldi.

Televizyonlarda dizi furyası almış başını gitmiş, her kanalda mutlaka birkaç dizi var. Bu kadar dizi, bu kadar film bu güne kadar var mıydı?..

Televizyon kanalları izleyiciyi ekrana mahkum edebilmek için her türlü rezilliği, vahşeti, dehşeti, çarpık ve çirkin ilişkiler yumağı haline gelmiş senaryoları, reyting savaşı uğruna gösterime koyabiliyorlar.

Dizilerin ortak konusu ise yasak aşklar, ihanetler, cinayetler, şiddet ve dehşet... Sürekli bir gerilim, entrika, mutsuzluk ve gözyaşı var... Genelde yabancı dizilerden uyarlanan bu çakma senaryolar, bizim kültürümüze ve ahlak yapımıza kesinlikle uymuyor.

Aile yapımıza tamamen zıt olan bu diziler, aslında mahremiyet ve kutsiyet mefhumunu da tahrip ediyor.

Yasak ilişkilerin, şiddetin, ihanet ve cinselliğin pompalandığı, ekranlardan evlerimize boca edilen gayri ahlâkî yatak sahneleriyle dolu olan film ve diziler, belki ilk başlarda birçoğunu rahatsız etse de, devamlı seyrede seyrede zamanla buna alışmaya ve normal görmeye başlıyor. Gün geliyor bu sahneleri ev halkıyla birlikte yüzümüz kızarmadan seyrebiliyoruz.

Tabi sorsan bu dizileri kimse seyretmiyor. Hatta herkes tarafından gayri ahlâkî bulunduğu, Türk toplum ve aile yapısına uymadığı için de eleştiriliyor. Ama gel gör ki, bu tür diziler reyting listelerinde hep üst sıralarda...

Şunu iyi bilelim ki; izleyicisini gayri meşrû hayat tarzına özendiren böylesine seviyesiz dizi ve programlar, toplumun ahlâkî değerlerini tahrip edip geleneksel aile yapımızı tehdit ediyor. Aile mefhumuna, sevgi, saygı ve namus mefhumuna önem veren bu millete, nikâhsız beraberlikler "seviyeli birliktelik" adı altında sunulurken gayri ahlâkî bir hayat tarzı benimsetilmeye çalışılıyor.

Onun için dikkatli ve uyanık olmalı, adeta toplumun son kalesi olan aile yapısını ayakta tutmak için elimizden geleni yapmalıyız. Zira aile, toplumun en küçük yapı taşı, aynı zamanda çekirdeğidir.

Dolayısıyla ailede yaşanan bir bozulma ve tahribat toplumun tümünü ilgilendirir. Şayet aile müessesesi bozulursa toplum da bozulur, aile çökerse toplum da çöker...

Sosyal Medyanın Olumsuz Etkileri

Sosyal Medya, dünyada olduğu gibi Türkiye’de de her geçen gün hızla büyüyor ve daha geniş kitlelere yayılarak toplumun her alanını etkiliyor. Tabii akıllı telefonların kullanılmaya başlanmasıyla sosyal medyaya erişim çok daha kolay bir hale geldi ve daha yoğun bir şekilde kullanılmaya başlandı.

Fakat bu durum insanları zamanla sosyal medya sayfalarına bağımlı bir hale getirdi. Hal böyle olunca aile bireyleri birbirinden uzaklaşmaya başladı.

Çocuklar kendi odalarında veya evin bir köşesinde internet başında yada ellerinde tabletle meşgul olurken, anne-babalar da televizyon karşısında vakit geçirir oldular. Böylece o tatlı aile sohbetleri, yemek sonrası çay muhabbetleri maalesef rafa kalktı.

Aslında internette geçirilen bu gereksiz vakitler, aileden çalınan çok önemli vakitlerdir. Bağımlılık derecesine varan sosyal medya kullanımı, aile fertlerinin evin içinde bile beraber zaman geçirmelerine mani oluyor, tabii doğal olarak aile ilişkilerinde de bir zayıflama ve iletişim kopukluğu baş gösteriyor.

Bu durum eşler arasındaki paylaşımı, ilgi ve alakayı azaltıyor, zamanla evlilik ve aile hayatına da zarar veriyor.

Bununla birlikte sosyal medyanın, aile içindeki mahremiyetin çiğnenmesine, eşler arasında güven kaybı yaşanmasına, neticede yuvaların dağılmasına sebep olduğunu zaman zaman haber bültenlerinden işitiyoruz.

Sanal ortamda başlayan arkadaşlıklar hızlı bir şekilde ilerleyebiliyor, neticede üzücü durumlarla karşılaşılmasına, bir takım istismarlara sebebiyet verebiliyor. Hatta evli kimselerin bile sosyal medyadan tanıştığı kişilerle eşlerini aldattıkları ve bu sebeple nice yuvaların dağılıp iki taraf için de büyük yıkımlara sebep olduğunu zaman zaman duyuyoruz.

Belki; “eşini aldatacak olan, sosyal medya olmadan da aldatır” diyebilirsiniz. Doğrudur, fakat kişi normal şartlarda görüşüp tanışma imkanı bulamayacağı kimselerle bile o mecrada tanışma zemini bulabiliyor. Belki yüz yüze görüştüğünde söylemeye utanacağı bazı sözleri, oradan rahatlıkla söyleyebiliyor. Aynı zamanda kişiler sosyal medyada kimliklerini gizleyebildikleri için bir takım gayri ahlâki işlere tevessül etmeleri daha kolay oluyor.

Yani sosyal medya kullanımı doğru yönetilmediği takdirde mahremiyet ve ahlâki çözümlere sebebiyet vermekte, ruhsal hastalıklardan tutunda, evlilik ilişkisinde güven sorunu yaşanmasına ve neticede ailelerin dağılıp parçalanmasına kadar birçok problemlere yol açabiliyor.

İstanbul Sözleşmesi

Avrupa Konseyi tarafından hazırlanan ve yaptırım gücü olan uluslararası bir sözleşmedir. İstanbul’da imzaya açıldığı için bu isimle anılmaktadır.

Kadına yönelik şiddet, ev içi şiddetin önlenmesi ve bunlarla mücadeleye dair maddeler içeren İstanbul Sözleşmesi, imzaya açıldığı 11 Mayıs 2011 tarihinde Türkiye tarafından imzalandı, daha sonra da onaylanıp yürürlüğe girdi.

Tabi bu sözleşme imzalanmadan önce bu konu kamuoyunda pek gündeme getirilmediği ve tartışmaya açılmadığı için, içeriği birçoğu tarafından pek bilinmiyor.

İstanbul Sözleşmesi hakkında gerek olumlu, gerekse olumsuz birçok şeyler söylendi ve hala da söylenmeye devam ediyor. Bunu savunanlar olduğu gibi milli ve manevi değerlerimize kesinlikle uymadığını, geleneksel aile yapımızı temelinden dinamitleyen ucube bir sözleşme olduğunu söyleyenler de var.

Aklımıza şu gelebilir; madem sözleşmede **“kadına şiddetin önlenmesi”** ile ilgili maddeler var, o halde niçin itiraz ediliyor?..

Çünkü sözleşmenin maddelerine tek tek bakılıp incelendiğinde, geleneksel aile yapısına zarar verecek bir takım sakıncaların söz konusu olduğu ve sözleşmenin önsözünde geçen **“kadına şiddetin önlenmesi”** ifadesinin ise pek de masum olmadığı göze çarpıyor.

Mesela; sözleşmede **“aile içi şiddet”** olarak tercüme edilen kısım, orijinal metinde **“domestic violence / ev içi şiddet”** olarak yer alıyor.

Sözleşme metninde geçen **“partner”** ifadesi ise, Türkçe’ye **“aile”** olarak çevrilmiş...

Dolayısıyla, **“aynı ev”**de birliktelik yaşayan **“partnerler”** arasındaki şiddet, sözleşmedeki **“ev içi şiddet”** kapsamına giriyor. Yani aile olmadığı halde (nikahsız) yaşayan kadın ve erkek, hatta erkek-erkeğe veya kadın-kadına birlikte

çarpık ilişki yaşayanlar da bu kapsamda değerlendiriliyor. Böylece sözleşmede ısrarla **“domestic violence / ev içi şiddet”** kavramı kullanılarak, aileye mahsus birtakım özellikler, aile olmadan oluşturulmaya çalışılıyor.

Zaten Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Homoseksüel ve Lezbiyen ilişkilerin aile yaşamının bir türü olduğunu, istikrarlı şekilde birlikte yaşayan hemcins çiftlerin de, **“aile hayatı”** kavramı içine girdiğini öteden beri söylüyor.

Yani **AİHM**, biyolojik veya hukûkî olarak ailevi bir bağı olup olmadığına bakmadan, bu tür çarpık ilişki yaşayanları da **“aile”** olarak kabul ediyor ve **“özel hayat”** çerçevesinde saygı gösterilmesi gerektiğini ifade ediyor.

Dolayısıyla sözleşme, bu gibi hassasiyetleri dikkate almadan hepsini **“aile”** olarak kabul edip aynı çuvala koyuyor ve **“ev içi şiddet”** kapsamında tümünü güvence altına alıyor.

İşte sözleşmeye karşı çıkanlar bu noktada itiraz edip Avrupa tarafından dayatılan bu sözleşmeyle, ailesiz bir toplumun hukûki altyapısının hazırlandığını, sözleşmede **“aile”** kelimesine değil **“partner”** ifadesine yer verildiğini, bunun da **LGBT** bireylerin, halkın nezdinde normalleştirilmesi için yapıldığını iddia ediyorlar.

Nitekim ülkemizde de, İstanbul Sözleşmesi’nin hemen ardından eşcinsellerin önünü açan düzenlemeler yapıldı. **LGBT** Derneği’nin kurulmasına izin verildi.

Ardından bu çarpık zihniyet yürüyüşler düzenleyerek Türk toplumunun yapısına aykırı olan, dışardan dayatılan bu tür sapıklığı yaymak için girişimlerde bulundu. Hatta o sıralar bundan cesaret alan iki kişinin, erkek erkeğe yaptığı sözümona evlilik, gazete ve televizyonlarda haber dahi oldu.

Yine, bu sözleşme sonrasında birçok okulda, lise düzeyinde pilot uygulama başlatıldı. **“Eğitimde Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Projesi”** (ETCEP) başlığıyla seminerler verilip konferanslar düzenlendi.

Tabi **“cinsiyet eşitliği”** denilince, burada **“hak eşitliği”** nin kastedildiği zannedilebilir. Oysa bu proje kapsamında bazı eğitimcilerin, öğrencilere telkin ettikleri şeylerin çok daha farklı olduğu görüldü. Mesela denildi ki:

“Kız ya da erkek doğmak biyolojiktir (sizin elinizde olan bir şey değildir), kız ve erkek rollerini toplum size dayatıyor. Fakat siz istediğiniz cinsiyeti kendi özgür iradenizle seçebilirsiniz.”

Bu tür söylemlerin çocuklara eşcinselliği aşıladığı gerekçisiyle, projeye itirazlar yükseldi ve toplumun her kesiminden **ETCEP** etkinliklerine büyük tepki gösterildi.

Sözleşmeyi Onaylamayan Ülkelerin Gerekçesi

Bazı ülkeler İstanbul Sözleşmesi’ni onaylamadılar. Gerekçe olarak da bu sözleşmenin Avrupa Birliği’nin bir dayatması olduğunu ve aileyi bozduğunu öne sürdüler.

Buna itiraz eden ülkelerden **Rusya**, **“partnerler arası şiddet”** ifadesi hakkında; **“partnerler aynı cinsten olabilir”** diyerek, sözleşmeyi kabul etmedi ve karşı çıktı.

Vatikan sözleşmede geçen **“toplumsal cinsiyet”** ifadesinin, “uluslararası hukukta karşılığı olmayan bir tanım” olduğu gerekçesiyle itiraz etti..

Hırvatistan, bu sözleşmenin eşcinsel evlilikleri legal bir hale getirmeye imkan tanıyacağı, cinsiyet ideolojisi üretmek istediği ve Hıristiyanlık değerlerine aykırı olduğu gerekçesiyle şiddetle karşı çıktı.

Bulgaristan, bu sözleşmenin kendi anayasalarına aykırı olduğuna hükmetti.

Aynı şekilde **Ermenistan** da, bu sözleşmenin kendi anayasalarıyla çelişeceğini, **“kutsal aile”** kavramına inananların bu eşcinsel propagandadan hemen kurtulması gerektiğini söyledi.

Ermeni kilisesi de; aile içi her türlü şiddete karşı olduğunu, kadının ve çocuğun korunmasına her zaman destek verdiklerini ama sözleşmedeki **“farklı aile”** anlayışının kabul edilemez olduğunu ifade edip bu sözleşmenin Hıristiyanlıkla çeliştiğini dile getirdi.

İsveç ve İngiltere’de, bu gibi sâiklerden dolayı sözleşmeye şerh koydular.

Şimdi soruyorum...

Birçok Hristiyan ülkesinin bile kabul edemediği, şerh koyduğu ve **“kutsal aile kavramı”** nı bozacağına inandığı bu sözleşmenin, acaba manevi değerlere ve geleneksel aile yapısına önem veren bizim toplumumuza, zarar vermekten başka ne faydası olabilir?..

6284 Sayılı Aileyi Koruma Kanunu

İstanbul Sözleşmesi hükümleri gözönüne alınarak hazırlanan bu kanun 2012 yılından beri yürürlükte... 6284 sayılı kanun **“aileyi korumak ve kadınlara yönelik şiddeti önlemek”** amacıyla çıkarılmış, fakat istatistiklere baktığımızda, bu kanundan sonra kadınlara şiddetin önlenmesi veya azalması bir yana, kadın cinayetleri her geçen gün daha da artmış ve artmaya da devam ediyor.

Demek ki, İstanbul Sözleşmesi ve 6284 sayılı kanun, bu toplumun yapısına ve dokusuna uymuyor. Zira bu konuda yapılan istatistikler bunu açıkça ortaya koyuyor. Maalesef bu gün, kadına yönelik şiddette geline nokta hiç de iç açıcı bir durumda değil. Cinnete sürüklenen aile fertlerini, yıkılan yuvaları, dağılan ocakları; dövülen, şiddete maruz kalan hatta öldürülen kadınları sık sık haber bültenlerinden üzümlere işitir olduk.

Ne yazık ki, günümüzde kadın ve erkek birbirinin tamamlayıcısı değil de, adeta rakibi olarak görülmeye başlandı, hatta birbirine düşman hale geldi. Tabii için bu raddeye gelmesinde bazı **Feminist Grupların** da etkisini unutmamak lazım. Zira **“kadına şiddet”** söylemini maske olarak kullanıp bu bahaneyle feminizm akımını yaymak için ellerinden geleni yapıyorlar.

Feminizm; kadının erkekle eşit olması gerektiği iddiasıyla erkeği rakibi gibi gören, hatta kadını erkeğe düşman eden bir zihniyettir. Hatta bir adım sonrasında, kadının erkek üzerinde bir üstünlük kurmak isteme, hastalığıdır.

İşte bu zihniyette olan bazı platformların da etkisiyle, günümüz toplumunda kadın - erkek arasındaki rekabet algısı öyle bir seviyeye geldi ki, aile huzurunu temin için verilen nasihatlere bile tahammül edilemez oldu. Karı-koca arasında ülfet ve muhabbetin tesisi için iyi niyetle söylenen birtakım sözleri dahi şiddetle eleştiren ve **“kadın aşağılanıyor”** iddiasıyla ortalığı velveleye veren kompleksli, ezik tipler türedi.

Hatırlayacak olursanız, geçtiğimiz ay Diyanet İşleri Başkanı **Ali ERBAŞ**, kadın cinayetlerine değinerek;

“Dinimizde kadının canı, onuru ve hakları dokunulmazdır ve emanettir” şeklinde bir açıklama yapmıştı. Vay sen misin **“kadın emanettir”** diyen... Kendini bilmez bir grup sosyal medyada kıyameti kopardılar.

“Kadın emanettir” sözünü, kadını aşağılamak olarak algılayan bu sakat anlayış saldırgan bir üslûpla; **“sen neyi kime emanet ediyorsun?”** **“kadın emanet değil insandır.”** **“biz kimseye emanet değiliz, bireyiz”** türünden nutuklar atıldılar ve salya sümük Diyanet İşleri Başkanı'na saldırdılar, etmedik hakaret ve küfür bırakmadılar. Hatta hızlarını alamadılar **#diyanetkapatılsın** diye sosyal medyada tag bile açtılar.

Bu nasıl bir anlayış, bu nasıl bir düşmanlık, bu nasıl saldırgan bir tavır anlamak mümkün değil.. Halbuki **“Kadınlar size Allah'ın emanetidir”** sözünü söyleyen Peygamber Efendimiz (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'dir. Veda hutbesinde bunu tüm insanlığa beyan etmiştir. Ve kadın, hepimizi yaratan Allah-u teala'nın emanetidir...

Buradaki “**emanet**” kelimesi kadını aşağılamak ya da aciz olarak göstermek için değil, bilakis “emanete gözü gibi bakmak, onu el üstünde tutup zarar vermekten kaçınmak, koruyup kollamak” anlamındadır.

Zira “**emanet**” demek “**sana ait olmayan**” demektir. Dolayısıyla insan, emanet edilen şeye daha çok ihtimam gösterir ve onun zarar görmemesi için azami derecede dikkat eder.

Babanın Uzun Süre Evden Uzaklaştırılması

İstanbul Sözleşmesi ve 6284 sayılı kanun kapsamında, kadının en küçük şikayetinde dahi babalar evlerinden en az 1, en fazla 6 ay uzaklaştırılabilir. Şikayetçi olan kadın mahkemeye bile gitmeden, polisi araması dahi erkeğin evden uzaklaştırılması için yetiyor. Bu tür şikayetlerde, şiddet uygulandığına dair bir delil veya rapor aranmıyor ve erkeğin görüşüne başvurulmadan karar veriliyor. Çünkü şikayet eden **kadının beyanı esas/delil kabul ediliyor**.

Fakat “delil aranmadan, tek tarafın beyanı ile evden uzaklaştırma” uygulaması öfke patlamasına, nefrete ve cinnete sebebiyet verip, neticede üzücü vakaların yaşanmasına yol açabiliyor.

Haklı gerekçelerle evden uzaklaştırılan erkekler olduğu gibi, sudan sebeplerle sokağa atılanlar da oluyor. Kendince suçsuz yere evinden uzaklaştırılan, sokakta kalmak zorunda kalan, evine yaklaşmadığı için çocuğuna hasret olan babalar, neticede cinnet geçirip şiddete ve cinayete teşebbüs edebiliyor.

Nitekim geçen yıl Denizli’de böyle bir olay yaşanmış ve bu cinayet haberi medyaya da yansımıştı. Şöyle ki:

“Denizli’de, hakkında 6284 sayılı kanun gereğince evinden uzaklaştırma kararı verilen baba, uzun süre yuvasından ve çocuğundan uzak kalınca cinnet geçirdi. Önce eşini, sonra on dört yaşındaki yavrusunu katletti, ardından intihara kalkıştı.”

Aile içinde yaşanan problemleri çözmek yerine babaları evden atmak sorunları çözmüyor, bilakis daha da artırıyor. Nitekim sosyolog ve psikologlar da bu uygulamayı yanlış ve sakıncalı buluyorlar. Çünkü delil ve rapor aranmadan, beyanına dahi başvurulmadan evinden uzaklaştırılan bir babanın aylarca kendi evine girememesi, ailenin yıkımına zemin hazırlıyor.

Maddi imkanı ve gücü olmayan, altı ay gibi uzun bir süre sokaklarda yatmak zorunda kalan bir babanın psikolojisini düşünün... Çocuklarına, yuvasına hatta eşine duyduğu sevgi ve özlem, her geçen gün yerini öfkeye bırakabilir ve bu öfke cinnet geçirmesine ve intikam duygusuna dönüşebilir.

Bununla birlikte, bu durum çocuklar için de psikolojik yönden yıkım sebebi olabilir. Çünkü çocuklar babaya suçlu gözüyle bakıp ondan soğuyabilir.

Uzun süre evden uzaklaştırılan babanın aile içinde ve çocuklar üzerinde bir itibarı, kıymet ve saygınlığı kalmayabilir. Bu da aile bağlarının giderek zayıflamasına, neticede yuvanın dağılmasına sebep olabilir.

Şayet kadın şikayetinden pişman olsa, büyükler bu yuvayı kurtaralım diye araya girip onları barıştırmak istese, bu durum suç kapsamına giriyor. Zira sözleşme, **arabuluculuğu yasaklıyor**. Evinden uzaklaştırılan erkeğin, uzlaşmak için eşiyle bir araya getirilmesi suç kabul ediliyor. Yani bu sözleşme, aile içerisinde yaşanan bir tartışmadan sonra oluşabilecek pişmanlığı önleyip nihayetinde boşanmayı kolaylaştırmış oluyor.

Yapılması gereken; bir anlık sinirle yapılan şikayetlerden sonra oluşan pişmanlık ve barışma isteği gibi durumlar gözden geçirilmeli, arabuluculuğun faydalı olabileceği durumlar toptancı bir yaklaşımla dışlanmamalı, yuvayı kurtarmak adına eşlerin karşılıklı mutabakatı ile uzlaşabilme imkanı bi' şekilde sağlanmalıdır.

Kol Kırılır Yen İçinde Kalır

Her ailede elbette bir takım anlaşmazlıklar, bazı küçük tartışmalar yaşanabilir bu çok normaldir. Çünkü bir çift ne kadar uyumlu olursa olsun neticede iki ayrı bireydir.

İkisinin de düşünceleri, hobileri, fobileri farklı olabilir. Fakat aile içinde yaşanan en küçük tartışmayı bile karakola ve mahkemeye intikal ettirmek olayların iyice büyümesine, bunun neticesinde yuvaların dağılmasına ve çocukların ortada kalıp mağdur olmasına yol açar.

Bizim geleneğimizde **“aile mahremiyeti”** diye bir şey vardır. Atalarımız; **“Kol kırılır yen içinde kalır”** diye boşuna söylememişler. Aile içinde yaşanan birtakım özel durumlar sır olarak kalmalıdır.

Eşler arasında meydana gelen birtakım sıkıntılar, problemler mümkün mertebeye dışarı intikal ettirilmemeli, tüm bunları eşler kendi arasında sulh ile halletmelidir. Allah-u teala bir **âyet-i kerime**'sinde:

“...Onlar, sizin (sırlarınızı gizleyen) örtüleriniz, siz de onların örtülerisiniz...” (Bakara süresi: 187) buyurmuştur. Eşler birbirinin elbisesi, örtüsüdür.

Elbise, insanı sıcak ve soğuktan koruduğu, ayıplarını örttüğü gibi eşler de birbirinin ayıplarını ve sırlarını örtmeli, namuslarını muhafaza ederek itibarlarını koruyup kollamalıdır.

Şayet eşler arasında yaşanan problem, kendilerinin çözemeyeceği raddeye geldiyse, o zaman aile büyükleri araya girer ve o problemi adilane bir şekilde çözecek karı-koca arasını bulurlar. Nitekim Allah-ü teala şöyle buyurmuştur:

“Eğer karı-kocanın aralarının açılmasından korkarsanız, erkeğin ailesinden bir hakem ve kadının ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar aralarını bulmak isterlerse Allah-u teala (karı-kocayı) aralarında (anlaşmaya) muvaffak kılar. Şüphesiz Allah-u teala her şeyi bilen, her şeyden haberdar olandır.” (Nisa: 35)

Eşler, hem dünya, hem de âhret yolculuğunda birbirinin hayat arkadaşı olduğunu hiç unutmamalı, şu üç günlük dünyaya hayatında güzelce geçinip karşılıklı sevgi-saygı ve anlayışla evlerini adeta Cennet bahçesine çevirmelidirler.

Fi emanillah!

Bir Sahâbîyi Tanıyalım

CÜVEYRİYE BİNTİ HÂRİS

(Radiyallâhü Anhâ)

- 3. Bölüm -

Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in evliliklerindeki hikmetler

Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in evliliklerinde ayrı ayrı hikmet ve maslahatlar vardır, bazı evlilikleri siyasi amaçlıdır. Efendimiz bazı evlilikleri vesilesiyle pek çok kabilenin İslam Dini etrafında bir araya gelmesini sağlamıştır. Herkesin malumu olduğu üzere; yaratılış gereği olarak bir kimse, bir aileyle veya bir kabileyle evlilik bağı kurduğunda, o aile veya kabileyle hısımlık kurulduğu için aralarında ister istemez bir yakınlaşma ve sevgi meydana gelir. Aradaki düşmanlıklar kalkar, şayet varsa kin ve nefretler silinir, yerini sevgi ve hoşgörü alır.

Bu hakikati çok iyi bilen Peygamber Efendimiz, yaptığı izdivaçlar vesilesiyle bu kabileleri İslam'a yaklaştırmayı yeğlemiştir. İşte Efendimizin **Cüveyriye binti Haris, Safiyye binti Huyey ve Ümmü Habibe/Remle binti Ebi Süfyan** (Radiyallahu anhünne) ile gerçekleştirdiği evlilikleri bu kabildendir. Bu üç annemiz de, toplumda sözleri geçen ve ağırlığı olan lider vasıflı kişilerin kızlarıdır. Hz. Cüveyriye ile Hz. Safiyye'nin babaları, Yahudilerin reisi durumunda oldukları için Peygamber Efendimiz bu evliliklerle onlarla daha yakın temas sağlamış ve bu vesileyle pek çoğunun İslam'la şereflenmesine vesile olmuştur.

Hz. Cüveyriye'nin ibadete düşkünlüğü

Hz. Cüveyriye (Radiyallahü anhâ) annemiz son derece takvâ sahibi idi. Çok oruç tutar ve çok namaz kılardı... İbadete çok düşkünlüdü. Vaktinin çoğunu ibadet ve taatle geçirmeyi sever, uzun süre zikirle meşgul olurdu.

Bir gün sabah namazını kıldıktan sonra bulunduğu yerde Allah'a dua ve zikir ederken,

Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in, Hz. Cüveyriye (Radiyallahü anhâ) annemizle evlenmesi birçok hayırlara vesile oldu. Hz. Cüveyriye'nin babasının ve kardeşlerinin İslâm'la şereflenmelerine vesile olduğu gibi Müstalikoğullarından birçok kimse de, kendi beldelerinden kalkıp Medine'ye gelmelerine ve iman edip Müslüman olmalarına sebep oldu.

Böylece Müstalikoğulları ile aradaki düşmanlık ve husûmet, dostluk ve İslam kardeşliğine dönüşmüş oldu.

Peygamber Efendimiz onun yanına uğramış sonra da oradan ayrılmıştı. Kuşluk vaktine doğru Peygamber Efendimiz geri döndüğünde tekrar onun yanına uğradı. O, hala namazgâhından kalkmamış ve bulunduğu yerde zikre devam ediyordu. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz:

- Yanından ayrıldığımdan beri hep burada oturup zikirle mi meşgul oldun? Diye sordu. Hz. Cüveyriye annemiz “Evet” deyince, Peygamber Efendimiz:

“Ben senden sonra üç kere dört kelime söyledim ki, bu gün sabahtan beri senin söylediklerinle tartılsa onlardan daha ağır gelir. Dikkat et! O kelimeleri sana da öğreteyim: “Sübhanellahi ade-de halkihi, Sübhanellahi rıza nefsihi, Sübhanellahi zinete arşihî, Sübhanellahi midâde kelimâtihi.” de, buyurdu.

Bu tesbihin manası şudur:

“Allah-u teala’yı yarattıklarının sayınca tesbih ederim. Allah’ı Kendisinin razı olacağı şekilde tesbih ederim. Allah’ı Arşının ağırlığına tesbih ederim. Allah’ı kelimelerinin miktarınca tesbih ederim.”

Resûlüllah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) bu hadis-i şerfile, bazı zikirlerin diğerlerinden daha faziletli olduğunu ve daha çok sevap kazandırdığını öğretmiş oldu.

Hz. Cüveyriye (Radiyallahü anhâ) annemiz hayır yapmayı çok severdi, cömertliğiyle meşhurdu. Yoksullara, fakirlere karşı son derece şefkatli, merhametli davranırdı. Tabiri caizse kendi yemez başkasına yedirir, içmez başkasına içirirdi. Kendisi aç olsa dahi yoksulları doyurmaktan geri durmazdı.

Bir gün Resûlüllah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) odasına geldiğinde; “**yiyecek bir şey var mı?**” diye sormuş, Hz. Cüveyriye şöyle cevap vermişti:

- **Hayır Yâ Resûlellah! Yanımda yiyecek birşey yok. Sadece bir davar kemiği vardı, onu da sadaka olarak verdim.**

Bir Cuma Günü Peygamber Efendimiz, Hz. Cüveyriye (Radiyallahü anha) annemizin yanına geldi. O gün annemiz oruç tutuyordu. Peygamber Efendimiz ona:

- **Yarın oruç tutacak mısınız?** diye sordu. Hz. Cüveyriye annemiz:

Hayır, diye cevap verdi. Efendimiz tekrar:

- **Dün oruçlu muydun?**

- Hayır Ya Rasûlellah!

Bunun üzerine Efendimiz şöyle buyurdular:

- **Öyle ise iftar et, orucunu boz!**

Peygamber Efendimiz bu ifadesiyle, Cuma Günü tek gün oruç tutulmaması gerektiğini, eğer tutulacaksa bir gün öncesi veya sonrasıyla tutulması gerektiğini bu vesileyle tüm ümmetine öğretmiş oldu

Hz. Cüveyriye annemiz Resûlüllah’tan yedi hadis rivayet etmiştir. Bunlardan biri Sahîh-i Buhârî’de, biri Sahîh-i Müslim’dedir. Kendisinden de İbn Abbas, Câbir b. Abdullah, İbn Ömer ve Mücâhid b. Cebr gibi sahâbî ve tâbiûler rivayette bulunmuşlardır.

Hz. Cüveyriye (Radiyallahü anha) annemiz Hz. Muaviye (Radiyallahü anh)’ın devrine kadar yaşadı. Hicretin 56. senesinde (bir rivayete göre ise hicretin 50. senesinde) 65 yaşında iken Medine’de vefat etti. Cenâze namazını, o zaman ki Medine Valisi Mervan İbni Hakem kıldırdı. Ve Bakî Kabristanlığına defnedildi.

Allah Ondan razı olsun!

DR. İHSAN ŞENOCAK

CÂHİLİN KELÂMI USANDIRIR, ULEMÂNINKİ İSE UYANDIRIR

İslam'la küfrün mücadelesi kıyamete kadar devam edecek; Sahneden ne hak çekilecek, ne de bâtil... Sadece tarafların galibiyeti değişecek.

En şiddetli mücadele peygamberlerin gönderildiği zamanlarda oldu. Nemrut, Firavun, Ebû Leheb gibi isimler enbiya ile doğrudan savaşan müseccel dinsizlerdir. Allah'ın ve Rasûlü'nün buyruklarına sarılan, onlarla amel eden müminler sonunda İslam'la küfre, hakla batıla galip geldi. Zaferlerden ve yenilgilerden geriye kalan, müminler nelere riayet ettiklerinde nihaî zaferler kazanacaklarına dair esaslar oldu.

Mücadelede güç sebep, kemiyet sebep lakin azların çoklara galibiyeti gösterdi ki sebeplerin üzerinde bir sebep var ki o da Allah'a ve Rasûlü'ne kayıtsız şartsız itaattir. Bu yüzden Bedir zafer, Huneyn'in birinci faslı yenilgidir.

Hak cephesinin şuursuz müminleri susarak, maslahatla amel ederek batılın yolunu açarlar. Bunun bedelini ise sadece onlar değil topyekûn Müslümanlar öderler.

Hakkı maslahat söylemek, susmak ise ihanettir. Hiçbir Peygamber karşı tarafın gücüne bakarak susmadı, geri adım atmadı. Öldüren de, diriltten de O olduğuna göre susmak ecelin Onun tasarrufunda olduğundan şüphe duymaktır. Olacak olan olacağına göre, söylenmesi gereken de söylenmelidir. İslam susanları, hakkı gizleyenleri lanetliyor.

Hiçbir peygamber kınayanların kınamasından, taşlayanların taşlamasından korkmadı. Korkmamak Müslümanlığın da, Müslümanlığa davetin de pek mühim bir esasıdır. Peygamberlerin çok sayıda sıfatı olmasına rağmen Allah Azze ve Celle şu âyet-i kerîmede yalnızca korkmayı öne çıkarmaktadır, "O peygamberler Allâh'ın talimatlarını duyururlar, Allah'tan korkarlar ve O'ndan başka kimseden korkmazlar." (Ahzab:39)

Korkanlar, konuşamazlar. Konuşmayanlar inkılâb yapamazlar. Küfrün hezimet, Hakk'a sözcü olanların konuşmalarında, konuşup milleti uyandırmalarında; güçlenmesi ise ulemânın kenara çekilip susmasındadır. Bu yüzden Allah Azze ve Celle konuşması gerektiği yerde susanlara lanet eder.

Câhil Usandırır, Ulemâ Uyandırır

Eğer Mümin nazarında İslam düşmanlarının kınamasının bir hükmü olsaydı ne Hazreti İbrahim Nemrud'un şehrinde put kırabilir, ne Hazreti Şuayb tefecilere meydan okuyabilir, ne Hazreti Musa Firavun'a haddini bildirebilir ne de Allah Rasûlü ﷺ putperest bir şehirde "Allahu Ekber" diyebilirdi.

Câhilin konuşması usandırır, ulemânın konuşması ise uyandırır. Büyük bir fabrikanın güvenliğinden mesul olanlar, vazifelerini ihmal eder, doğalgaz kaçağı ile alakalı önlem almaz ya da insanları tehlikeye karşı uyaramazlarsa muhtemel bir patlamanın baş sorumluları onlar olur. Bozulan, dağılan cemiyet içerisinde Hakk'ı söylemenin gerektirdiği bedeli göze alamadığından dolayı susanlar da cehennem yolunda yürüyen zavallıların vebalini omuzlarında taşımaktadırlar.

Küfrün başarısı haklı oluşunda değil, davasına bağlılıkta, Müslümanların hezimetini ise susmayı maslahat gören fâsid anlayışındadır.

Maslahat Anahtarı

Maslahat, susmayı keramet zannedenlerin vicdan rahatlatıcıları bir mefhumdur. Her kapıyı onunla açar, her sofraya onunla oturur, her yanlışa onunla "doğru" der, onunla itibar görür, onunla mahremiyeti çiğner, onunla tescilli dinsizlerle dost olurlar. Bilmezler ki şeriata aykırı bir maslahat, "mutebere" değil, mülğadır.

Hezimete Hizmet

Hilafet-i İslamiyye, Hakk'ın karargâhıydı. Küfür yobazları önce içine sızdılar, sonra bütünyle ortadan kaldırdılar. Müslümanların bugün yaşadığı kavram kargaşasının en baş müsebbibi neyin İslâmî olup olmadığını belirleyecek bir merciden mahrum olmalarındandır.

Durumu fırsat bilen küfür cephesi Müslümanların içine sızıp yanlarına çektikleri aldanmışlarla ilim ve fikir surunda büyük gedik açtılar. Haçlı ve Moğol saldırılarının ardından ruhunu onarıp tekrar ayağa kalkan bu Ümmet bir asırdır, ciddi bir mesafe alamadı. Çünkü Hilafet'in tecdidi yani hayatı İslâmî esaslar çerçevesinde yenileme nazariyesi, mustağriblerin teceddüt yani hâkim ideolojinin esasları

çerçevesinde yenilenme kavramı içerisinde kayboldu. İlim, fikir erbabının kahir ekseriyeti yanlış bir yerde durduklarından kendi menzillerine gidiyorlar zannıyla mücadele etmekle emrolundukları ideolojilerin karar-gâhına gidiyor. Bu yüzden emekler, gayretler muvaffakiyete değil, hezimete hizmet ediyor.

Küfür cephesi ilim, fikir, siyaset ve sanat vadilerinde kendi bayrağıyla savaşmadığından, kimin ne olduğunu anlamak Hak-Batıl mücadelesinin en zor yanısıdır. Anlayanları bekleyen en büyük zorluk ise bizden görünen lakin karşı cephe adına çalışan, bu yüzden kıyamımıza mâni olan adamların tahrif ve tahririni insanlara anlatabilmektir.

Küfür Cephesi, Müslümanların uyanır gibi oldukları anlarda devreye koydukları son sürüm stratejilerle yeni uyutma hamlelerine girerler. Fikrî bir mücadele bir anda ya muhtevası değişir ya da alan değişip bir anda iktisat veya siyaset cephesinde tezahür edebilir. Ardından İslam coğrafyasında yeni bağlılar bulur, onlar da harekâtın kalıbını İslam'dan, muhtevasını da Batı'dan alarak milleti kendileriyle yürümeye davet eder. Bir buçuk asırdır İslam dünyasında yaşanmakta olan kaosun nedeni işte budur. Oyun ve oyuncu değişiyor lakin kurgu hep aynı merkezden idare ediliyor.

Bâtıla karşı yürütülen mücadelenin en zor şekli Hak kisvesi altında yapılan taarruzlara karşı koymaktır. Bu yüzden maddi işgalin Müslümanlara nüfuz etmesine mâni olduğunu gören Batı, köleleştirmeyi bedeniyle Müslüman olan insanların aklına sirayet ederek yaptı. Bu, açıkça savaş meydanlarında yıkılamayan Müslümanları Mescid-i Dırâr projesiyle içeriden birbirine düşman yapıp küfürle mücadele zemininden uzaklaştırmaktır.

Allah Teâla'nın "Yahudilerin ve Hristiyanların millet yapılarına dahil olmadıkça senden asla razı olmazlar" buyruğu küfrün İslam karşısında tek millet olduğu ve öyle kalacağını bize hatırlatmakta, gereğini yapmakla mükellef tutmaktadır. Müslümanlar oyunu görür, oyuncularını tanıyabilir, bizi bölmeye memur olanların büyük muvahhitler değil, büyük tefrikacılar olduklarını anlarsa mücadele tersine dönecek ve Müminler kurtuluş noktasında büyük bir adım atmış olacaklardır.

FATİH KALENDER

FIKHÎ SUALLERE CEVAPLAR

❖ **1. Soru:** Sigara içen bir kadın, Peygamber Efendimiz (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)i rüyasında göremez diye bir şey duydum, bu doğru mudur?

Cevap: Sigara kullanmanın haram olduğunu söyleyenler olsa da biz, tahrimen mekruh olduğu kanaatindeyiz. Müslüman, hem kendisine hem de çevresindekilere bu kadar zarar veren sigaradan uzak durmalıdır.

Peygamber Efendimiz (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)i rüyasında görmek isteyen kişinin onun sünnetlerine hakkıyla tabi olması, yaşadığı hayatı yaşama gayreti göstermesi gerekir. Nasıl ki; susuzluktan dudakları çatlamış olan kişi, rüyasında dereler, ırmaklar görüyorsa Peygamber Efendimiz (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)i görmek isteyen kişi de muradına ermek için onun yaşadığı hayatı taviz vermeden yaşama azmi içerisinde bulunmalıdır.

Hataları olan kişiler rüyalarında Peygamber Efendimiz (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)i göremez demiyoruz. Ama görmenin doğal yolunun bu olduğunu söylüyoruz. Sigara içen, Peygamber Efendimiz (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)i rüyasında göremez diye bir şey yoktur. Bu, tamamen uydurmadır. Sigara içen kardeşlerimizi bundan sakındırmak için söylenen bir söz olsa gerek.

❖ **2. Soru:** Gittiğimiz hastanede film çeken kişi erkek, bayanların başlarını açarak erkeğe film çekirtmesi caiz midir?

Cevap: Filmi kadına çekirme imkânı varken erkeğe film çekirtmek elbette caiz olmaz. İmkân yoksa zaruretten dolayı film çekilecek bölgenin açılması caiz olur.

Doktora mahremiyet yoktur sözü, mutlak anlamda doğru değildir. Çünkü bir hastalığın tedavisini kadın doktor yapıyorsa hanım kardeşlerimiz öncelikle onu tercih etmelidirler. Bütün imkânlar zorlandıktan sonra erkek doktora tedavi olunmalıdır.

Ayrıca erkek tabibe tedavi olmak zarureti oluştuğunda tedavi esnasında halvet olmasına dikkat edilmeli ve açılması gereken yer dışında başka bir yer açılmamalıdır.

Doktorun da bu konu da titiz davranması yani sadece tedavi edeceği bölge ile ilgilenmesi gerekir.

❖ **3. Soru:** İlk evliliğimde çocuğum olursa adını “Fatih Sultan Mehmet” koyacağım demiştim. O evlilikte çocuğum olmadı. İkinci evliliğimde çocuğum oldu. Bu sefer ikinci hanımım bu ismi istemiyor ne yapmalıyım?

Cevap: Bu bir adak değildir. Çünkü adağın sahih olması için adanan şey cinsinden farz veya vacip bir ibadet bulunması gerekir.1 Yani her şeyden önce o şey cinsinden bir ibadet bulunmalı, o ibadetin de ayrıca namaz kılmak, oruç tutmak veya zekât vermek gibi farz veya vacip olması gerekir.

Belli bir isim koymak ibadet değildir. Dolayısıyla adak söz konusu olamaz. Buna bağlı olarak da bir başka isim koyulmasında bir sakınca bulunmamaktadır.

4. Soru: Tahiyat ve diğer duaların tâlimli okunması gerekir mi?

Cevap: Her Müslümanın ilmihâlini bilmesi farz olduğu gibi namazın sahih olacağı miktar kıraati tâlim üzere okuması da lazımdır. Bunlar ihmal edilecek şeyler değildir. Zamanında anam-babam gayret sarf etmedi diyerek kendimizi bu vazifeden sıyıramayız.

Buna göre; yaş ne olursa olsun talimi düzgün olan bir hocadan tâlim dersleri almak gerekir. Yarın âhirette mahcup olmaktansa burada yaşa bakmadan bu vazifeyi yerine getirmek daha doğru olacaktır.

Böyle bir çalışma yaptığınız zaman, Arapça harflerin ağzın neresinden nasıl çıkarıldığını öğrenmiş olursunuz. Buna bağlı olarak da hem kıraati hem de duaları olmaları gerektiği gibi okumuş olursunuz.

5. Soru: Bir kızla nişan ve nikâh yaptım. Sonra onun haremlik-selamlıkla pek ilgisi olmadığını gördüm. Hatta mahremi olmayan kişilerin elini öpüyor, onlarla tokalaşıyor. Uyardıktan sonra bunları yaptığını görmedim, ama onları destekliyor, yeniden nikâh kıymam gerekir mi?

Cevap: Kardeşimizin sorusundan şunu anlıyoruz: Haremlik-selamlığın gerekli olduğunu inkâr eden dinden çıkar mı? Buna bağlı olarak yeniden nikâh yapılması gerekir mi?

Öncelikle hanım kardeşimizin yetiştiği çevreye ve oranın örfünün ne olduğuna bakılmalı. Bilen biri tarafından bu işin dinen caiz olmadığı ona izah edilmeli. İnsanların adetlerini terk etmeleri o kadar kolay olmuyor. Kaybetmek yerine kazanma yolunu tercih etmeliyiz.

Sorunuza şöyle cevap vermek isteriz. Bulduğumuz toplum, dini anlamda malesef cehalet toplumdur. Bırakınız bu tür şeyleri bilmelerini çok daha muhtaç oldukları şeyleri dahi bilmemektedirler. Durum bu olunca, söylediği şeyle hemen dinden çıktığına hükmedilmez. Bunun yanı sıra nikâhın yenilenmesi ihtiyat olsa gerek.

6. Soru: Namaz ve gusül abdestinde sırayı gözetmek mecburi midir?

Cevap: Gusul abdestinde vücudun tamamını yıkamak, namaz abdestinde de üç azanın yıkanması, bir azanın da mesh edilmesi farzdır.

Abdeste yıkanması farz olan uzuvlar: Yüz, eller ve ayaklardır. Mesh edilmesi gereken uzuv ise baştır.

Bu azalar arasında tertibe riayet etmek farz değil, sünnettir. Yani önce elleri, sonra yüzü yıkayıp başa mesh ettikten sonra da ayakları yıkamak üzere tertibe riayet etmek sünnettir. Farz değildir.

Bir kimse önce ayaklarını yıkasa, sonra başına mesh etse, sonra da yüzünü yıkasa son olarak da kollarını yıkasa abdest almış, fakat sünneti terk etmiş olur.

Soruyla şu da kast edilmiş olabilir: Guslederken önce namaz abdesti gibi abdest alıp sonra mı gusledilsin. Yoksa önce gusledip sonra mı abdest alsın. Bu durumda da önce biri sonra diğeri şeklinde riayet edilmesi farz olan bir tertip yoktur.

Kişi, şu sıralamaya dikkat ederek sünnet üzere gusül abdesti alır:

Elbiselerini çıkarmadan önce “euzu” ve “besmele” çeker

Kalben niyet ettikten sonra gusletmeye başlar

Önce ellerini sonra da avret mahallini yıkar

Bedeninde bir necaset bulunuyorsa onu giderir

Yıkandığı yerde su birikiyorsa ayaklarını yıkamayla sona bırakır. Sünnet ve edeplerine riayet ederek namaz abdesti gibi abdest alır. Şu kadar var ki; abdest dualarını okumaz. Zira genelde gusül abdesti banyo gibi şer‘î temizliğin tam bulunmadığı yerlerde alındığından ve avret mahalli de açık olduğundan dua yapmak pek uygun görülmemiştir.

Oruçlu olmaması durumunda “mazmaza” ve “istinşak” yani ağız ve burun temizliğinde mübalağa yapar

Suyu ölçülü kullanarak başının üstünden başlayarak her defasında kuru yer kalmayacak şekilde bütün bedeni üç kez yıkar

Son olarak da ayaklarını yıkar. Ayakların yıkanmasının tehir edilmesi gusledilen yerde ayaklara degecek şekilde müstamel suyun birikmesinden dolayıdır. Böyle bir durum söz konusu değilse ayakları yıkamayla tehir etmez.

Yıkandıktan sonra havlu gibi bir şeyle kurulanır.

Yıkanmak için soyunurken ve yıkandıktan sonra giyinirken acele eder.²

Gusül abdesti alan kişinin namaz kılmak için ayrıca abdest alması şart değildir. Bu gusül abdestiyle dilediği kadar farz ve nafil namaz kılabilir. Peki. Gusül abdesti alırken namaz abdesti gibi abdest almadan sadece bedenin tamamını yıkamış olsa yine bu gusül abdestiyle namaz kılabilir mi? Evet, yukarıda anlattığımız şekilde farz ve nafil dilediği kadar namaz kılabilir.

Guslederken herhangi bir yerinden kan çıkan kişi bütün bedenini yıkayınca gusletmiş olur. Çıkan kan gusletmesine engel teşkil etmez. Şu kadar var ki; bu gusülle namaz kılamaz.

7. Soru: Şehvetle cinsel organdan gelen meni necis/pis midir?

Cevap: Erkeğin cinsel organından gelen sıvılar dört çeşittir.

İdrar: Bu, sadece abdesti bozar guslü gerektirmez.

Meni: Şehvetle atılarak gelen katı beyaz sıvıdır. Hem abdesti bozar hem de guslü gerektirir.

Mezi: Şehvetlenme esnasında cinsel organdan gelen ince sıvıdır. Abdesti bozar guslü gerektirmez.

Vedi: Tuvalette kendini zorlayan veya ağır yük taşıma durumunda kişiden gelen katı sıvıdır. Abdesti bozar guslü gerektirmez.

Bu sayılanların hepsi pistir. Bulaştıkları elbise veya bedenin yıkanması gerekir.³

8. Soru: Prim yapması amacıyla alınmış bir arsa için zekât verilmeli midir?

Cevap: Fıkıh kitaplarımızda zekâta tabi olan mallar şöyle kayıt altına alınmıştır.

Altın, gümüş ve tedavülde olan her çeşit para

Ticaret malları

Arazi mahsulleri

Saime/senenin yarısından çoğunu dışarda otlanarak et ve süt için beslen deve, sığır, koyun ve emsali hayvanlar.⁴

Bahis konusu arsayı alan kişi, onun ticaretini yapmıyor.

Ticaretini yapacak olsaydı arsa ofislerinde olduğu gibi alırken satmak ve sonra aldığı parayla da yeni bir arsa almak niyetinde olması gerekirdi. Burada öyle bir niyet söz konusu değil.

Sonuç olarak arsanız ticaret malı olmadığından zekâtının verilmesi gerekmez. Ancak arsanın değeri nisap miktarından fazla olması durumunda kişi zekât alamaz ve kurban kesmesi de gerekir.

9. Soru: İki vaktin farzlarında veya bir vaktin farz ve sünnetinde veya bir vaktin farzında veya iki rekâtta aynı zamm-ı sureyi okumakta bir sakınca var mıdır?

Cevap: Birinciyle başlayalım. İki vaktin sözgelimi; öğle ve ikindi namazlarının farzlarında aynı zamm-ı sureyi okumak. Öğle namazının birinci rekâtında Fatiha'dan sonra "felak", ikinci rekâtında "nas" sureleri okuyan bir kimse, ikindi namazında da aynı sureleri okuyabilir. Çünkü ayrı iki namazdan bahsediyoruz.

Bir vaktin farz ve sünnetinde sözgelimi; öğle namazının farzıyla son iki rekât sünnetinde aynı zamm-ı sureleri okumakta da bir sakınca yoktur. Aynı şekilde iki ayrı namazdan bahsediyoruz.

Bir vaktin farzında sözgelimi; öğle namazının farzında ilk iki rekâtta zamm-ı sure okunduğuna göre, bu iki rekâtta aynı zamm-ı sure okunacak olsa mekruh olur.

İki veya dört rekâtlı bir nafîle namazın bütün rekâtlarında zamm-ı sure olarak aynı sure okunacak olsa bir kerahet olmaz.⁵

10. Soru: Saç jölesinin abdestte suyu altına geçirmediğinden bahsediliyor, bu konuda bilgi verir misiniz?

Cevap: Bilindiği üzere abdestin farzlarından biri de başa mesh etmektir. Mesh; ıslak

eli başa değdirmekten ibarettir. Gusülde ise, başın yıkanması gerekir.

Jöle; kullanıldığı yerde suyun altına ulaşmasını engelleyen kalın bir maddedir. Bu durumda abdestte ıslak eldeki ıslaklık, gusülde ise su, istenilen yere ulaşmamış olur. Sonuç olarak ne abdest ne de gusül tamamlanmamış olur. Zira abdestte başı mesh etmek, gusülde ise yıkamak farzdır. Buna göre önce jöle temizlenmeli, sonra abdest alınmalı veya gusledilmelidir.

Bir de şu var; yetkili kişilerden jölenin içerdiği maddelerin sağlığa zararlı olduğunu duymaktayız. Bu yönüyle de kullanılmamasını tavsiye ediyoruz.

11. Soru: Kız kardeşim dul, annemin yanında konfeksiyonda çalışıyor. Bana yardım amaçlı para göndermek istiyor. Kendisi açık olduğu gibi çalıştığı yerde de erkek ve kadınlar karışık. Gönderdiği parayı alabilir miyim?

Cevap: Çalıştığı yerde erkek-kadın karışık olarak çalışması kendisi adına elbette haramdır. Ama bu, kazancının tamamen haram olmasını gerektirmez. Dolayısıyla size göndermiş olduğu paranın haram para olduğunu söylemek doğru olmaz.

Parayı almakla birlikte kardeşinize ve annenize emr-i bi'l-maruf yapmayı da ihmal etmeyin. Yani bu şekilde çalışmakla harama düştüklerini, sadece kadınların çalıştığı ve harici bir günahın işlenmediği bir ortamda çalışmalarını gerektiğini onlara anlatın.

Dipnotlar

- 1 Reddu'l-Muhtâr
- 2 Ö.N.B Büyük İslam İlmihali
- 3 İmdâdu'l-Fettâh
- 4 Tuhfetu'l-Fukahâ
- 5 el-Muhîtu'l-Burhânî

ZİKİRLER, DUÂLAR VE FAZÎLETLİ AMELLER

SAFER AYININ VAZİFELERİ

SAFER AYININ HER GÜNÜ OKUNACAK BİR DUÂ

(30 Eylül Pazartesi'yi 28 Ekim Pazartesi'ye bağlayan gece)

Rivâyet olduğuna göre her kim aşağıda zikredilecek duâyı Safer ayının her günü okursa **Allâh-u Te'âlâ** onu bir dahaki Safer ayına kadar o sene olacak bütün belâ ve musîbetlerden korur. O sene ona aslâ hiçbir belâ isâbet etmez.

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَنَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ
النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذَا
الشَّهْرِ وَمِنْ شَرِّ هَذَا الْيَوْمِ وَمِنْ كُلِّ شِدَّةٍ وَبَلَاءٍ وَبَلِيَّةٍ الَّتِي قَدَّرْتَ فِيهِ يَا دَهْرُ
يَا دَيْهُورُ يَا دَيْهَارُ يَا كَانَ يَا كَيْنُونُ يَا كَيْنَانُ يَا أزلُ يَا أْبْدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ! أَنْتَ تَفْعَلُ مَا تُرِيدُ، اللَّهُمَّ احْرُسْنِي
بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ فِي نَفْسِي وَمَالِي وَأَهْلِي وَأَوْلَادِي وَدِينِي وَدُنْيَايَ الَّتِي ابْتَلَيْتَنِي
بِصُحْبَتِهَا بِحُرْمَةِ الْأَبْرَارِ وَالْأَخْيَارِ بِرَحْمَتِكَ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا كَرِيمُ يَا سَتَّارُ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ يَا شَدِيدَ الْقُوَى يَا شَدِيدَ الْمَحَالِ يَا عَزِيزُ
يَا كَرِيمُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَعَالُ! ذَلَّلْتَ بِعِزَّتِكَ جَمِيعَ خَلْقِكَ، اكْفِنِي وَاكْفِنِي عَنْ جَمِيعِ
خَلْقِكَ يَا مُحْسِنُ يَا مُجَمِّلُ يَا مُتَفَضِّلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُكْرِمُ! يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ! اللَّهُمَّ يَا لَطِيفُ لَطْفْتَ بِخَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
الطُّفْ بِنَا فِي قَضَائِكَ وَعَافِنَا مِنْ بَلَائِكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ! حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ، اللَّهُمَّ بِسِرِّ الْحَسَنِ وَأَخِيهِ وَجَدِّهِ وَأَبِيهِ وَأُمِّهِ وَبَنِيهِ، اكْفِنِي شَرَّ هَذَا الْيَوْمِ
وَمَا يَنْزِلُ فِيهِ يَا كَافِي الْمُهَمَّاتِ يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ! فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ، اللَّهُمَّ بَارِكْ
لَنَا فِي شَهْرِ الصَّفْرِ وَاخْتِمِ لَنَا بِالسَّعَادَةِ وَالظَّفْرِ.» آمين!

“Ey Allâh! Kulun, Nebîn ve Rasûlün olan Ümmî Peygamber Efendimiz Muhammed'e ve Ehl-i Beyti'ne ve sahâbesine salât eyle, bereketler yağdır ve selâm eyle.

Ey Allâh! Muhakkak ki ben bu ayın ve bugünün şerrinden ve Senin bu ayda yarattığın her bir belâ ve musîbetten Sana sığınırım. Ey Ezelî! Ey Bâkî! Ey Kadîm! Ey Mevcûd! Ey Sâbit! Ey Hakk!

Ey (varlığının) başlangıcı olmayan! Ey sonu olmayan! Ey her şeyi yoktan yaratan! Ey her şeyi tekrar diriltecek olan! Ey celâl ve ikrâm sâhibi! Ey ulu Arş'ın sâhibi! Sen dilediğini yaparsın! Ey Allâh! Canımı, malımı, birliktelikleriyle beni imtihana tâbi tuttuğun çocuklarımı, dînimi ve dünyâmı hiç uyumayan kudret nazarınla muhâfaza eyle. İyi ve hayırlı kullarının hürmetine bu duâmı kabûl eyle! Rahmetinle muâmele eyle!

Ey yüce Allâh! Ey günahları bağışlayan! Ey (kullarına karşı) cömert (olan)! Ey günahları örten! Ey acıyanların en merhametlisi rahmetinle muâmele eyle! Ey kuvvetleri güçlü ve azâbı şiddetli olan Allâh! Ey Kendisi çok güçlü olan! Ey ululuk sâhibi! Ey iyilik sahibi! Ey büyük Allâh! Ey yüce Allâh! İzzetinle bütün yaratıklarını zelîl kıldın. Bana kâfi gel, mahlûkâtın(ın şer ve zararların)a karşı bana kâfi gel.

Ey güzellik veren! Ey yaptığını güzel yapan! Ey (dilediğini) güzelleştiren! Ey fazl-u kerem sâhibi! Ey inâm eden! Ey ikrâm eden! Ey Kendisinden başka hiçbir ilâh bulunmayan! Ey acıyanların en merhametlisi! Ey gökleri ve yeri yaratma lütfunda bulunan Latîf! Kazâ ve kaderinde bize lütufta bulun. Belandan bize âfiyet ver. Günahlardan dönüş ve ibâdete kuvvet ancak Senin yardımınıdır. Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle (duâmı) kabûl buyur.

Allâh-u Te'âlâ bize yeter. O ne güzel vekildir. O pek yüce ve çok büyük Allâh'ın yardımı olmadan hiçbir güç ve kuvvet yoktur. Ey Allâh! Hasen ile kardeşinin, dedesi ile babasının, annesi ile oğullarının sırrı hakkı için; bugünün şerrine ve bugünde inecek olan belâların şerrine karşı bana kâfi gel. Ey mühim sıkıntılara kâfi gelen ve ey belâları kaldıran! 'Onlara karşı muhakkak Allâh sana kâfi gelecektir, O hakkıyla işiten ve hakkıyla bilendir.'

Allâh-u Te'âlâ, Efendimiz Muhammed'e, Ehl-i Beyti'ne ve ashâbının tümüne salât eylesin. Ey Allâh! Safer ayında bize bereket ver. Mutluluk ve gâlibiyetle bitirmemizi nasîb et." Âmîn! (Muhammed ibnü Hatîriddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:50-52; İbrâhîm el-Ensârî, Rave'z-zam'ân fi fezâilî'l-eşhuri ve'l-eyyâm, sh:4; Muhammed Ebü'l-Yüsri 'Âbidîn, Tenbîhu'l-kulûbi'n-nâ'ime 'ale'l-evrâdi'd-dâime, sh:71-72; Şeyh Mahmûd Sâmi, el-Ed'ıye ve'l-ezkâr, sh:118-119)

SAFER AYININ BAŞINDA KILINACAK NAMAZLAR

SAFER AYININ İLK ÇARŞAMBA GECESİ KILINACAK NAMAZ

(1 Ekim Salı'yı 2 Ekim Çarşamba'ya bağlayan gece)

Safer ayının ilk çarşamba gecesi gece yarısından sonra yeryüzüne nâzil olacak (inecek) belâlardan Allâh-u Te'âlâ'nın izniyle muhâfaza olmak isteyen sabah namazından (imsaktan) evvel dört rekât nâfile namaz kılar, şöyle ki her rekâtta Fâtiha'dan sonra 17 kere Kevser Sûresi, 5 kere İhlâs-ı Şerîf, 1 Felâk Sûresi, 1 kere de Nas Sûresi okuyup selâm verir ve duâ eder. (Şeyh Mahmûd Sâmi, el-Ed'ıye ve'l-ezkâr, sh:120)

HER AYIN, ÖZELLİKLE DE SAFER AYININ BAŞINDA OKUNARAK KORKULARDAN VE ZELİL DURUMDAN KURTULUP AZİZ OLMAYA VESİLE OLACAK MÜHİM BİR DUÂ

Şeyh Ahmed el-Bûnî Hazretleri'nin beyânı vechile; evliyâullâhtan nakledilen çok garip bir zikir ve pek acâyip bir vird vardır ki:

- 1) Hangi bir köle bununla **Allâh-u Te'âlâ**'ya münâcât etse mutlakâ âzâd olur.
- 2) Hangi bir esir bu zikri yapsa mutlakâ serbest kalır.
- 3) Hangi mahpus okusa, mutlakâ hapisten kurtulur.
- 4) Korku içerisinde olan herhangi bir kişi bu virdi okursa mutlakâ korktuklarından emin olur.
- 5) Hangi bir fakir bununla amel etse mutlakâ zengin olur.
- 6) İnsanlar nezdinde zelil (îtibarsız) duruma düşen hangi bir kimse bunu okursa mutlakâ aziz olur.
- 7) Bu vird zorbaları kahretmek, zâlimlerin ardını kesmek ve fesatçıların şerrini savuşturmak hususunda eşsiz mânâlar ve sırlar taşımaktadır.
- 8) **Her kim bu zikri yazıp üzerinde taşırsa her inatçı zorba ve inatçı şeytan onun karşısında zelil duruma düşer.**
- 9) Her kim bu zikre devâm ederse kendisi gören herkes mutlakâ onu sever.
- 10) Her kim bu zikri çok yaparsa **Allâh-u Te'âlâ** onun kalbini mârifet nurlarıyla diriltir ve canı, malı, eşi ve âilesi husûsunda onu muhâfaza eder, ayrıca korktuğu şeylerin şerrine karşı ona kâfi gelir.
- 11) Hangi bir hükümdar bu virdi zikretse mutlakâ mülkü genişler ve hükmü geçerli olur.
- 12) Bu zikr-i şerîfin içerisinde İsm-i Âzam (**Allâh-u Te'âlâ**'nın en büyük ismi) bulunmaktadır. Bu yüzden bu konudaki birçok fikirden kişiyi müstağni bırakır.
- 13) Her kim bu vird-i şerîfi okuduktan sonra **Allâh-u Te'âlâ**'dan dünyâ ve âhîret işleri ile alâkalı hangi hâcetini isterse **Allâh-u Te'âlâ** ona istediğini verir.
- 14) Her kim bu evrâdı zorba birinin öfkelenildiği sırada onun yanında okursa o kişinin gazabı sakinleşir.
- 15) Bu zikr-i şerîf tevhid sırrını barındırdığı için en yüksek seviyede **Allâh-u Te'âlâ**'ya mûleh (tutkun) olan velîler tarafından İsm-i Câmî (**Allâh-u Te'âlâ**'nın bütün isimlerini toplayan bir zikir) olarak bilinmektedir ki bunda bulunan sayılarla ilgili sırlar, harflerle ilgili tesirler, nûrânî isimler ve vefkleri ile ilgili durumlar araştırılacak olsa onda birine dahî ulaşamaz.
- 16) Yöneticilerin, hükümdarların, büyüklerin, sâlih kimselerin, fazîletli âlimlerin ve mahâretli hekimlerin bu duâyı yaparak dünyâ ve âhîret hayırlarına ve saâdetine (en büyük bahtiyarlığa) ulaşmaları için aşağıda sayılacak mübârek vakitleri kollayıp ona göre okumaları münâsiptir:
 - a) Cumâ gününün ilk saati (yâni perşembeyi cumâyâ bağlayan gece imsaktan sonraki ilk saat).

b) Pazar gününün ilk saati. c) Arefe gününün ilk saati. d) İki bayram gününün ilk saati. e) Âşûrâ günü. f) Şa‘bân-ı Şerîf’in yarı gecesi (olan Berâat Gecesi). g) Ramazân-ı Şerîf’in 27. gecesi (olan Kadir Gecesi). h) Her ayın (özellikle Safer ayının) başlangıcında. ı) Senenin tüm gecelerinde.

Bu Duâdan Evvel Kılınacak On İki Rekâtlık Namaz

Şu bilinsin ki bu duâ iki rekâta bir selâm verilerek kılınacak on iki rekâttan sonra yapılır. Kişi bu on iki rekâtın sonunda oturduğu zaman (tahiyyattan sonra, Salli-Bârik okumadan önce):

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ،

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.»

“Bütün tenzihler Allâh’a âittir. Bütün hamdler Allâh’a mahsustur. Allâh’tan başka hiçbir ilâh yoktur. Allâh her şeyden büyüktür. O en büyük ve en yüce olan Allâh’ın yardımı olmadan hiçbir ibâdete kuvvet ve hiçbir günahattan dönüş imkânı yoktur.” tesbîhini okur. Ardından:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَذُرِّيَّتِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.»

“Ey Allâh! Bütün âlemler içerisinde İbrâhîm (Aleyhisselâm)a ve onun âl-i ashâbına salât ettiğin gibi Nebî(miz) Muhammed (Aleyhisselâm)a, müminlerin anneleri olan (kıymetli) zevcelerine, zürriyetine ve Ehl-i Beyti’ne de salât eyle. Şüphesiz ki Sen hamd olunmaya lâıksın ve ulusun.” der. (Bunu bilmiyorsa bildiği sîğa üzere Salli-Bârik okur.)

Sonra tekbir getirerek secdeye varır, secdedeyken 7 kere (her birinin başında besmele çekerek) Fâtiha-i Şerîfe okur, sonra 10 kere:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.»

“Allâh-u Te‘âlâ’dan başka ilâh yoktur, O tektir, hiçbir ortağı yoktur, mülk O’na âittir, hamd O’na mahsustur. O her şeye hakkıyla gücü yetendir.” diye zikreder. Sonra:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ

وَبِحَقِّ اسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ وَجَدِّكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى سَيِّدِي مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي هَذِهِ.»

“Ey Allâh! Arşın’daki izzet kulpları, Kitabın’daki rahmetin son noktası, en yüce-nin de yücesi olan ismin hakkına, en ulu olan şânın ve tastamam olan kelimelerin hürmetine Senden Efendimiz Muhammed’e salât etmeni ve bu hâcetimi yerine getirmeni dilerim.” dedikten sonra hâcetini ister.

(Namazda olduğu için Arapça duâ etmek zorundadır, Arapça cümle kuracak ilme sâhip değilse kalbinde murâdını tutarak 5 kere “Rabbenâ!” ya da 4 kere “Yâ Rabbi!” veyâ 3 kere “Yâ Erhame’r-râhimîn!” gibi zikirler okuyabilir.) Bunun akabinde başını kaldırarak oturur ve sağa sola selâm vererek namazdan çıkar.

Namazdan Sonra Kesilecek Kurban

Sonra mümkünse tenhâ bir yerde kusurlardan uzak yağlı bir koç keser (kendi beceremiyorsa başkasına kestirir), hayvanı keserken şeriatın usûlüne riâyet ederek koçu kibleye çevirir. Kesim esnâsında:

«اللَّهُمَّ هَذَا مِنْكَ وَلَكَ، اللَّهُمَّ إِنَّهُ فِدَايَ فَتَقَبَّلْهُ مِنِّي.»

“Ey Allâh! Bu Sendendir ve yine Senin içindir. Ey Allâh! O muhakkak (cehennemden âzâd olmam için Sana arz ettiğim) fidyemdir, onu benden kabûl eyle.” der.

Kurbanın kanı için bir çukur kazarak kanı toprağa gömer. Sonra hayvanın etini altmış parçaya ayırır ki derisi, başı ve karnı ayrı ayrı cüz sayılırlar. Böylece altmış parçayı fakirlere dağıtır yâhut (bunu yapamazsa) altmış fakire en iyi yemeklerden yedirir veya (bunu da yapamazsa) yedi fakire yedi dirhem sadaka verir. Bunları iyi anla ki biz mânevî huzura girmek isteyenler için kapıları açtık. Allâh-u Te‘âlâ dilediklerine fazl-u kereminden verir. Allâh-u Te‘âlâ büyük fazl-u kerem sâhibidir.

Bu vird-i şerîfi tamamlayan kişi bunun akabinde dünyâ ve âhiret işlerinden hangi şeyin olması için duâ ederse mutlakâ kabûl görecektir.

Bu kibrît-i ahmeri ve tiryâk-ı ekberi iyi düşün ki, esmâ ve hurûf ilminden, sayıların sırrından ve zarfların mânâlarından sana bir parıltı belirsin de, sır sâhiplerinin teklerinden ve nur erbâbının fertlerinden başka kimselerin vâkîf olamayacağı şeylerden haberdâr olasin. Buna ancak sabredenler kavuşur, bu ancak büyük haz sâhiplerine lutfedilir.

Şunu bil ki hazîneye girip de murâdına ermeden çıkan pişmanlık ateşleriyle ölür. Tekrar hazîneye dönmek istediği zaman ise kendisine:

عَلَى نَفْسِهِ فَلْيَبْكْ مَنْ ضَاعَ عُمْرُهُ وَلَيْسَ لَهُ فِيهَا نَصِيبٌ وَلَا سَهْمٌ

“Burada hissesi ve nasîbi bulunmayıp,
Ömrü zâyî olan kendi nefesine ağlasın.”

şii okunur. Mârifet sâhiplerinin durduğu noktadan geri kalan kimselerin vay hâline ki âlemler kâr ederken onun zararı zuhûr etmiş ve mukarreplerin levhasından ismi nakledilmiştir.

Allâh-u Te‘âlâ bizi ve sizi kovulmuşluğun rüsvaylığından korusun, bizi de sizi de uzak kalmanın alçaklığından muhâfaza buyursun. Şüphesiz ki, O Mütefaddil’dir, Cemîl’dir, Rahîm’dir, Azîm’dir (fazl-u kerem, cemâl, rahmet ve azamet sâhibidir). (Şeyh Ahmed ibnü ‘Alî el-Bûnî, Şemsü’l-me‘ârifî’l-kübrâ, sh:157-160)

MÜBÂREK VİRDİN METN-İ ŞERÎFİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ 10 مرات، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ 126 مرة، حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ

يَمُوتُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبَّرَهُ تَكْبِيرًا **اللَّهُ أَكْبَرُ** 3 مرات، أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعًا، اللَّهُ أَعَزُّ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ، أَعُوذُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مُمَسِّكُ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ مِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَشَيْطَانٍ مَرِيدٍ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَمَانًا مِنَ الرَّدِّ، وَأَمَانًا مِنَ الطَّرْدِ، وَأَمَانًا مِنَ الْفَقْرِ، وَأَمَانًا مِنَ الدَّمِّ، وَأَمَانًا مِنَ الْهَمِّ، وَأَمَانًا مِنَ الْغَمِّ، وَأَمَانًا مِنَ الذُّلِّ، وَأَمَانًا مِنَ الْجَهْلِ، وَأَمَانًا مِنَ الصَّمَمِ، وَأَمَانًا مِنَ الْبُكْمِ، وَأَمَانًا مِنَ الدَّيْنِ، وَأَمَانًا مِنَ الْعَيْنِ، وَأَمَانًا مِنَ الْخُسْفِ، وَأَمَانًا مِنَ الْقَذْفِ، وَأَمَانًا مِنَ الرَّجْفِ، وَأَمَانًا مِنَ الزَّلَازِلِ، اللَّهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا وَأَجِرْنَا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُحَمَّدٍ السَّيِّدِ الْكَامِلِ الْفَاتِحِ الْخَاتِمِ نُورِ أَنْوَارِ الْمَعَارِفِ وَسِرِّ أَسْرَارِ الْعَوَارِفِ صَفْوَةِ خَلْقِكَ وَسِرِّ عِلْمِكَ وَمِرَاةِ ذَاتِكَ وَمَشْهَدِ صِفَاتِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ وَبِسَاطِ رَحْمَتِكَ وَبِالسَّبْعَةِ وَالثَّمَانِيَةِ وَأَسْرَارِهَا الْمُتَّصِلَةِ مِنْكَ **يَا اللَّهُ!** 3 مرات، يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ أَنْ تَهْبِيَنِي مِنْ عِلْمِكَ عَقْلًا وَمِنْ حَيَاتِكَ رُوحًا وَمِنْ إِرَادَتِكَ حُكْمًا وَمِنْ قُدْرَتِكَ فِعْلًا وَمِنْ كَلِمَاتِكَ لِسَانًا وَمِنْ سَمْعِكَ فَهْمًا وَمِنْ بَصَرِكَ كَشْفًا وَمِنْ إِحَاطَتِكَ قِيَامًا وَامْنَحْنِي مِنْكَ بِكَ سِرًّا تَخَضُّعَ لَهُ أَعْنَاقُ الْمُتَكَبِّرِينَ، وَتَتَقَادُ إِلَيْهِ نُفُوسُ الْجَبَّارِينَ، فَلَكَ الْحَمْدُ يَا بَرُّ عَلَى كُلِّ بَدَايَةٍ، وَلَكَ الشُّكْرُ يَا بَاقِي عَلَى كُلِّ نِهَآيَةٍ، إِنَّكَ أَنْتَ الْمُغْنِي الْمَجِيدُ، وَالْغَنِي الْحَمِيدُ، إِلَهِي أَنْمِنِي عَلَى فِرَاشِ أَمْنِكَ بِمَنْكَ، وَاحْرُسْنِي بِحَارِسِ حِفْظِكَ وَصَوْنِكَ، وَرَدِّنِي بِرِذَاءِ الْهَيْبَةِ، وَأَجْلِسْنِي عَلَى سَرِيرِ الْعِظَمَةِ مُتَوَجِّحًا بِتَاجِ الْبَهَاءِ، وَاضْرِبْ عَلَيَّ سُرَادِقَاتِ الْحِفْظِ، وَأَنْشُرْ عَلَيَّ لِيوَاءَ الْعِزِّ، وَيَسِّرْ لِي الرِّزْقَ، وَامْلَأْ بَاطِنِي خَشْيَةً وَرَحْمَةً، وَظَاهِرِي عِظَمَةً وَهَيْبَةً، وَمَلِكْنِي نَاصِيَةً كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَشَيْطَانٍ مَرِيدٍ، وَاعْصِمْنِي مِنَ الْخَطَا وَالزَّلَلِ وَأَيِّدْنِي فِي الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَ وَبِمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ ذَاتُكَ مِمَّا لَا يَعْلَمُهُ أَحَدٌ سِوَاكَ مِنْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ الذَّاتِ الْمُحَمَّدِيَّةِ وَاللَّطِيفَةِ الْأَحَدِيَّةِ شَمْسِ سَمَاءِ الْأَسْرَارِ وَمَظْهَرِ الْأَنْوَارِ قُطْبِ فَلَكِ الْجَمَالِ وَمَرْكَزِ مَدَارِ الْجَلَالِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسِرِّهِ لَدَيْكَ وَسِرِّكَ لَدَيْهِ أَنْ تُؤَمِّنَ خَوْفِي وَتُقِيلَ عَثْرَتِي، وَأَذْهَبَ حِرْصِي وَحُزْنِي وَكَمَّلْ نَقْصِي، وَخُذْنِي إِلَيْكَ مِنِّي وَارْزُقْنِي الْفَنَاءَ

فِيكَ عَنِّي، وَلَا تَجْعَلْنِي مَفْتُونًا بِنَفْسِي مَحْجُوبًا بِحِسِّي، وَاکْشِفْ لِي عَنْ كُلِّ سِرِّ
مَكْتُومٍ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ وَاکْفِنِي فِي ذَلِكَ بِلُطْفِ تَزَاتُحِ إِلَيْهِ أَرْوَاحِ الْأَوْلِيَاءِ وَتَنْبَسِطُ لَهُ
نُفُوسُ السُّعْدَاءِ، فَلَكَ الْمَجْدُ الْأَوْسَعُ وَالْمُلْكُ الْأَجْمَعُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ
سَبَقَ فِي عِلْمِكَ أَنَّكَ لَا تَمْنَعُ مِنَ السُّؤَالِ بِهِ طَالِبًا وَلَا تَرُدُّ مَنْ سَأَلَكَ بِهِ خَائِبًا،
أَسْأَلُكَ أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي فِيمَا أَنَا فَقِيرٌ فِيهِ وَأَنْ تَصْحَبَنِي فِي ذَلِكَ بِحُسْنِ الْعَاقِبَةِ
إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا أُرِيدُ، وَبِيَدِكَ مَقَالِيدُ الْأُمُورِ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِسَمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَنْ تُفِيضَ عَلَيَّ مِنْ مَلَائِكَةِ
أَنْوَارِكَ وَمَعَارِفِ أَسْرَارِكَ مَا يَرُدُّ عَنِّي أَبْصَارَ الْأَعْدَاءِ خَاسِئَةً وَأَيْدِيَهُمْ خَاسِرَةً وَأَنْ
تَكْسُونِي فِي كُلِّ مَا أَحَاوَلُهُ بِهَجَةٍ مِنْكَ، تَزَاتُحِ إِلَيْهَا أَرْوَاحُ الْمُدْرِكِينَ وَتَشْخُصُ لَهَا
أَبْصَارُ النَّاطِرِينَ وَتُسَرُّ بِهَا أَسْرَارُ الْعَارِفِينَ، إِنَّكَ أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ وَمُعَلِّمُهَا،
وَكَاشِفُ الْأَسْرَارِ وَمُفْهِمُهَا، فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْمَدْحُ، وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ وَالْفَتْحُ، اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَالْمُرْسَلِينَ وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ وَعَلَى أَهْلِ
طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ، وَبَلِّغْهُمْ سَلَامَنَا وَتَحِيَّتَنَا وَبَلِّغْنَا بِشَفَاعَتِهِمْ سُؤْلَنَا وَأُمْنِيَّتَنَا، اللَّهُمَّ
إِنِّي صَرَفْتُ رَجَائِي إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَأَحْسَنْتُ ظَنِّي فِي عَفْوِكَ الْعَظِيمِ، فَارْحَمْنِي
وَارْحَمِ وَالِدِيَّ وَاعْفِرْ لِي وَلِلْمُسْلِمِينَ، وَلَا تَصْرِفْ رَجَائِي عَنْ وَجْهِكَ خَائِبًا وَلَا
تَجْعَلْ حُسْنَ ظَنِّي فِي عَفْوِكَ كَاذِبًا، اللَّهُمَّ كَيْفَ نَصَدْرُ عَنْ بَابِكَ بِخَيْبَةٍ وَقَدْ وَرَدْنَا
عَلَى ثِقَةٍ بِكَ فَكَيْفَ تُؤَيِّسُنَا مِنْ عَطَائِكَ، وَقَدْ أَمَرْتَنَا بِدُعَائِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْحَمَنِي إِذَا انْقَضَى أَجَلِي وَانْقَطَعَ عَمَلِي وَلَبِستُ كَفَنِي وَفَارَقْتُ
سَكَنِي، يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ وَيَا مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ وَيَا مُعْتِقَ الرِّقَابِ وَيَا كَاشِفَ الْعَذَابِ
مَسْنِي الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، بِسْمِ اللَّهِ الشَّافِي بِسْمِ اللَّهِ الْكَافِي بِسْمِ اللَّهِ
الْمُعَافِي، أَلَمْ أَمَرَ كَهَيْعِصِ حَمِّ عَسَقِ طَسَمِ طَسِّ حَمِّ قَ نَ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ 1000 مرة، يَا لَطِيفُ! 129 مرة، يَا كَافِي! 111 مرة، يَا

حَلِيمُ! 88 مرة، يَا مُجِيبُ! 55 مرة، يَا سَلَامُ! 131 مرة، يَا حَفِيفُ! 889 مرة. «

BİR YIL BOYUNCA BELÂLARDAN KORUNMAK İÇİN SAFER AYININ SON ÇARŞAMBASINDA OKUNACAKLAR

SAFER AYININ SON ÇARŞAMBA GECESİ OKUNACAKLAR

Safer Ayının Son Çarşamba Gecesi (22 Ekim Salı'yı 23 Ekim Çarşamba'ya bağlayan gece bir de Rûmî Takvim'e göre olan Mart ayının ilk Çarşamba gecesi yâni salıyı çarşambaya bağlayan gece) akşam namazından sonra bir senelik belâlardan korunmak için okunacak duâlar:

a) 12 kere el-Fâtiha Sûre-i Celîlesi, ilk başta Eûzü, her birinin başında besmele ile okunur.

b) 100 kere: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.»

c) 100 kere: «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.»

“O Allâh'ın ismiyle (akşamladım) ki, O'nun ismiyle birlikte (olana) ne yerde, ne de gökte hiçbir şey zarar veremez. O hakkıyla işiten, çok iyi bilendir.”

d) 100 kere: «لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.»

“Günahlardan dönüş ve ibâdete kuvvet ancak Yüce ve Ulu olan Allâh-u Te'âlâ'nın yardımınıdır.”

e) 27 kere Kadr (İnnâ Enzelnâ) Sûresi:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿۱﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۲﴾
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿۳﴾ تَنْزِيلُ الْمَلَكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿۴﴾
سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ ﴿۵﴾

f) 100 kere: «يَا خَالِقُ!» g) 100 kere: «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ.»

h) Sonunda şu salevât-ı şerîfe okunur:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا.»

“Ey Allâh! Nebiyy-i Ümmî olan Efendimiz Muhammed'e, âline (Ehl-i Beyti'ne) ve sahâbesine çokça salât et ve çokça selâm et.” (Mâû'l-'Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:168)

SAFER AYININ SON ÇARŞAMBA GECESİ BİR KABA YAZILIP SUYU İÇİLECEK SELÂM ÂYETLERİ

(22 Ekim Salı'yı 23 Ekim Çarşamba'ya bağlayan gece)

“Bir Senelik Belâ ve Uğursuzluklardan Kurtulmak İçin Safer Ayında Okunacak Duâlar ve Çarşamba Gününün Uğursuzluk Özelliği” kitabımızda zikredilen birçok mâlûmattan anlaşıldığı üzere; her ayın çarşambaları, özellikle de son çarşambası birtakım sıkıntılara mahal olabilir.

Nitekim **İsmâ‘îl Hakki el-Bursevî** (*Kuddise Sirruhû*)nun beyânı vechile; Âd kavminin kısır rüzgârla azâba uğratılması safer ayının son çarşambasının sabahı başlamış ve diğer çarşamba güneş batana kadar devâm ederek sekiz gün sürmüştür. O sene bu günler “Kocakarı soğukları” diye anılan günlere denk gelmiştir. O günlere “Kocakarı soğukları” denilmesi ise Âd Kavmi’nden bir kocakarı o yedi gün zarfında yer altındaki bir odada saklanıp, sekizinci gün rüzgâr onu saklandığı yerden çekip-çıkartarak helâk ettiği içindir.” (*İsmâ‘îl Hakki el-Bursevî, Rûhu’l-beyân, 10/101; Ebu’l-Yüsr ‘Âbidîn, Tenbîhu’l-kulûbi’n-nâ‘ime ‘ale’l-evrâdi’d-dâime, sh:71-72*)

Ancak **İbrâhîm ibni Muhammed el-Ensârî el-Mâlikî** (*Rahimehullâh*) günlerin ve gecelerin fazîletleri ile ilgili olan pek kıymetli eserinde; yine böylece **Şam** diyârının müftüsü ve **İbni Âbidîn** (*Rahimehullâh*)ın torunu **Şeyh Muhammed Ebu’l-Yüsr Âbidîn Hazretleri** bir takım evrâd ve ezkârı cemettiği eserinde; **Abdülhâdi Harse** “*el-Edvîyetü’l-ilâhiyye*” isimli eserinde, ayrıca **Alî Haydar Efendi** (*Kuddise Sirruhû*)nun en çok sevdiği şeyh olan **Mahmud Sâmî Ramazanoğlu** (*Kuddise Sirruhû*) zikirlerle ilgili yazdığı bir eserinde şu beyanda bulunmuşlardır: “**Allâh-u Te‘âlâ**’nın saferin son çarşambasında yaratacağı şerlerden korunmak için yapılacak ameller hakkında **Allâme Şeyh Muhammed ibni Abdi’l-Hayy ed-Dâvûdî** (*Kuddise Sirruhû*), kendi şeyhi **Şeyh İlyas** (*Rahimehullâh*)tan, o da Şâfi‘î mezhebinde ictihâd derecesine ulaşmış olan şeyhi **İbrâhîm el-Kûrânî Hazretleri**’nden, o da **Şeyh Ferîdüddîn Genc-i Şeker en-Nakşibendî** (*Kuddise Sirruhû*)dan naklen şöyle demiştir:

‘Her sene Levh-i Mahfuz’dan semâ-i dünyâyâ (dünyâ semâsına) üç yüz yirmi bin belâ iner ki bunlar, Safer’in son çarşamba gecesinde ve gününde nâzil olurlar, bu yüzden o gün sene günleri içerisinde en zor gün olur. İşte o gece yedi selâm âyetini bir kaba yazıp suyunu içen kimseye **Allâh-u Te‘âlâ**’nın izniyle o seneki belâlardan hiçbir şey isâbet etmez.’

Geçmiş büyükler o gece akşamla yatsı arası câmide toplanıp yedi peygambere selâm ihtivâ eden âyet-i kerîmeleri bir kâtibe yazdırarak kaplar içine koyar ve suyundan içerlerdi. Daha sonra da evlere hediye olarak gönderirlerdi.”

(Burada şunu ifâde edelim ki; bu yazının safran ve gül suyundan elde edilen mürekkeple yazılması gerekir, zîrâ günümüzün mürekkepleri sağlığa zararlıdır.)

(*İbrâhîm el-Ensârî, Rave’z-zam‘ân fî fedâili’l-eşhûri ve’l-eyyâm, sh:4; Muhammed Ebu’l-Yüsr ‘Âbidîn, Tenbîhu’l-kulûbi’n-nâ‘ime ‘ale’l-evrâdi’d-dâime, sh:71-72; Mahmûd Sâmî, el-Ed‘iye ve’l-ezkâr, sh:123-127; Muhammed ibnü Hatîriddîn, el-Cevâhiru’l-hams, sh:52; ‘Abdülhâdi Harse, el-Edvîyetü’l-ilâhiyye, sh:48*)

O âyet-i kerîmeler de şunlardır:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ، ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِیْمٍ﴾، ﴿وَسَلَامٌ عَلَیْهِ یَوْمَ وُلِدَ وَیَوْمَ یَمُوتُ وَیَوْمَ یُبْعَثُ حَیًّا﴾، ﴿وَالسَّلَامُ عَلَیْ یَوْمَ وُلِدَتْ وَیَوْمَ أَمُوتُ وَیَوْمَ أُبْعَثُ حَیًّا﴾، ﴿سَلَامٌ عَلَی نُوْحٍ فِی الْعَالَمِیْنَ﴾ ﴿إِنَّا كَذَلِکَ نَجْزِی الْمُحْسِنِیْنَ﴾، ﴿سَلَامٌ عَلَی اِبْرٰهِیْمَ﴾ ﴿كَذَلِکَ نَجْزِی الْمُحْسِنِیْنَ﴾، ﴿سَلَامٌ عَلَی مُوسٰی وَهٰرُونَ﴾ ﴿إِنَّا كَذَلِکَ نَجْزِی الْمُحْسِنِیْنَ﴾،

﴿سَلَامٌ عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ ﴿۱﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾، ﴿وَسَلَامٌ عَلَىٰ الْمُرْسَلِينَ﴾،
 ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾، ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ﴾،
 ﴿سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ﴾

Yazılacak Âyet-i Kerîmelerin Mânâları

“(Cennetliklere şeref vermek için, melekler aracı yapılmaksızın bi’z-Zât) **O Rahîm olan Rab(lerin)den** (‘Ey cennet ehli! Selâm olsun size’) **söz(üy)le bir selâm** (gelir).”
 (Yâsîn Sûresi:58)

“**Doğduğu günde de, öleceği günde de, diri olarak** (kabrinden) **çıkarılacağı günde de.** (Allâh’tan) **selâm olsun** (şeytanın şerrinden, Münker-Nekîr suâlinden, kabir azâbından, mahşerin ve cehennemden dehşetlerinden kurtuluş müyesser olsun) **ona** (Yahyâ’ya).”
 (Meryem Sûresi:15)

“(Îsâ (Aleyhisselâm) beşikte dile gelerek:) ‘**Doğduğum günde de, öleceğim günde de, diri olarak** (kabrimden) **çıkarılacağım günde de bana** (Allâh-u Te‘âlâ’dan) **selâm olsun** (da, o vesîleyle şeytanın tasallutundan, dünyânın belâlarından kabir azâbından, kıyâmet gününün dehşetlerinden ve cehennemden kurtuluş nasîb olsun).’ (dedi).” (Meryem Sûresi:33)

“**Âlemler içerisinde** (tarafımızdan) **Nûh’a selâm** (ve esenlik) **olsun. İşte sana! Muhakkak ki Biz** (Nûh (Aleyhisselâm) gibi) **güzel amelde bulunanları** (iyiliklerine karşılık) **ancak böylece mükâfatlandırırız.**” (es-Sâffât Sûresi:79-80)

“**İbrâhîm’e** (tarafımızdan) **selâm** (ve selâmet) **olsun. İşte sana!** (Onun gibi) **güzel amel işleyenleri ancak böyle mükâfatlandırırız.**” (es-Sâffât Sûresi:109-110)

“**Mûsâ ve Hârûn’a da** (tarafımızdan) **selâm** (ve selâmet) **olsun. İşte sana! Şüphesiz Biz** (Mûsâ ve Hârûn (Aleyhisselâm) gibi) **güzel amelde bulunanları ancak böyle mükâfatlandırırız.**” (es-Sâffât Sûresi:120-121)

“**İlyas’a da** (tarafımızdan) **selâm** (ve saâdet) **olsun. İşte sana! Şüphesiz Biz** (İlyâs (Aleyhisselâm) gibi) **güzel amelde bulunanları ancak böyle mükâfatlandırırız.**” (es-Sâffât Sûresi:130-131)

“**Selâm olsun o tüm gönderilen** (peygamber)lere.” (es-Sâffât Sûresi:181)

“(Şirk ve günah kirlerinden) **tertemiz oldunuz. Öyleyse ebedî kalıcılar olarak bura-**
ya (cennete) **girin.**” (ez-Zümer Sûresi:73’dan)

“(Başka zamanlarda Allâh-u Te‘âlâ hem bela hem de selâmet takdîr ederken) **o** (geceki takdirler), **fecir doğuncaya kadar ancak bir selâmettir.**” (el-Kadr Sûresi:5)

Bu suyu içtikten sonra şu duânın okunması da fazîletlidir:

«اللَّهُمَّ اغْصِنَا مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَهَجُومِ
 الْوَبَاءِ، وَمَوْتِ الْفُجَاءَةِ وَمِنْ زَوَالِ الْبَرَكَاتِ وَالنِّعْمَةِ، وَمِنْ الْبَرَصِ وَالْجُدَامِ وَالْبِزْسَامِ وَالْحُمَّى
 وَالشَّقِيقَةَ، وَمِنْ جَمِيعِ الْأَمْرَاضِ وَالْأَسْقَامِ بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ!»

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ! وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا. «أَمِينَ!

“Ey Allâh! Zora düşüren belâdan, bedbahtlığın bana ulaşmasından, kötü kazâ (yazı)dan ve düşmanlarımın sevinmesinden, (tevbe ve istiğfâr etmeye fırsat vermeyen) âni ölümden, bereket ve nîmetin yok olmasından, baras (alaca), cüzam, zâtüre, hummâ (ateşli sıtma) ve çiçek hastalığından, bütün hastalıklardan ve marazlardan fazlın ve ihsânınla Sen bizi koru. Ey celâl ve ikrâm sâhibi!

Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle (duâmı kabûl eyle)! Allâh-u Te‘âlâ, Efendimiz Muhammed’e ve Ehl-i Beyti’ne salât ve tam bir selâm ile selâm eylesin.” Âmîn! (Ebu'l-Yusr ‘Âbidîn, Tenbîhu'l-kulûbi'n-nâ‘ime ‘ale'l-evrâdi'd-dâime, sh:71-72)

HER AYIN, ÖZELLİKLE DE SAFER AYININ SON ÇARŞAMBA GECESİNDE OKUNACAK “ÂYETE'L-KÜRSÎ'NİN SIRRI” İSİMLİ MÜHİM DUÂ

(22 Ekim Salı'yı 23 Ekim Çarşamba'ya bağlayan gece)

Seyyid Mâü'l-Ayneyn (Kuddise Sirruhû)nun beyânı vechile; aşağıda zikredilen duâ sabah-akşam 3 kere okunur, gücü yetmeyen 1 kere de okuyabilir ya da ihtiyaç anında okunur.

Bu duâda dileklerin yerine gelmesi, sıkıntıların açılması, işlerin kolaylaşması ve düşmanların mağlup olması için birçok sırlar vardır.

Bu duâyı her kamerî ayın son çarşamba gecesinde (özellikle safer ayının son çarşambaşında) okumakta ise fazlaca faydalar ve sırlar bulunmaktadır. Kişi bu duâyı okuduktan sonra dilediği şeyleri Mevlâ Te‘âlâ'dan isteyebilir. Duâ şu şekildedir:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ الْعَوَالِمَ وَيَسِّرَ الْعُلُومَ وَأَجْرَى
الْأَفْلاكَ وَسَحَّرَ النُّجُومَ وَاسْتَوَى فِي عِلْمِهِ الْمَنْطُوقَ وَالْمَفْهُومَ وَيَعْلَمُ الظُّوَاهِرَ
وَالسِّرَّ الْمَكْتُومَ، لِكُلِّ حَيٍّ عِنْدَهُ رِزْقٌ مَقْسُومٌ وَأَجَلٌ مَعْلُومٌ لِيَوْمٍ مَحْتُومٍ، سُبْحَانَهُ!
﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾، أَفْنَى الْقُرُونِ الْمَاضِيَةِ قَوْمًا بَعْدَ قَوْمٍ وَأَبَادَ الدُّهُورِ
الْخَالِيَةِ يَوْمًا بَعْدَ يَوْمٍ وَعَدَلَ فِي أَحْكَامِهِ فَلَا يَلْحَقُهُ لَوْمٌ، سُبْحَانَهُ! ﴿لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ
وَلَا نَوْمٌ﴾، تَعَبَّدَ الْبَرَايَا بِفَرَضٍ بَعْدَ فَرَضٍ وَأَجْزَلَ الْعَطَايَا فَأَفْضَلَ فِي الْبَسْطِ وَعَدَلَ
فِي الْقَبْضِ، سُبْحَانَهُ! ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، وَأَسْبَلَ عَلَى الْعُصَاةِ
كَنْفَ سِتْرِهِ وَمَتَّهَ وَسَكَّنَ رَوْعَاتِ الْخَائِفِينَ مِنْهُ بِأَمْنِهِ وَمَنْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ بِلُطْفِهِ
وَيُؤْمِنِهِ وَيَسِّرَ الطَّاعَاتِ لِعِبَادِهِ بِحُسْنِ عَوْنِهِ، سُبْحَانَهُ! ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا
بِإِذْنِهِ﴾، خَلَقَ الْعِبَادَ وَرَزَقَهُمْ وَأَهْلَ الرَّشَادِ بِطَاعَتِهِ وَفَقَّهُمْ وَبِمَرْضَاتِهِ أَسْعَفَهُمْ
وَاجْتَبَاهُمْ، وَأَهْلَ الْعِنَادِ بِعَذَابِهِ خَوَّفَهُمْ، سُبْحَانَهُ! ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾

، خَلَقَ مَا شَاءَ كَمَا شَاءَ وَحَكَمَ عَلَى مَا شَاءَ بِمَا شَاءَ وَقَدَّرَ الْأَشْيَاءَ كَيْفَ شَاءَ،
سُبْحَانَهُ! ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾، مُكَوِّنُ الدَّارَيْنِ وَخَالِقُهُمَا
وَمُنْشِئُ الثَّقَلَيْنِ وَمَالِكُهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ وَمَا بَيْنَهُمَا، سُبْحَانَهُ!
﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا﴾، فَتَبَارَكَ رَبُّنَا ذُو الْإِحْسَانِ الَّذِي
لَمْ يُشَارِكْهُ فِي الْقَدَمِ الْأَزَلِيِّ قَدِيمٌ، أَعَدَّ لِأَوْلِيَائِهِ دَارَ النَّعِيمِ وَأَكْرَمَهُمْ فِيهَا بِالنَّظَرِ
إِلَى وَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَأَعَدَّ لِأَعْدَائِهِ عَذَابَ الْجَحِيمِ، يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ، سُبْحَانَهُ! ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى نَبِيِّكَ
وَعَبْدِكَ وَرَسُولِكَ مُحَمَّدٍ الْمُخْتَارِ صَاحِبِ الْمُعْجَزَاتِ وَالْآثَارِ وَالِدِّالَاتِ وَالْأَسْرَارِ
وَالْكَرَامَاتِ وَالْأَنْوَارِ وَصَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ وَأَصْحَابِهِ
الْأَبْرَارِ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالتَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، اَللّٰهُمَّ أَنْزِلْ
عَلَيْنَا فِي هَذِهِ السَّاعَةِ مِنْ خَيْرِكَ وَبَرَكَاتِكَ مَا أَنْزَلْتَ عَلَى أَوْلِيَائِكَ وَخَصَّصْتَ بِهِ
أَحْبَابَكَ وَأَذَقْنَا بَرْدَ عَفْوِكَ وَحَلَاوَةَ مَغْفِرَتِكَ وَأَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ الَّتِي وَسَعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ وَارزُقْنَا مِنْكَ قَبُولًا وَتَوْبَةً نَصُوحًا وَإِجَابَةً وَمَغْفِرَةً وَعَافِيَةً تَعْمُ نَفْسِي
وَأَهْلِي وَأَحْبَابِي مَنْ حَضَرَنِي وَمَنْ غَابَ عَنِّي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ! اَللّٰهُمَّ
لَا تُخَيِّبْنَا مِمَّا سَأَلْنَاكَ وَلَا تَحْرِمْنَا مِمَّا رَجَوْنَاكَ وَاحْفَظْنَا فِي الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ إِنَّكَ

مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ. « أَمِينَ! »

“Bütün hamdler âlemleri halkeden, ilimleri(n tahsîlini ehline) kolay eden, felek (ve gezegen)leri yürüten, yıldızları (vazîfelerine âmâde ve) müsahhar kılan, (dil ile) konu-
şulan ve (akıl ile) anlaşılan her şey ilminde eşit olan, her diri için Kendi nezdinde
taksim edilen bir rızık ve kararlanmış gün için mâlum bir ecel bulunan Allâh’a
mahsustur. O’nu tesbîh (tüm noksan sıfatlardan tenzîh) ederim.

‘Allâh ki; Kendisinden başka hiçbir ilâh yoktur. (Başı sonu olmayan, Zâtı’na âit bir hayatla) Hayy’dır, (yarattıklarını yönetme ve koruyup kollama işini dâimâ üstlenmiş bulunan bir) Kayyûm’dur.’

O Allâh geçmiş kavimleri ardarda yok etti, geçen asırlar halkını gün be gün helâk etti, hükümlerinde adâletli olduğu için Kendisine hiçbir kınama yol bulamadı. Onu tesbîh (tüm noksan sıfatlardan tenzîh) ederim. ‘Ne (uyku öncesindeki) bir gevşeme, ne de bir uyku Kendisini tutmaz.’

Mahlûkâtı ardarda (yapılmasını meşrû ettiği) farzlarla ibâdet etmekle mükellef etti, lütuflarını bol yapıp genişlik verirken lütfetti, daraltırken de adâletli davrandı.

Onu tesbîh (tüm noksan sıfatlardan tenzîh) **ederim.** ‘Göklerde olanlar ve yerde bulunanlar (mülkiyet ve hâkimiyet bakımından) sâdece O’na âittir.’

Keremini ve örten hicâbını (perdesini) **âsiler üzerine sarkıttı** (da onları rezil etmedi), **verdiği güvenceyle Kendisinden korkanların korkularını teskîn etti, lütf-u bereketiyle müminlere ihsanda bulundu, güzel yardımıyla kullarına tâatleri kolay etti.**

Onu tesbîh (tüm noksan sıfatlardan tenzîh) **ederim.** ‘Kimdir şu kimse ki, O’nun izni olmadan nezdinde şefâat edebilecektir?!’

Kulları yarattı ve rızıklandırdı, rüşd (mânevî olgunluk) **sâhiplerini tâatına muvaffak kıldı, rızâsına erdirdi ve seçkin kıldı, inatçıları da azâbıyla tehdit etti. O’nu tesbîh** (tüm noksan sıfatlardan tenzîh) **ederim.** ‘O, (yarattıklarının) **önlerinde olanları da, arkalarında bulunanları da** (onların geçmiş-gelecek, dünyâ-âhiret, görülen ve görülmeyen her şeylerini) **bilmektedir.**’

Dilediğini dilediği şekilde halketti, dilediğine dilediğiyle hükmetti, varlıkları dilediği şekilde takdîr etti. Onu tesbîh (tüm noksan sıfatlardan tenzîh) **ederim.** ‘(Öğretmeyi) **dilediği şeyler hâriç, onlar Onun ilmi**(nin tealluk ettiği sonsuz bilgileri)**nden hiçbir şeyi kavrayamazlar.’**

İki cihânın mükevvinini ve yaratıcısı O’dur. İns-ü cinnin Mûcidi ve Mâliki O’dur. İki meşrik (doğu) **ile iki mağribin** (batının) **ve ikisi arasındakilerin Rabbi O’dur. O’nu tesbîh** (tüm noksan sıfatlardan tenzîh) **ederim.** ‘(Arşî’nin önündeki tahtı olan) **Kürsü’sü** (ise) **gökleri ve yeri kaplamıştır. O ikisini**(n yedi kat tabakalarını) **korumak Kendisine hiç de ağır gelmez.’**

İhsân sâhibi Rabbimiz çok bereketlidir. Ezeli kıdeminde hiçbir kadîm O’na ortak değildir, dostlarına nîmet yurdu hazırlamış ve orada onlara keremli cemâline bakma nîmeti ikrâm etmiştir. Düşmanlarına cehennem azâbı hazırlamıştır. O dilediğini saptırır, dilediğini ise dosdoğru yola iletir. Onu tesbîh (tüm noksan sıfatlardan tenzîh) **ederim.** ‘(Eş ve benzerden, tüm noksanlık emâreleri ve sonradan olma belirtilerinden son derece yüce olan) **Aliyy de,** (Zâtî’na nispetle, her şeyin değersiz kalacağı bir büyüklüğe sâhip olan) **Azîm de ancak O’dur.’**

Ey Allâh! Peygamberin, kulun ve Rasûlün olan; mûcizeler, eserler, delâletler, sırlar, kerâmetler ve nurlar sâhibi Muhammed-i Muhtâr’a salât eyle. Allâh-u Te‘âlâ ona, âilesine, hayır sâhipleri olan Ehl-i Beyti’ne, iyilik sâhibi ashâbına, muhâcirler ile ensâra ve cezâ gününe kadar ihsanda (iyi inanç ve güzel amellerde) onlara uyanlara salât eylesin.

Ey Allâh! Bu saatte Sen bizim üzerimize hayrından ve bereketlerinden, dostlarının üzerine indirmiş bulunduğun ve sevdiklerini kendisiyle seçkin kılmış olduğun şeyleri inzâl eyle, affının serinliğini ve mağfiretinin halâvetini (bağışlamanın tadını) bize tattır, her şeyi kaplamış olan o engin rahmetini üzerimize neşret. Sen bize tarafından kabûl, nasûh tevbesi, icâbet (kabûl) ve mağfiret ver, beni de âilem ve sevdiklerimden yanımda olan ve olmayanları da kaplayacak bir âfiyet (bizlere) nasîb et. Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle (duâmı kabûl et).

Ey Allâh! Sen bizi, Senden istediklerimizden umutsuz etme, Senden umduklarımızdan mahrum etme, hayâtımızda ve ölümümüzde bizi muhâfaza eyle. Duâları kabûl eden ancak Sensin.” Âmîn! (*‘Abdûlmecîd ibnü Tâhâ ez-Zu‘bî, İthâfü’l-ekâbir fî sîrati ve menâkibi’l-İmâmi Muhyiddîn Abdilkâdir el-Ceylânî el-Hasenî el-Huseynî, sh:561-562*)

SAFER AYININ SON ÇARŞAMBASINDA TEKRARLANMASINDA HAYIR OLAN BİR DUÂ

(23 Ekim Çarşamba)

«يَا دَافِعَ الْبَلَايَا اِدْفَعْ عَنَّا الْبَلَايَا فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ،
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.»

“Ey belâları defeden! Bizden belâları defet. Allâh koruyucu olarak (herkesten) daha hayırlıdır. Zâten acıyanların en merhametlisi ancak O’dur. Ey Allâh! Şüphesiz Sen her şeye Kâdir’sin.”

Bu duânın 11, 100, 311 gibi mübârek sayılarda tekrarlanmasında çok büyük faydalar mevcuttur.

SAFER AYININ SONUNDA KILINACAK NAMAZLAR

SAFER AYININ SON ÇARŞAMBA GECESİ NAMAZI

(22 Ekim Salı’yı 23 Ekim Çarşamba’ya bağlayan gece)

Safer ayının son çarşambasının gecesi veyâ gündüzü iki rekât namaz kılınp birinci ve ikinci rekâtta Fâtiha’dan sonra 11 kere İhlâs-ı Şerîf okunur, namazdan sonra 7 defa istiğfâr edilip el kaldırılarak 11 defâ (iki başlık sonra yazan) Salât-ı Münciye okunur, sonlarında ise:

«إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.»

“Muhakkak ki Sen her şeye Kâdir’sin.” zikri okunur. Bundan sonra, “Beni ve efrâd-ı âilemi ve bilcümle müminleri yer ve gök âfatlarından ve cemî belâlardan muhâfaza buyur yâ **Rabbi!**” diye duâ edilir. (*Mahmûd Sâmî, el-Ed‘iye ve’l-ekzâr, sh:123-127*)

SAFER AYININ SON ÇARŞAMBA GÜNÜ NAMAZI

(23 Ekim Çarşamba)

İmâm-ı Rabbânî (*Kuddise Sirruhû*)nun babasının ve evvelce kendisinin de mensûbu bulunduğu Çeştiyye Tarîkatı meşâyihından Şeyh-i Kâmil **Ferîdüddîn Genc-i Şeker Hazretleri**’nin, tarîkatın müessisi ve evliyânın reîsi **Hâce Mu‘înüddîn-i Çeştî** (*Kuddise Sirruhû*)nun evrâdından nakline göre; her sene üç yüz yirmi bin belâ gökten yere nâzil olur, bunların hepsi de Safer ayının son çarşambasında vâki olur. Bu yüzden o gün senenin günlerinin en çetin geçen günü olur.

O gün her kim dört rekât namaz kılar da her bir rekâtında Fâtiha’dan sonra 17 kere Kevser Sûresi, 5 kere İhlâs Sûresi ve birer kere Felak-Nâs Sûrelerini okur, namaz bittikten sonra da 7 kere istiğfâr edip ellerini kaldırarak aşağıda zikredilen duâyı okursa **Allâh-u Te‘âlâ** keremiyle onu o gün yağın bütün belâlardan muhâfaza eder ve o günden

İtibâren bir dahaki senenin tamâmına kadar çevresinde hiçbir belâ dolaşmaz. (Muhammed ibnü Hatîriddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:50-52; İbrâhîm el-Ensârî, Rave'z-zam'ân fî fezâilî'l-eşhuri ve'l-eyyâm, sh:4; Muhammed Ebu'l-Yüsr 'Âbidîn, Tenbîhu'l-kulûbi'n-nâ'ime 'ale'l-evrâdi'd-dâime, sh:71-72; Mahmud Sâmi, el-Ed'ıye ve'l-ekâr, sh:123-127)

SON ÇARŞAMBA GÜNÜ NAMAZINDAN SONRA OKUNACAK ÂYET-İ KERİMELEK VE DUÂLAR

أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾، ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى
الدَّارِ﴾، ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ اَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ﴿وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ
يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا﴾، ﴿وَالسَّلَامُ عَلَىٰ يَوْمٍ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا﴾،
﴿سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾، ﴿وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى﴾،
﴿وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى﴾، ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبَغِي الْجَاهِلِينَ﴾، ﴿سَلَامٌ قَوْلًا
مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ﴾، ﴿سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ﴾، ﴿سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾، ﴿سَلَامٌ عَلَىٰ
مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾، ﴿سَلَامٌ عَلَىٰ إِيَّاسِينَ﴾، ﴿وَسَلَامٌ عَلَىٰ الْمُرْسَلِينَ﴾، ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾، ﴿سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾

(el-En'âm Sûresi:54'den, er-Ra'd Sûresi:24, en-Nahl Sûresi:32'den, Meryem Sûresi:15, 33, 47'den, Tâhâ Sûresi:47'den, en-Neml Sûresi:59'dan, el-Kasas Sûresi:55'den, Yâsin Sûresi:58, es-Sâffât Sûresi:79, 109, 120, 130, 181, ez-Zümer Sûresi:73'den, el-Kadr Sûresi:5)

Peşine de bu bölümün en başında (sh:58'de) zikredilen “Safer Ayının Her Günü Okunacak Bir Duâ” okunur.

BU DUÂNIN AKABİNDE 11 DEFÂ OKUNACAK SALÂT-I MÜNCIYE

«اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَاةً تُنَجِّنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ الْأَهْوَالِ وَالْآفَاتِ،
وَتَقْضِي لَنَا بِهَا جَمِيعَ الْحَاجَاتِ، وَتُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ السَّيِّئَاتِ، وَتَرْفَعُنَا بِهَا
أَعْلَى الدَّرَجَاتِ، وَتُبَلِّغُنَا بِهَا أَقْصَى الْغَايَاتِ، مِنْ جَمِيعِ الْخَيْرَاتِ فِي الْحَيَاةِ وَبَعْدَ
الْمَمَاتِ، إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.»

“Ey Allâh! Efendimiz Muhammed'e (ve Ehl-i Beyti'ne) öyle bir salât et ki; onun sebebiyle bizi bütün korkulardan ve âfetlerden kurtarasın, onun sebebiyle bütün ihtiyaçlarımızı göresin, onun sâyesinde bizi bütün günahlardan temizleyesin, onun vesîlesiyle bizi derecelerin en yücesine yükseltesin, yine onun sâyesinde bizi hayatta ve ölümden sonra bütün hayırların nihâyetine ulaştırarsın. Muhakkak Sen her şeye Kâdir'sin.” (Mahmûd Sâmi, el-Ed'ıye ve'l-ekâr, sh:123-127)

RABÎ'ULEVVEL AYININ NAMAZLARI

İlk Gece (28 Ekim Pazartesi'yi 29 Ekim Salı'ya bağlayan gece) **Namazı:** Akşam namazından sonra iki rekât kılınır, her rekâtta Fâtiha'dan sonra üç kere İhlas Sûresi okunur. Selâm verdikten sonra **Efendimiz** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)e 100 kere:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ
وَبَارِكْ وَسَلِّمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ!»

“Ey Allâh! (Efendimiz) Muhammed'e ve (Efendimiz) Muhammed'in âline rahmetinle salât eyle, bereket ver ve selâmet ihsân eyle. Ey acıyanların en merhametlisi (duâmlı kabul eyle)!” diye salevât-ı şerîfe okunur. (*Muhammed ibni Hatîriddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:52*)

MEŞHUR HADÎS-İ ŞERÎFTE BİLDİRİLEN 99 İSM-İ ŞERÎF DIŞINDA, KUR'ÂN-I KERÎM'DE VE HADÎS-İ ŞERÎFLERDE ZİKREDİLEN 100 İSM-İ ŞERÎFTEN

DOKUZUNCU İSM-İ ŞERÎF «الْبُرْهَانُ» İSM-İ ŞERÎFİ

Bu ism-i şerîf “Hucet, beyyine ve kat'î delîl” mânâlarına gelmektedir. Bu ism-i şerîf Allâh-u Te'âlâ'nın ismi olarak Kur'ân-ı Kerîm'de zikredilmemiştir. İleride ism-i şerîfin havâssının ikinci maddesinde görüleceği üzere hadîs-i şerîflerde zikredilmiştir.

Allâh-u Te'âlâ açık deliller ve parlak hucetler ile vahdâniyetini kulları için âşikâr ettiğinden dolayı bu ism-i şerîf ile müsemmâ kılınmıştır. Bu ism-i şerîfin Kur'ân-ı Kerîm'de “Delîl, hucet ve beyân” mânâlarında kullanıldığına şu âyet-i kerîmeler misâl olarak zikredilebilir:

﴿فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾

“İşte sana! İşte bu ikisi (Mûsâ (*Aleyhisselâm*))ın asâsının ejderhâ olması ve elinin güneş gibi parlaması), Firavun ve ileri gelen adamlarına Rabbin tarafından **iki burhandır** (açık delîl ve mûcizedir).” (*el-Kasas Sûresi:32'den*)

﴿وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾

“(O gün) Biz her bir ümmet (içerisin)den (yaptıklarına tanıklık edecek) bir şâhid (olmak üzere peygamberlerin)i süratle çıkarmışız da (onun ümmetlerine): ‘(Dîninizin doğruluğuna dâir) **burhânınızı** (açık delîlinizi) getirin.’ buyurmuşuzdur. Artık onlar bilmişlerdir ki o (bir olarak ibâdet olunma hakkı da, kendileri hakkında karar verme) hak(kı da) sâdece Allâh'a mahsustur. (Dünyâda) uydurmakta bulunmuş oldukları o (bâtil) şeylerse onlardan kaybolmuştur.” (*el-Kasas Sûresi:75*)

﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾

“Her kim (böyle yüce bir) Allâh varken, (ilâhlığı) hakkında kendisi için hiçbir **burhân** (delîl) bulunmayan başka bir ilâha (tek başına veyâ Allâh'a ortak ederek) ibâdet ederse, artık onun hesâb (ve cezâs)ı ancak Rabbi katındadır.” (*el-Müminûn Sûresi:117'den*)

﴿أَمَّنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ءِإِلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

“(Hiçbir şey yaratamayan, üstelik kendileri yaratılmış olan âciz mahluklar mı sizin için yararlıdır,) yoksa **O Zât mı ki, halkı ilk başta (yoktan) yaratmaktadır,** (öldürdükten) **sonra da onları (dirilterek, sonsuz hayâta) geri döndürecek ve yine O Zât mı ki, gökten de yerden de sizi rızıklandırmaktadır?! Allâh ile birlikte bir ilâh mı vardır?!**

(Habîbim! Müşrikleri art arda sıralayacağın delillerle rezîl etmek için, sen de ki:) ‘(Al-lâh’tan başkasının, anlatılanlardan herhangi birini yapmaya güçlü olduğuna dâir aklî ya da naklî) **burhânınızı** (delîlinizi) **getirin. Eğer (davanızda) doğru kimseler olduysanız (bunu yapmalısınız).’**” (en-Neml Sûresi:64)

﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ﴾

“**Andolsun ki elbette o kadın (Azîz’in hanımı) ona (Yûsuf (Aleyhisselâm)a sâhip olmayı kesinlikle aklına koymuş ve buna) kastetmişti. O da (zinânın çirkinliğine dâir) Rab-bi’nin burhânını** (açık bir delîlini) **görmeseydi ona meyledecekti.”** (Yûsuf Sûresi:24’dan)

Faydalı Mâlûmât: Yûsuf (Aleyhisselâm)ın gördüğü “Burhân”dan ne kastedildiği hakkında birkaç görüş olmakla birlikte **İbni Abbâs, Katâde ve Mücâhid (Radiyallâhu Anhüm)** gibi birçok sahâbe ve tâbi’înden nakledildiğine göre; Yûsuf (Aleyhisselâm) babası **Ya’kûb (Aleyhisselâm)**ı duvarda şaşkınlığından parmağını ısırır bir hâlde görmüş, hattâ eliyle göğsüne vurduğunda şehveti parmak uçlarından çıkıp gitmiştir. (et-Taberî, Câmi’u’l-beyân, rakam:19042-19099, 7/183-189; İbnü ‘Atıyye, el-Muharrarü’l-vecîz, 3/234)

«الْبُرْهَانُ» İSM-İ ŞERÎFİNİN HAVÂSSİ

1) Her kim bu ism-i şerîfi 258 kere zikretmeye devâm ederse, **Allâh-u Te‘âlâ** işlerin görünmeyen yönlerini o kişiye gösterir. (‘Alî Hicâzî, en-Nûru’l-esnâ fî şerhi esmâillâhi’l-hüsna, sh:279-280, 539)

2) **Ebû Hureyre (Radiyallâhu Anh)**dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh (Sallâlâhu Aleyhi ve Sellem)** şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا، مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا، إِنَّهُ وَثْرٌ يُحِبُّ الْوَثْرَ، مَنْ حَفِظَهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَهِيَ: اللَّهُ الْوَاحِدُ.....»

“Şüphesiz **Allâh-u Te‘âlâ’nın doksan dokuz; yüzden bir eksik ismi vardır, şüphesiz ki O tektir, teki sever, onları ezberleyen cennete girer. Onlar da şunlardır: Allâh, el-Vâhid, es-Samed, el-Evvel, el-Âhir, ez-Zâhir, el-Bâtın, el-Hâlık, el-Bâriü, el-Musavviru, el-Melik, el-Hakk, es-Selâm, el-Mü’min, el-Müheymin, el-Azîz, el-Cebbâr, el-Mütekebbir, er-Rahmân, er-Rahîm, el-Latîf, el-Habîr, es-Semî‘, el-Basîr, el-Âlîm, el-Azîm, el-Bârr, el-Müte‘âl, el-Celîl, el-Cemîl, el-Hayy, el-Kayyûm, el-Kâdir, el-Kâhîr, el-Aliyy, el-Hakîm, el-Karîb, el-Mücîb, el-Ğaniyy, el-Vehhâb, el-Vedûd, eş-Şekûr, el-Mâcid, el-Vâcid, el-Vâlî, er-Râşid, el-Afüvv, el-Ğafûr, el-Halîm, el-Kerîm, et-Tevvâb, er-Rabb, el-Mecîd, el-Veliyy, eş-Şehîd, el-Mübîn, **el-Burhân**, er-Raûf, el-Mübdiü, el-Mu‘îd, el-Bâ‘is, el-Vâris, el-Kaviyy, eş-Şedîd, ed-Dârr, en-Nâfi‘u, el-Bâkî, el-Vâkî, el-Hâfid, er-Râfi‘, el-Kâbid, el-Bâsit, el-Mu‘izz, el-Müzill, el-Muksit, er-Razzâk,**

Zü'l-kuvveti, el-Metîn, el-Kâim, ed-Dâim, el-Hâfız, el-Vekîl, el-Fâtır, es-Sâmi‘, el-Mu‘tî, el-Muhyî, el-Mümît, el-Mâni‘u, el-Câmi‘u, el-Hâdî, el-Kâfi, el-Ebed, el-Âlim, es-Sâdik, en-Nûr, el-Münîr, et-Tâmm, el-Kadîm, el-Vitr, el-Ehadü’s-Samedüllezî lem yelid velem yûled velem yekün lehû küfüven ehad.”

Züheyr (Radyallâhu Anh) şöyle demiştir: “Ehl-i ilmin birçoğundan bize ulaşan habere göre, bu isimlerle duâ edilirken evvelinde: ‘Allâh’tan başka hiçbir ilâh yoktur. O tek tir, hiçbir ortağı yoktur. Mülk O’na âittir, hamd O’na mahsustur. Tüm hayırlar O’nun tasarrufunda (yönetimi altında)dır. O her şeye hakkıyla gücü yetendir.’ zikriyle açılış yapılır.” (İbnü Mâce, es-Sünen, Du‘â:10, rakam:3861, 2/1269-70)

(Not: Bu duâ da 99 ism-i şerîften Lafza-i Celâl ile başlamakta olup el-Vitr ism-i şerîfiyle hitâma ermektedir.)

İsm-i Şerîflerin Evvelindeki Duâ ile Birlikte Okunuşu:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى. اللَّهُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ الْمَلِكُ الْحَقُّ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْعَلِيمُ الْعَظِيمُ الْبَارُّ الْمُتَعَالِ الْجَلِيلُ الْجَمِيلُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْعَلِيُّ الْحَكِيمُ الْقَرِيبُ الْمُجِيبُ الْغَنِيُّ الْوَهَّابُ الْوَدُودُ الشَّكُورُ الْمَاجِدُ الْوَاجِدُ الْوَالِي الرَّاشِدُ الْعَفُوفُ الْغَفُورُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ التَّوَّابُ الرَّبُّ الْمَجِيدُ الْوَلِيُّ الشَّهِيدُ الْمُبِينُ **الْبُرْهَانُ** الرَّؤُوفُ الْمُبْدِئُ الْمَعِيدُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ الْقَوِيُّ الشَّدِيدُ الضَّارُّ النَّافِعُ الْبَاقِي الْوَاقِي الْخَافِضُ الرَّافِعُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الْمُعِزُّ الْمُدِلُّ الْمُقْسِطُ الرَّزَاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ الْقَائِمُ الدَّائِمُ الْحَافِظُ الْوَكِيلُ الْفَاطِرُ السَّامِعُ الْمُعْطِي الْمُحْيِي الْمُمِيتُ الْمَانِعُ الْجَامِعُ الْهَادِي الْكَافِي الْأَبْدُ الْعَالِمُ الصَّادِقُ الثَّوْرُ الْمُنِيرُ التَّامُّ الْقَدِيمُ الْوِثْرُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ.»

3) (Akâid Metni’nin sâhibi) **İmam Necmüddîn Ömer en-Nesefî** (Rahimehullâh) senedini tek tek sayarak **Yûsuf ibni Ya‘kûb ibni Süleymân** (Radyallâhu Anh)a dayandırdığı bir isnâd ile onun şöyle anlattığını zikretmiştir: “Kendisinin **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)den on yaş büyük olduğunu ve yaşının çok ilerlemiş olduğunu bildiren **Vâdiye** (Radyallâhu Anhâ) Şam topraklarının serhad boylarında bulunduğu bir sırada bana: ‘Ben **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in bu duâyı her gün okuduğunu işittim ve bunu **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)den ezberledim.’ diye anlattı ki o duâ da şudur:

«بِسْمِ اللَّهِ بِاسْمِهِ الْمُبْتَدَى رَبِّ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى، لَا غَايَةَ لَهُ وَلَا مُنْتَهَى فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى، الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى، اللَّهُمَّ عَظِيمَ الْأَلَاءِ دَائِمَ التَّعْمَاءِ قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ، الرَّحْمَنُ الْعَاطِفُ

فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ الْمَكْتُوبِ الَّذِي إِذَا سُئِلْتَ بِهِ كَانَ حَقًّا عَلَيْكَ الْإِجَابَةُ، وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ
الْأَعْظَمِ وَجَدِّكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الْمُبَارَكَاتِ الْمُنْجِيَّاتِ الْعَاصِمَاتِ الْمُخْتَارَاتِ الَّتِي
لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ وَبِاسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَنْ تُصَلِّيَ

عَلَى (سَيِّدِي) مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ! «أَمِينَ!»

“Allâh’ın adıyla (duâma başlarım) ki, bütün başlangıçlar âhiretin ve dünyânın Rabbi olan, en yüce göklerde dahî Kendisi için bir nihâî nokta bulunmayan o Allâh’ın ismiyle (olursa mübârek kabûl edilmekte)dir. Rahmân (şekilden münezzehtir olarak, şânına layık olacak vechile) Arş’a istivâ etmiştir. Ey lütufları büyük olan, nîmetleri dâim olan, düşmanları kahreden, rızkını (yarattıklarına) lütfederek acıyan, lütfkâr muâmeleleriyle tanınan, hükümlerinde âdil olan, mülkünde (cereyân eden her şey hakkında) âlim olan, acıyanların en merhametlisi olarak Rahîm olan, bütün âlimlerden daha ziyâde bilen, bütün bağışlayanlardan daha çok bağışlayan, tüm görenlerden daha çok gören, peygamberlerin sâhibi olan ve her dilediğine hakkıyla Kâdir olan Allâh!

Hamde lâayık olan o Yüce Pâdişâh’ı, o ulu Arş’ın sâhibini, her dilediğini hakkıyla yapanı, Rablerin Rabbini, sebeplerin sâhibini, ileri geçenlerin en ilerisini, rızıkları veren, mahlûkâtı yaratanı, dilediklerini yapmaya güçlü olanı, takdîr edilen her şeyin mukaddirini, kahredilmeye lâayık olanların kâhîrini, haşr ve neşr gününün âdilini, İlâhların İlâhını, vâkı‘a (kıyâmet) gününün yegâne mâlikini (bütün noksan sıfatlardan tenzîh ve) tesbîh ederiz ki o çok acıyandır, ziyâde bağışlayandır, hiç acele etmeyendir, şükürleri hakkıyla kabûl edendir.

O büyük Arş’ın Rabbi Allâh’a hamdolsun. O evveli olmayan, ezeli olan, Arş’ın ve göklerin yaratıcısı, rahmetli pâdişâha hamdolsun ki o, hakkıyla işiten ve ziyâde bilendir. Tevbeleri kabûl eden, iyi amellere teşekkür eden ve acele cezâ vermeyendir, en öncedir, en sonradır, (eserleriyle) görünendir, (Zâtı’yla) gizlidir, süreklidir, hayvanlara rızık verendir, lütf sâhibidir, belâları engelleyendir, hastalara şifâ verir, hatâkârları bağışlar, (günah işleyip) kaçanları (hemen cezâyâ çarptırmayıp) görmezden gelir, sâlih kulları sever, nâdim (pişman) kullarının tevbesini kabûl eder, günahkârları(n suçlarını) örter ve korkanlara güvence verir.

Biz Seni tesbîh ederiz, Senden başka hiçbir ilâh yoktur, Sen kerem sâhibisin, ibâdet olunmayı hak edensin, hatâları çokça bağışlayansın, ayıpları örtensin, şükürleri kabûl edensin, cezâ vermekte acele etmezsin, (her şeyin sınırlarını ve) hadleri(ni) bilensin, otları ve ağaçları yerden bitirensin, (toprağa atılan) tânelerin (çürümeyip yeşermelerinin) sâhibisin, mahlûkattan müstağnîsin (ihtiyaçsızsın), rızıkları taksîm edensin, gayb (gizli)leri çok iyi bilensin.

Sen öyle bir Zât’sın ki mislin (benzerin) yoktur ve Senin böyle olduğun şahitlidir (ispatlıdır), gizliyi-âşikârı ve kalplerde (gizli) olanları bilirsin, günahlarda boğulduktan sonra âsîleri affeden Sensin, Sen ki her şeyi kudretinle yarattın ve nihâyet her şey mensûbiyetiyle (tâbi olduğu ve bağlı bulunduğu dîne ve imama göre) Sana dönecektir.

Sen benim günahımı mağfiret et ve hâcetimi yerine getir, nitekim Sen ‘Bana duâ edin size icâbet edeyim.’ (el-Mümin Sûresi:60’dan) buyurdun, Senin vaadin (sözün) doğrulanmıştır.

Sen beni sıkıntıdan, dertten, darlıktan, zorluktan, zahmetten ve meşakkatten kurtar. Sen her belâyâ düşenin yardımcısısın, Sen ki ‘Rahmetimden ümit kesmeyin.’ buyurdun ve Sen bu sözünde aslâ yalanlanmadın.

Sen beni dünyâ âfetlerinden, mahşerin ve kabirlerin korkusundan muhâfaza eyle. Ey benim Mevlâm! Sen beni dünyâda ve vaad edilmiş olan (kıyâmet) gün(ün)de yarattıklarının gözü önünde rezîl etme.

Allâh en büyüktür, Allâh en büyüktür, Allâh en büyüktür, Allâh en büyüktür, Allâh en büyüktür, Allâh en büyüktür, Allâh en büyüktür, tekbr O’na mahsustur, Allâh’a çokça hamdolsun, O’nun zıddı yoktur, O’nun ortağı yoktur, O’nun benzeri yoktur, O’nun nihâyeti yoktur, O’nun sınırları yoktur, O’nun misli yoktur, O’nun dengi yoktur, mülkünde O’nun şerîki yoktur, O’nun vezîri yoktur.

Yâ Azîz, Yâ Azîz, Yâ Azîz (ey ulu ve kavî)! Yâ Allâh, Yâ Allâh, Yâ Allâh! Senden umduğum şeyleri (nasıl elde edeceğimi) rüyamda bana göstermeni Senden istiyorum. Benim günahlarımı mağfiret ederek bana ikramda bulun, şüphesiz ki Sen dilediğin her şeye güç yetirensin. O büyük Allâh’ın yardımı olmadan hiçbir günahattan dönüş ve hiçbir ibâdete kuvvet yoktur.

Yâ Hannân (ey çok acıyan)! Yâ Mennân (ey çok bağış yapan)! Yâ **Burhân** (ey yol gösteren)! Ey celâl, cemâl, behâ, azamet, senâ (övgü) ve ikrâm (heybet, iyilik, güzellik, büyüklük, övgü ve lütuf) sâhibi (olan Allâh)!

Şüphesiz ben şehâdet ederim ki Allâh-u Te‘âlâ her şeye hakkıyla gücü yetendir ve şüphesiz Allâh-u Te‘âlâ her şeyi ilmiyle gerçekten kuşatmıştır. Yine şâhitlik ederim ki (mekândan münezze olan) keremli Zâtı’nın hâricinde kalan, Senin Arşın’ın altından yerlerin dibine kadarki tüm ma‘budlar bâtıldır (kendisine tapınılan her şey boştur). Ben Sana îmân ettim, Senden başka hiçbir ilâh yoktur.

Ey benim Mevlâm! Kıyâmet gününün tüm kötülüklerinden ve korkularından beni kurtar. Ben Senden cömertliğin, ululuğun, keremin, saltanatın, büyüklüğün, acele etmemen ve bağışlaman hürmetine isterim.

Yine o gayb ilminde gizlenmiş ve Senin katında yazılmış olup kendisiyle Senden bir şey istendiği zaman kabûl etmek Senin üzerine (aldığın bir) hak olan o ismin hürmetine ve yine o büyük, o en büyük ismin, en yüce îtibârın, iyi ya da kötü kimsenin kendilerini geçemeyeceği o kurtarıcı, koruyucu, seçilmiş ve tastamam olan mübârek kelimelerin hürmetine ve bir de:

‘Sen, Kendisinden başka hiçbir ilâh bulunmayan Allâhsın, teksin, ortaksızsın.’ (şeklinde vârid olan) İsm-i (Âzamı)n bahşı için Senden dilerim ki Efendimiz Muhammed’e salât edesin ve hâcetimi yerine getiresin. Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle (bu duâmı kabûl eyle).” Âmîne!

(Necmüddîn ‘Ömer ibni Muhammed ibni Ahmed en-Neseffî, el-Kand fî zikri ‘ulemâi Semerkand rakam:325, sh:204-206)

MÜCERREBÂT-I SENÛSÎ'DEN FAYDALI İLİMLER

Şeytandan, Sihirbazdan, Zorbadan, Zâlim İdârecinden ve Hırsızdan Korunmak İçin Sabah-Akşam Okunacak Âyet-i Kerîmeler

Enes ibni Mâlik (Radiyallâhu Anh)dan rivâyet edildiğine göre; her kim Bakara Sûresi:255; A'râf Sûresi:54-56; Sâffât Sûresi:1-11; Rahmân Sûresi:31-35 âyet-i kerîmelerini sabah okursa akşama kadar, akşam okuyan da sabaha kadar her şeytandan, sihirbazdan, zorbadan, zâlim idâreciden ve hırsızdan korunur. (es-Senûsî, el-Mücerrebât, sh:40, -Mücerrebâtü Diyerbî hâmişinde-)

Âyet-i Kerîmelerin Okunuşu:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا
الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ
مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾، ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۱﴾ اُدْعُوا رَبَّكُمْ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۲﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ، ﴿وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ﴿۱﴾ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ﴿۲﴾ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ﴿۳﴾ إِنَّ إِلَهَكُمْ
لَوَاحِدٌ ﴿۴﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ﴿۵﴾ إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ
الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ﴿۶﴾ وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ﴿۷﴾ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى
الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿۸﴾ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿۹﴾ إِلَّا مَنْ
خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿۱۰﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمَ اشْدُ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا
إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ﴿۱۱﴾، ﴿سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّةَ الثَّقَلَانِ ﴿۱﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكذِّبَانِ ﴿۲﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَتَنَفَّدُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿۳﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿۴﴾ يُرْسَلُ
عَلَيْكُمَا سُوَابٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿۵﴾